

Retningslinjer

Retningslinjer 02/2022 om anvendelse af artikel 60 i den generelle forordning om databeskyttelse

Version 1.1

Vedtaget den 14. marts 2022

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Versionshistorik

Version 1.1	1. juli 2022	Mindre rettelser
Version 1.0	14. marts 2022	Vedtagelse af retningslinjer 02/2022

RESUMÉ

Med indførelsen af den generelle forordning om databeskyttelse blev begrebet one-stop-shop etableret som en af de vigtigste nyskabelser. I sager om grænseoverskridende behandling er tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed er beliggende, den myndighed, der står i spidsen for håndhævelsen af den generelle forordning om databeskyttelse i forbindelse med de respektive grænseoverskridende behandlingsaktiviteter i samarbejde med alle de myndigheder, der kan blive berørt af de pågældende behandlingsaktiviteter, enten gennem den dataansvarliges eller databehandlerens etableringer på deres område eller gennem klager fra registrerede over disse behandlingsaktiviteter. Registrerede bør kunne udøve deres databeskyttelsesrettigheder på en nem måde og bør kunne klage til en tilsynsmyndighed på deres sædvanlige opholdssted. Denne tilsynsmyndighed er også klagerens kontaktpunkt i klagebehandlingsprocessens videre forløb. For at opfylde alle disse krav regulerer artikel 60 i den generelle forordning om databeskyttelse proceduren for samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder.

Disse retningslinjer vedrører tilsynsmyndighedernes samarbejde med hinanden, med Databeskyttelsesrådet og med tredjeparter i henhold til artikel 60 i den generelle forordning om databeskyttelse. Formålet er at analysere samarbejdsproceduren og vejlede om den konkrete anvendelse af bestemmelserne.

Generelle betragtninger

En fælles forståelse af udtryk og grundlæggende begreber er en forudsætning for, at samarbejdsproceduren kan fungere så gnidningsløst som muligt.

For det første anføres det i retningslinjerne:

- at samarbejdsproceduren i princippet finder anvendelse på alle sager om grænseoverskridende behandling
- at den ledende tilsynsmyndighed primært er ansvarlig for behandlingen af sådanne sager uden i sidste ende at være bemyndiget til selv at træffe afgørelse
- at samarbejdsproceduren ikke påvirker tilsynsmyndighedernes uafhængighed, idet de bevarer deres skønsbeføjelser inden for rammerne af samarbejdet.

Det bemærkes, at indvirkningen af nationale retsplejeregler ikke må føre til, at samarbejdet i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse begrænses eller hæmmes.

Retningslinjernes struktur og indhold

Disse retningslinjer er baseret på kravene i artikel 60 og præciserer stykke for stykke betingelserne i selve forordningen og dens praktiske gennemførelse.

Det fastslås i artikel 60, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse, at de principper, der skal overholdes under hele samarbejdsproceduren, er gensidige forpligtelser. Det understreges, at selv om opnåelse af enighed mellem tilsynsmyndighederne ikke er en forpligtelse, er bestræbelserne på at nå til enighed et overordnet mål, der skal nås gennem en gensidig og konsekvent udveksling af alle relevante oplysninger. Denne udveksling af oplysninger er obligatorisk for alle berørte tilsynsmyndigheder, herunder den ledende tilsynsmyndighed. Betydningen af "relevante" i denne sammenhæng præciseres yderligere gennem eksempler. Med hensyn til rettidighed anbefales det i retningslinjerne at dele de relevante oplysninger proaktivt og så hurtigt som muligt. Endelig mindes der om muligheden for at anvende uformelle kommunikationsmidler til at nå til enighed.

Det følgende afsnit om artikel 60, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse vedrører situationen for den ledende tilsynsmyndighed, der anmoder de berørte tilsynsmyndigheder om at yde gensidig bistand i henhold til forordningens artikel 61 og gennemfører fælles aktiviteter i henhold til forordningens artikel 62, og giver vejledning om specifikationerne for disse instrumenter i forbindelse med en igangværende samarbejdsprocedure.

Retningslinjerne omhandler også proceduren for forelæggelse af udkastet til afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse. Det fremhæves, at den ledende tilsynsmyndighed skal handle proaktivt og så hurtigt som muligt, og at de berørte tilsynsmyndigheder bør kunne bidrage til den overordnede procedure, også inden udarbejdelsen af udkastet til afgørelse (f.eks. gennem udveksling af oplysninger). Desuden skal den ledende tilsynsmyndighed forelægge et udkast til afgørelse for de berørte tilsynsmyndigheder i alle sager om grænseoverskridende behandling.

I afsnittene om artikel 60, stk. 4-6, i den generelle forordning om databeskyttelse skitseres de forskellige scenarier efter den ledende tilsynsmyndigheds forelæggelse af et udkast til afgørelse, og de sikrer således en konsekvent tilgang til proceduren mellem forelæggelsen af et (revideret) udkast til afgørelse og udløsningen af den bindende virkning, hvis der ikke indgives relevante og begrundede indsigelser, eller indgivelsen af sagen med henblik på tvistbilæggelse. Det præciseres også i retningslinjerne, at den ledende tilsynsmyndighed kan tilpasse og forelægge udkastet til afgørelse forelagt i henhold til forordningens artikel 60, stk. 4, på ny inden udløbet af fristen på fire uger, forudsat at nye faktorer eller overvejelser begrundet en sådan tilpasning, og at deres betydning afvejes rimeligt i forhold til samarbejdsprocedurens hensigtsmæssighed. Det præciseres desuden, at der kan være flere reviderede afgørelser, men kun hvis det er sandsynligt, at der vil kunne opnås enighed på grund af væsentlig konvergens mellem den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder.

Derefter analyseres de forskellige scenarier, når det (reviderede) udkast til afgørelse er blevet bindende for den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder. Det præciseres, hvilken tilsynsmyndighed der skal vedtage den endelige nationale afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 7-9, i den generelle forordning om databeskyttelse på grundlag af det udkast til afgørelse, der er blevet bindende, og hvilken tilsynsmyndighed der skal underrette den dataansvarlige/databehandleren eller klageren. I denne forbindelse redegøres der også for sondringen mellem at meddele og underrette.

Desuden omhandler retningslinjerne den vigtige sondring mellem situationer, hvor en klage afslås eller afvises, og den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, herefter vedtager den endelige afgørelse, og situationer, hvor den ledende tilsynsmyndighed behandler klagen i forhold til den dataansvarlige, og den ledende tilsynsmyndighed herefter vedtager den endelige afgørelse. I denne forbindelse fremhæves det, at begreber, der anvendes i en bestemmelse i EU-retten, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret, normalt skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning.

I det følgende afsnit beskrives den dataansvarliges eller databehandlerens forpligtelser til at sikre overholdelsen af den endelige afgørelse for så vidt angår behandlingsaktiviteter i forbindelse med alle deres etableringer (forordningens artikel 60, stk. 10).

Det sidste afsnit omhandler de specifikke krav i forbindelse med anvendelsen af forordningens artikel 66 (hasteprocedure) i forbindelse med en igangværende samarbejdsprocedure (forordningens artikel 60, stk. 11).

En hurtig referencevejledning, der er knyttet som bilag til retningslinjerne, har til formål at give sagsbehandlere i tilsynsmyndighederne et hurtigt overblik over proceduren og illustrere den komplekse procedure.

Indholdsfortegnelse

RESUMÉ.....	3
1 Indledning.....	9
2 Artikel 60 inden for rammerne af one-stop-shop-ordningen	10
2.1 Anvendelse af samarbejdsproceduren.....	10
2.2 Ledende tilsynsmyndighed/berørt tilsynsmyndighed som involverede aktører	12
2.3 Tilsynsmyndighedernes uafhængighed inden for rammerne af samarbejdsproceduren.....	14
2.4 Indvirkningen af nationale retsplejeregler	14
3 Artikel 60, stk. 1 — gensidig forpligtelse	15
3.1 Generelt.....	15
3.2 Med henblik på at nå til enighed.....	16
3.3 Forpligtelsen til at udveksle alle relevante oplysninger	17
3.3.1 Udtrykket "relevante oplysninger".....	17
3.3.2 Tidspunkt for informationsudvekslingen	19
4 Artikel 60, stk. 2 — gensidig bistand og fælles aktiviteter	19
4.1 Generelt.....	19
4.2 Krav i artikel 60, stk. 2	20
4.2.1 Den ledende tilsynsmyndighed kan [...] anmode	20
4.2.2 Udtrykket "til enhver tid"	21
4.2.3 De andre berørte tilsynsmyndigheder som adressater.....	21
4.3 Anmodninger om gensidig bistand	21
4.4 Iværksættelse af fælles aktiviteter	23
5 Artikel 60, stk. 3 — oplysninger fra den ledende tilsynsmyndighed og krav om udkast til afgørelse.....	23
5.1 Artikel 60, stk. 3, første punktum: Den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til straks at udveksle oplysninger.....	23
5.1.1 Udtrykket "straks"	23
5.1.2 Udtrykket "relevante oplysninger".....	25
5.2 Artikel 60, stk. 3, andet punktum: Den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til at udstede et "udkast til afgørelse".....	27
5.2.1 Retlig forpligtelse til at forelægge et udkast til afgørelse	27
5.2.2 Udtrykket "udkast til afgørelse"	29
5.2.3 Udtrykket "straks" i forbindelse med forelæggelsen af udkastet til afgørelse	31
5.2.4 Udtrykket "tager behørigt hensyn til deres synspunkter"	32
6 Artikel 60, stk. 4 — vurdering af indsigelserne og mulighed for at udløse en tvistbilæggelsesprocedure	33

6.1	Formålet med bestemmelsen	33
6.2	Relevante og begrundede indsigelser fra en berørt tilsynsmyndighed	34
6.2.1	Beregning af tidsfristen	34
6.2.2	Relevante og begrundede indsigelser	35
6.2.3	Vurdering af indsigelserne mod udkastet forelagt i henhold til artikel 60, stk. 4.....	36
6.3	Forelæggelse for Databeskyttelsesrådet.....	37
7	Artikel 60, stk. 5 — det reviderede udkast til afgørelse.....	38
7.1	Forelæggelse for de andre berørte tilsynsmyndigheder.....	38
7.1.1	Den ledende tilsynsmyndighed agter at følge.....	38
7.1.2	Forpligtelsen til at forelægge et udkast til afgørelse.....	39
7.1.3	Forelæggelsen af det reviderede udkast til afgørelse.....	40
7.1.4	De andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter	41
7.2	Det reviderede udkast til afgørelse: Vurderingsprocedure.....	42
7.2.1	Fælles anvendelse af artikel 60, stk. 5, andet punktum, og proceduren i artikel 60, stk. 4	42
7.2.2	Begrænsninger for andre berørte tilsynsmyndigheder med hensyn til at fremsætte relevante og begrundede indsigelser mod det reviderede udkast til afgørelse	43
8	Den bindende virkning af et (revideret) udkast til afgørelse	44
8.1	Anses for at være enige i udkastet til afgørelse	45
8.2	Bundet af udkastet til afgørelse	45
9	Artikel 60, stk. 7 — den ledende tilsynsmyndighed vedtager og meddeler afgørelsen	46
9.1	Generelt.....	46
9.2	Den ledende tilsynsmyndigheds vedtagelse af den endelige afgørelse	47
9.3	Meddelelse og underretning	48
9.4	Resumé af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser	49
10	Artikel 60, stk. 8 — afslag/afvisning af en klage.....	50
10.1	Undtagelse fra stk. 7.....	50
10.2	Udtrykket "Afslag/afvisning"	50
10.3	Vedtagelse af afgørelsen	54
10.4	Underrette og meddele.....	55
11	Artikel 60, stk. 9 — afslag/afvisning af dele af en klage.....	55
12	Artikel 60, stk. 10 — meddelelse om de foranstaltninger, som den dataansvarlige eller databehandleren har truffet, til den ledende tilsynsmyndighed/de berørte tilsynsmyndigheder	57
13	Artikel 60, stk. 11 — hasteprocedure.....	57
13.1	Betingelserne for påberåbelse af artikel 66	58
13.2	Samspillet med en igangværende artikel 60-samarbejdsprocedure	59

Hurtig referencevejledning 61

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har —

under henvisning til artikel 70, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF ("generel forordning om databeskyttelse"),

under henvisning til EØS-aftalen, særlig bilag XI og protokol 37 som ændret ved afgørelse nr. 154/2018 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg den 6. juli 2018¹, og

under henvisning til artikel 12 og artikel 22 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJER:

1 INDLEDNING

1. Antallet af nationale håndhævelsesprocedurer vedrørende grænseoverskridende databehandlingsaktiviteter er konstant stigende, og mange er blevet løst inden for rammerne af samarbejdsmechanismen i den generelle forordning om databeskyttelse. Rammerne for det generelle samarbejde er fastlagt i artikel 57, stk. 1, litra g) og f), og one-stop-shop-modellen er fastlagt i artikel 56 og 60 i den generelle forordning om databeskyttelse². Denne særlige procedure kræver, at den ledende tilsynsmyndighed samarbejder med de andre berørte tilsynsmyndigheder med henblik på at nå til enighed.
2. Det bør understreges, at one-stop-shop-modellen, der gør det muligt for tilsynsmyndighederne i alle medlemsstaterne at blive inddraget i en type fælles beslutningsprocedure, er et nyt begreb i databeskyttelseslovgivningen, der blev indført med den generelle forordning om databeskyttelse.
3. Disse retningslinjer vedrører tilsynsmyndighedernes samarbejde med hinanden, med Databeskyttelsesrådet og med tredjeparter i henhold til artikel 60. Formålet er at analysere og vejlede om den konkrete anvendelse af bestemmelserne. Da samarbejdsproceduren vedrører behandlingsaktiviteter, berører resultatet heraf pr. definition de aktører, der er involveret i en sådan behandling (den registrerede, den dataansvarlige, databehandleren eller -behandlere osv.). Da forpligtelsen til at samarbejde i artikel 60 gælder for tilsynsmyndigheder, er der i disse retningslinjer imidlertid fokus på de forpligtelser, der påhviler den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder.
4. Det ligger uden for disse retningslinjers anvendelsesområde at behandle spørgsmålet om udpegelse af den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder. Det forudsættes i disse retningslinjer, at dette er blevet præciseret og aftalt i henhold til artikel 56, da artikel 60-proceduren tildeler de involverede tilsynsmyndigheder specifikke kompetencer og opgaver på grundlag af deres

¹ Henvisninger til "*medlemsstater*" i disse retningslinjer skal forstås som henvisninger til "*EØS-medlemsstater*".

² Med udtrykket "*artikel*" uden yderligere præcisering henvises til artiklerne i den generelle forordning om databeskyttelse.

roller. Det antages derfor, at der allerede er blevet udvekslet tilstrækkelige oplysninger til at fastslå de forskellige roller på det tidspunkt, hvor arbejdet i henhold til artikel 60 i den generelle forordning om databeskyttelse påbegyndes.

5. I særlige situationer kan tilsynsmyndighedernes kompetencer og roller imidlertid ændre sig på et senere tidspunkt (f.eks. i forbindelse med en ny placering af hovedvirksomheden eller fælles dataansvar). Så snart tilsynsmyndighederne får kendskab til omstændigheder, der kan påvirke kompetencen til at behandle sagen i samarbejdsfasen, bør oplysningerne derfor straks udveksles mellem tilsynsmyndighederne med henblik på at udpege den nye formodede ledende tilsynsmyndighed og nå til enighed om fordelingen af roller³.
6. Efter aftale finder artikel 60-proceduren anvendelse i overensstemmelse hermed. Hvis der ikke kan nås til enighed, skal sagen henvises til Databeskyttelsesrådet under anvendelse af artikel 65, stk. 1, litra b).
7. Når der i disse retningslinjer henvises til anvendelsen af "*Databeskyttelsesrådets informationssystem*", henvises til informationssystemet for det indre marked ("IMI") i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("*IMI-forordningen*")⁴. Databeskyttelsesrådets informationssystem anvendes i overensstemmelse med artikel 60, stk. 12, til udveksling af alle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 60. Desuden bør tilsynsmyndighederne anvende alle former for kommunikation, f.eks. e-mails, telefon, videokonference eller personlig kontakt, for at lette processen med at nå til enighed.

2 ARTIKEL 60 INDEN FOR RAMMERNE AF ONE-STOP-SHOP-ORDNINGEN

2.1 Anvendelse af samarbejdsproceduren

8. Proceduren for samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 56, stk. 1, og artikel 60 er i det væsentlige undergivet følgende betingelser: behandlingsaktiviteten skal være grænseoverskridende i henhold til artikel 4, nr. 23), hvilket også betyder, at den dataansvarlige eller databehandleren skal have hovedvirksomhed eller eneste etablering i EU. I artikel 4, nr. 23), anføres to alternative indbyrdes forbundne definitioner. For det første kræves det i artikel 4, nr. 23), litra a), at den dataansvarlige eller databehandleren har virksomheder i mere end én medlemsstat. For det andet skal den pågældende specifikke behandling af oplysninger finde sted som led i aktiviteter, der udføres for flere virksomheder i EU. I henhold til artikel 4, nr. 23), litra b), kan påvirkningen af de registrerede definere den grænseoverskridende behandling. Hvis behandlingen finder sted som led i aktiviteter, som udføres for en dataansvarlig eller en databehandlerens eneste etablering i EU, antages behandlingen for at være grænseoverskridende,

³ Se også: Udtalelse 8/2019 om en tilsynsmyndigheds kompetence i tilfælde af en ændring af omstændighederne vedrørende hovedvirksomheden eller den eneste etablering.

⁴ Se også artikel 17 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

hvis behandlingen i væsentlig grad påvirker eller sandsynligvis i væsentlig grad vil kunne påvirke registrerede i mere end én medlemsstat⁵.

9. Databeskyttelsesrådet understreger, at artikel 56 og 60⁶ finder anvendelse på samarbejdet mellem tilsynsmyndigheder i alle sager om grænseoverskridende behandling uden hensyntagen til sagens oprindelse (klage, undersøgelse på eget initiativ osv.). Dette berører ikke bestemmelserne i artikel 55⁷ og artikel 65.
10. Der henvises kun til behandling af klager i artikel 60, stk. 7, sidste punktum, samt i stk. 8 og 9, hvorimod der i artikel 56, stk. 1, og artikel 60 som de centrale bestemmelser vedrørende samarbejdsproceduren henvises til grænseoverskridende behandling generelt. Med hensyn til samarbejdsmekanismen henvises der i artikel 60, stk. 3, også til det forhold, at den ledende tilsynsmyndighed underretter "*om sagens relevante oplysninger*", dvs. om sagen generelt, og der er således på ingen måde kun er tale om klagesager. Udtrykket "*sag*" omfatter f.eks. "*procedurer indledt på eget initiativ*" og muligheden i henhold til artikel 57, stk. 1, litra h), for at gennemføre undersøgelser, f.eks. på grundlag af oplysninger, der er modtaget fra en anden tilsynsmyndighed eller en anden offentlig myndighed. Da klagebehandling allerede er omfattet af artikel 57, stk. 1, litra f), behøver disse oplysninger udvekslet i henhold til artikel 57, stk. 1, litra h), ikke at være baseret på en klage.
11. Dette understøttes desuden af en systematisk tilgang til mulige sanktioner eller retsmidler i henhold til artikel 58, stk. 2, som finder anvendelse på alle typer behandling og ikke kun på klager.

Eksempel 1: Kilder fra medierne eller whistleblowere fremsendt af en berørt tilsynsmyndighed kan også danne grundlag for indledningen af en artikel 60-procedure, hvis de er specifikke og væsentlige, dvs. at de faktiske omstændigheder præsenteres på en konkret og fuldstændig måde. Fremsendelse af en avisartikel uden mere detaljerede oplysninger, f.eks. en indledende evaluering foretaget af den berørte tilsynsmyndighed, er imidlertid normalt ikke i sig selv tilstrækkelig dokumentation for et brud på databeskyttelsen, og den vil derfor ikke blive anset for at være tilstrækkeligt underbygget til at udløse tilsynsforanstaltninger. Det er dog ikke nødvendigt at fremlægge konkret dokumentation for at indlede en artikel 60-procedure, da proceduren i sig selv har til formål at fastslå, om der foreligger en overtrædelse. Den ledende tilsynsmyndighed har imidlertid vide skønsmålinger til at beslutte, hvornår der skal indledes en undersøgelse på eget initiativ på grundlag af oplysninger om potentielle overtrædelser fra andre berørte tilsynsmyndigheder eller kilder.

12. Anvendelsen i alle grænseoverskridende sager følger også af formålet med samarbejdsmekanismen, der blev oprettet for "*at fremme en ensartet anvendelse af databeskyttelsesreglerne gennem en ensartet fortolkning*"⁸ og for at sikre effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse i Unionen. En begrænsning til klagesager ville være i modstrid med dette formål.
13. I sager, der kun har lokale virkninger, fastsættes det i artikel 56, stk. 2 og 3, at den tilsynsmyndighed, der modtog klagen eller blev gjort opmærksom på en eventuel overtrædelse, er kompetent, hvis den ledende tilsynsmyndighed beslutter ikke at behandle sagen. Artikel 60 finder ikke anvendelse i disse

⁵ Se også: WP244 Retningslinjer for udpegelse af en ledende tilsynsmyndighed for en dataansvarlig eller databehandler.

⁶ Undtagen i det tilfælde, der er beskrevet i punkt 13 nedenfor.

⁷ Se også: betragtning 128.

⁸ SWD(2020) 115 final, s.6.

sager. Kun hvis den ledende tilsynsmyndighed beslutter at behandle sagen, finder artikel 60 anvendelse i henhold til artikel 56, stk. 4.

2.2 Ledende tilsynsmyndighed/berørt tilsynsmyndighed som involverede aktører

14. Artikel 56, stk. 1, indeholder en juridisk definition af den kompetente ledende tilsynsmyndighed. Denne definition skal sammenholdes med artikel 60, som fastsætter den ledende tilsynsmyndigheds væsentlige opgaver og beføjelser i artikel 60-proceduren⁹. Den ledende tilsynsmyndighed defineres som tilsynsmyndigheden for den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste etablering i Unionen, som er kompetent for den grænseoverskridende behandling, der foretages af den pågældende dataansvarlige eller databehandler. Den er også den eneste kontakt for den dataansvarlige eller databehandleren i henhold til artikel 56, stk. 6.
15. Det relevante udgangspunkt for udpegelse af den ledende tilsynsmyndighed er den specifikke grænseoverskridende behandling af oplysninger ("udført") af den pågældende dataansvarlige eller databehandler¹⁰.
16. Det præciseres i WP244, at en ledende tilsynsmyndighed er "*myndigheden med det primære ansvar for at håndtere grænseoverskridende behandlingsaktiviteter*". Den ledende tilsynsmyndighed har med andre ord kompetencen i forbindelse med den grænseoverskridende behandling, der udføres af den pågældende dataansvarlige eller databehandler, og er den pågældende dataansvarliges eller databehandlerens eneste kontakt i den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 56, stk. 6. Inden for rammerne af samarbejdsproceduren fastsat i artikel 60 og i henhold til artikel 56, stk. 1, giver denne kompetence sig udtryk i en "ledende funktion", dvs. en ledende rolle i behandlingen af sagen, tilrettelæggelsen af samarbejdsproceduren med henblik på at inddrage de andre berørte tilsynsmyndigheder, koordineringen af undersøgelser, indsamlingen af dokumentation osv. samt i ansvaret for at forelægge et udkast til afgørelse, som de andre berørte tilsynsmyndigheder kan udtale sig om eller gøre indsigelse imod¹¹.
17. Databeskyttelsesrådet mener imidlertid ikke, at den ledende tilsynsmyndighed har enekompetence med hensyn til samarbejdsproceduren, da den generelle forordning om databeskyttelse foreskriver et fælles ansvar for at overvåge og håndhæve en ensartet anvendelse af forordningen, og den ledende tilsynsmyndighed skal tage hensyn til de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter, og resultatet bør være en afgørelse, der er opnået enighed om. Dette fremgår klart af EU-lovgivers afgørelse om, at i tilfælde af vedvarende uenighed mellem tilsynsmyndigheder skal denne løses af Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a).
18. I henhold til artikel 4, nr. 22), forstås ved en berørt tilsynsmyndighed en tilsynsmyndighed, der er berørt af en behandling af personoplysninger, fordi:

⁹ I forbindelse med "*lokale sager*" i henhold til artikel 56, stk. 2, skal bestemmelserne i artikel 56, stk. 3, og 4, overholdes.

¹⁰ Yderligere oplysninger om dette spørgsmål findes også i: WP244 rev.01: Retningslinjer for udpegelse af en ledende tilsynsmyndighed for en dataansvarlig eller databehandler.

¹¹ I denne henseende er den ledende tilsynsmyndigheds rolle blevet karakteriseret som på flere punkter "*primus inter pares*", f.eks. i generaladvokatens forslag til afgørelse i sag 645/19, punkt 111.

- (a) den dataansvarlige eller databehandleren er etableret på denne tilsynsmyndigheds medlemsstats område¹²
 - (b) de registrerede, der har bopæl i denne tilsynsmyndigheds medlemsstat, i væsentlig grad er påvirket af eller sandsynligvis i væsentlig grad vil kunne blive påvirket af behandlingen, eller
 - (c) en klage er blevet indgivet til denne tilsynsmyndighed.
19. Databeskyttelsesrådet er af den opfattelse, at disse krav grundlæggende indlysende og enkle, og at det i princippet således ikke er nødvendigt at overholde særlige krav her. Med hensyn til litra a) vil det generelt være let at fastslå, om der er tale om en etablering. Det samme gælder for litra c) og spørgsmålet om, hvorvidt en bestemt tilsynsmyndighed har modtaget en klage. Det skal bemærkes, at den registrerede i litra b) blot skal have bopæl i den pågældende medlemsstat. Vedkommende behøver ikke at være statsborger i det pågældende land¹³.
20. I tvivlstilfælde forekommer det af hensyn til retsvirkningerne hensigtsmæssigt, at de enkelte myndigheder som udgangspunkt skal uddybe deres begrundelse for at være berørt.
21. Udtrykket "*i væsentlig grad er påvirket*" er blevet yderligere defineret i WP244, hvor der anføres en række faktorer (f.eks. anvendelse af et bestemt sprog, anvendelse af en bestemt valuta, tilgængelighed af en tjeneste i den pågældende medlemsstat, konkret adresse gennem den dataansvarlige eller databehandleren osv.), som de enkelte myndigheder skal tage i betragtning ved vurderingen af, om de er berørt.
22. Når en tidligere ikke-berørt tilsynsmyndighed på et hvilket som helst tidspunkt bliver berørt under en igangværende artikel 60-procedure (f.eks. hvis den modtager en klage), kan følgende grundlæggende procedure overvejes:
-) Den berørte tilsynsmyndighed bør straks underrette den ledende tilsynsmyndighed om sin status og anmode om at blive involveret i one-stop-shop-proceduren.
 -) Den ledende tilsynsmyndighed bør sørge for at involvere denne nye berørte tilsynsmyndighed, navnlig i det pågældende sagsregister, og bør underrette den nye berørte tilsynsmyndighed om dens involvering i beslutningsproceduren. Hvis den ledende tilsynsmyndighed bliver opmærksom på, at en endnu ikke involveret myndighed er eller er blevet en berørt tilsynsmyndighed, bør den ledende tilsynsmyndighed underrette myndigheden om denne ændring af status¹⁴.
23. Det bør være muligt at involvere en ny berørt tilsynsmyndighed i en igangværende samarbejdsprocedure på et hvilket som helst tidspunkt i sagen, men det må ikke have nogen indvirkning på proceduren i artikel 60. De frister og procedurer, der er fastsat i artikel 60, f.eks. fristen i artikel 60, stk. 4, berøres således ikke, når den ledende tilsynsmyndighed har forelagt sit udkast til afgørelse, uanset om en ny berørt tilsynsmyndighed i mellemtiden har fået mulighed for at deltage i proceduren.

¹² For yderligere oplysninger om udtrykket "*etablering*" henvises til Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2018, s. 5-7, og for yderligere oplysninger om udtrykket "*som led i aktiviteter, der udføres for*" en etablering henvises til Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2018, s. 7-9.

¹³ Se også: WP244 Retningslinjer for udpegelse af en ledende tilsynsmyndighed for en dataansvarlig eller databehandler, s. 9.

¹⁴ Hele processen bør gennemføres ved brug af Databeskyttelsesrådets informationssystem.

24. Den berørte tilsynsmyndighed kan derfor overveje, om dens sag stadig kan behandles effektivt inden for rammerne af en igangværende samarbejdsprocedure, eller om den snarere bør indlede en ny procedure, f.eks. fordi den igangværende procedure ikke dækker (en række) centrale spørgsmål i sagen for den berørte tilsynsmyndighed.

2.3 Tilsynsmyndighedernes uafhængighed inden for rammerne af samarbejdsproceduren

25. Inden for rammerne af samarbejdsproceduren handler både den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder som uafhængige tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 52, stk. 1.
26. EU-Domstolen har dog understreget¹⁵, at tilsynsmyndighederne blev uafhængige for at give de berørte registrerede større beskyttelse og ikke for at give tilsynsorganerne selv en særlig status¹⁶. Uafhængighed skal derfor forstås som absolut beskyttelse mod enhver udefrakommende indflydelse. I denne forbindelse udgør tilsynsmyndighederne imidlertid en enhed i et europæisk administrativt netværk, inden for hvilket de er ansvarlige for at sikre en ensartet anvendelse af den generelle forordning om databeskyttelse i hele Unionen.
27. Henvisningen til samarbejdsproceduren i bestemmelsen om oprettelse af tilsynsmyndighederne (artikel 51, stk. 2) understreger betydningen af samarbejdsmechanismen for et ensartet tilsyn og en effektiv beskyttelsesstandard gennem en ensartet anvendelse af den generelle forordning om databeskyttelse i Unionen.
28. I denne forbindelse understreger Databeskyttelsesrådet, at alle trin i samarbejdsproceduren er forenelige med den lovfæstede uafhængighed, der er indrømmet tilsynsmyndigheder i henhold til primær ret og artikel 52, da en sådan uafhængighed skal forstås som absolut beskyttelse mod enhver udefrakommende indflydelse som præciseret ovenfor og ikke har nogen indflydelse på den generelle forpligtelse til at samarbejde, der er fastsat som en overordnet forpligtelse i artikel 60.
29. Det skal bemærkes, at tilsynsmyndighederne i deres egenskab af nationale administrative myndigheder har en vis skønsmargen i henhold til national ret, når de med fornøden omhu skal afgøre, hvilken fremgangsmåde der bedst kan tage hensyn til den offentlige interesse (se artikel 51, stk. 1). Denne skønsmargen skal udøves i overensstemmelse med bestemmelserne i den generelle forordning om databeskyttelse og i overensstemmelse med de fornødne proceduremæssige garantier, der er fastsat i EU-retten og medlemsstaternes nationale ret, uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist.
30. Den skønsmargen, som tilsynsmyndighederne skal indrømmes i deres egenskab af uafhængige administrative myndigheder, der ikke er underlagt eksterne interessenters indflydelse, kan således ikke være ubegrænset, navnlig i forhold til EU-retten, da de (både den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder) er forpligtet til at samarbejde og er ansvarlige for deres beslutninger (eller manglende beslutninger) vedrørende en given sag.

2.4 Indvirkningen af nationale retsplejeregler

¹⁵ Domstolens dom i sag C-518/07, Kommissionen mod Tyskland, præmis 25 og 32 ff. [ECLI:EU:C:2010:125], sag C-362/14, Schrems mod DPC, præmis 99 [ECLI:EU:C:2015:650], bekræftet i sag C-311/18, Schrems II, præmis 115 [ECLI:EU:C:2020:559].

¹⁶ Sag C-518/07, præmis 25 [ECLI:EU:C:2010:125], se også sag C-362/14, præmis 41.

31. Da den generelle forordning om databeskyttelse ikke regulerer alle detaljer i samarbejdet, skal de opgaver og beføjelser, der er tillagt tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 57 og artikel 58, varetages og udøves på grundlag af nationale retsplejeregler.
32. EU-retsakter omfatter ofte retsplejeregler (såsom artiklerne i den generelle forordning om databeskyttelse, der tillægger tilsynsmyndigheder visse beføjelser), men i det omfang EU-retten ikke indeholder specifikke retsplejeregler, finder nationale retsplejeregler anvendelse. I disse tilfælde finder princippet om national procesautonomi, som er et generelt princip i EU-retten, generelt anvendelse. Dette generelle princip er som bredt anerkendt i EU-Domstolens retspraksis begrænset af EU-principperne om ækvivalens og effektivitet¹⁷. Ifølge disse principper skal national ret indrømme ethvert søgsmål baseret på EU-retten en behandling, der er mindst lige så gunstig som den, der gælder for et tilsvarende søgsmål baseret på national ret (ækvivalens). Desuden må anvendelsen af nationale bestemmelser ikke i væsentlig grad komplicere eller gøre det praktisk umuligt at realisere formålet med de europæiske retlige standarder (effektivitet).
33. Da sådanne forskellige nationale administrative regler eksisterer, kan deres anvendelse imidlertid føre til forskelle og (delvis) være grunden til, at tilsynsmyndighederne behandler og undersøger sager på forskellige måder. Disse sondringer i nationale (retspleje)regler må imidlertid ikke føre til situationer, hvor ækvivalens- og effektivitetsprincippet undergraves.
34. Hvis det ikke er muligt at forene EU-retten og nationale krav på denne måde, dvs. hvis den nationale bestemmelse er i strid med EU-retten, skal de nationale bestemmelser, der er i strid med EU-retten, i princippet således ikke finde anvendelse¹⁸.
35. Med hensyn til samarbejdsmekanismen understreger Databeskyttelsesrådet derfor, at nationale (retspleje)regler, der *"i væsentlig grad komplicerer eller gør det praktisk umuligt at gennemføre"* et effektivt samarbejde, ikke er forenelige med den generelle forordning om databeskyttelse, og at de *"skal være forenelige med kravet om en ensartet anvendelse af fællesskabsretten, hvilket er nødvendigt for at undgå forskelsbehandling"* (Domstolens dom i sag C-290/91, præmis 8). Da der er tale om en forpligtelse, som pålægges alle medlemsstater, hvis reglerne ikke er forenelige, bør myndighederne i så fald overveje ikke at anvende en sådan national lovgivning.

3 ARTIKEL 60, STK. 1 — GENSIDIG FORPLIGTELSE

3.1 Generelt

36. Artikel 60, stk. 1, indeholder en generel forpligtelse til at samarbejde, som forpligter alle involverede tilsynsmyndigheder på lige fod. Ordlyden *"samarbejder"* præciserer, at forpligtelsen til at samarbejde ikke er et spørgsmål om skøn, men en retlig forpligtelse.
37. Artikel 60, stk. 1, fastlægger grundlæggende og overordnede principper, som gælder under hele samarbejdet mellem tilsynsmyndigheder. I overensstemmelse med denne artikels ordlyd er

¹⁷ Vedrørende one-stop-shop-mekanismen, se sag C-645/19, præmis 53: *"Anvendelsen af "one-stop-shop"-mekanismen kræver derfor, som 13. betragtning til forordning 2016/679 bekræfter, et loyalt og effektivt og loyalt samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder."*

¹⁸ Se også: Domstolen: sag C-215/83 præmis 19, C-94/87, præmis 12, C-280/13, præmis 37.

hovedbegreberne i samarbejdsproceduren samarbejdet "*med henblik på at nå til enighed*" og forpligtelsen til at udveksle "*alle relevante oplysninger*".

38. Databeskyttelsesrådet påpeger udtrykkeligt, at disse forpligtelser skal opfyldes af den ledende tilsynsmyndighed og alle andre berørte tilsynsmyndigheder (gensidig forpligtelse).

3.2 Med henblik på at nå til enighed

39. "*Med henblik på at nå til enighed*" skal forstås som et retligt mål¹⁹, der ikke indebærer en retlig forpligtelse til at nå til enighed i de enkelte sager. Dette retlige mål har imidlertid afgørende indflydelse på alle de berørte tilsynsmyndigheders foranstaltninger under hele samarbejdsprocessen, da det udstikker retningslinjerne for samarbejdet på en sådan måde, at tilsynsmyndighederne gør deres yderste og gør en "*seriøs og beslutsom indsats*"²⁰ for at nå til enighed.
40. Den samarbejdsprocedure, der gennemføres "*med henblik på at nå til enighed*", indebærer nødvendigvis en gensidig udveksling af synspunkter og dokumenter om emnet. Formålet med denne gensidige udveksling er at sikre, at der er taget hensyn til alle relevante omstændigheder i sagen, og den kan således også bidrage til at forebygge tvister²¹.
41. Det forhold, at enighed omkring foranstaltninger bør være reglen, illustreres yderligere af bestemmelserne i artikel 60, stk. 11, og artikel 66, stk. 1, hvorefter en berørt tilsynsmyndighed "*under ekstraordinære omstændigheder*" og "*uanset [...] den i artikel 60 omhandlede procedure*" kan træffe hasteforanstaltninger²².
42. Betydningen af dette mål bekræftes af sammenligningen mellem den nuværende tekst og Kommissionens oprindelige forslag fra 2012 til den generelle forordning om databeskyttelse, hvor udtrykket "*enighed*" ikke var nævnt, men den ledende tilsynsmyndighed blot fik tildelt enekompetence i grænseoverskridende sager. Den nuværende tekst afspejler en anden tilgang, der er godkendt af EU-lovgiveren, hvor der lægges vægt på det obligatoriske samarbejde mellem tilsynsmyndighederne, som skal være fair og konstruktiv²³. Med henblik på at nå til enighed bør tilsynsmyndighederne anvende alle mulige værktøjer, herunder udveksle relevante oplysninger med hinanden, give hinanden mulighed for at fremkomme med sine synspunkter om udvekslede oplysninger og tage hensyn til andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter²⁴.
43. Dette indebærer således en gensidig forpligtelse for den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder til at vælge de samarbejdsmetoder, der er bedst egnede til at nå til enighed som beskrevet.

¹⁹ Se også: Sag C-645/19, præmis 51, "*[...] er den ledende tilsynsmyndighed bl.a. forpligtet til at søge konsensus*".

²⁰ Merriam-Webster: "endeavour".

²¹ Se også: Retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse i henhold til forordning 2016/679, punkt 9.

²² Se også: I betragtning 138 hedder det, at "*i andre tilfælde af grænseoverskridende relevans bør mekanismen for samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder finde anvendelse [...] uden at det udløser sammenhængsmekanismen*".

²³ Se også: Generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-645/19, punkt 87.

²⁴ 2012/0011 (COD), artikel 51, stk. 2.

3.3 Forpligtelsen til at udveksle alle relevante oplysninger

Et centralt og yderligere prioriteret element i samarbejdsproceduren er den obligatoriske udveksling af "*alle relevante oplysninger*" mellem de involverede tilsynsmyndigheder — dette gælder under hele samarbejdsproceduren.

44. Udvekslingen af relevante oplysninger er en gensidig forpligtelse, der er nødvendig for, at den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder kan opfylde deres roller effektivt, f.eks. når de skal afgøre, om der er sket en overtrædelse af den generelle forordning om databeskyttelse²⁵.
45. Den gensidige udveksling af oplysninger er særlig vigtig, hvis den ledende tilsynsmyndighed ikke har planer om fælles aktiviteter (artikel 60, stk. 2, og artikel 62), og hvis der ikke er fremsat anmodninger om gensidig bistand (artikel 60, stk. 2, og artikel 61) med henblik på indsamling af relevante oplysninger i fællesskab. Uden disse yderligere procedurer, som naturligvis kræver yderligere engagement og koordinering, skal den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder basere sig på gensidig udveksling af oplysninger i henhold til artikel 60, stk. 1 og 2.

3.3.1 Udtrykket "relevante oplysninger"

46. Hvilke oplysninger der skal betragtes som "relevante" afhænger af omstændighederne i den enkelte sag. I princippet skal alle oplysninger, der direkte eller indirekte bidrager til at afslutte proceduren, klassificeres som relevante. Dette omfatter tilstrækkelige oplysninger om sagsspecifikke faktuelle elementer og retlige spørgsmål. Oplysninger, der allerede er kendt eller offentligt tilgængelige, behøver ikke nødvendigvis at blive udvekslet.
47. Udvekslingen af oplysninger er derfor ikke et mål i sig selv, men skal gøre det nemmere for alle involverede tilsynsmyndigheder at behandle sagen og opfylde deres rolle som tilsynsmyndigheder korrekt. Af hensyn til den praktiske gennemførelse er det derfor bydende nødvendigt, at alle involverede parter handler hensigtsmæssigt, dvs. forholdsmæssigt og i en ånd af godt samarbejde. Derfor bør spørgsmålet i hver enkelt sag grundlæggende være, hvilke oplysninger hver enkelt tilsynsmyndighed har brug for for at behandle sagen.
48. I forbindelse med en ledende tilsynsmyndighed er dette f.eks. alle relevante oplysninger indsamlet i kontakten med den dataansvarlige eller databehandleren — den ledende tilsynsmyndighed er den dataansvarliges "*eneste kontakt*" (resultater af undersøgelser, rapporter, udvekslinger med den dataansvarlige, mødereferater, yderligere dokumentation osv.).
49. Hvis oplysningerne er særligt væsentlige med hensyn til omfang og indhold, bør den ledende tilsynsmyndighed finde metoder til at fremlægge resuméer, uddrag og rapporter til underbygning af argumenterne i udkastet til afgørelse.
50. I forbindelse med andre berørte tilsynsmyndigheder bør dette indebære en forpligtelse til proaktivt at give den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder alle relevante oplysninger om sagen (klage, meddelelse om databrud osv.), som de pågældende tilsynsmyndigheder er i besiddelse af, og som er nyttige ved vurderingen af sagens retlige og faktiske omstændigheder. Dette kan omfatte alle indlæg, anbringender, korrespondance med registrerede eller den berørte tilsynsmyndigheds konklusioner, f.eks. i undersøgelsesfasen, eller nationale inspektioner, der har

²⁵ Se også: Databeskyttelsesrådet, afgørelse 01/2020 om tvisten i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse, punkt 134-136.

afsløret en mulig overtrædelse i den dataansvarliges nationale etablering i en grænseoverskridende sammenhæng.

Følgende oplysninger kan f.eks. udveksles mellem tilsynsmyndighederne:

- Oplysninger, der har konsekvenser for omfordelingen af den ledende tilsynsmyndigheds kompetencer og fordelingen af de berørte tilsynsmyndigheders roller/kompetencer²⁶ (f.eks. ændring vedrørende dataansvar eller hovedvirksomhed osv.)
- Korrespondance med den dataansvarlige/registrerede om genstanden for en klage eller undersøgelse
- Møder med dataansvarlige eller databehandlere: dagsorden, omfang og opgave, mødereferat/vurdering af resultatet af mødet, planlagte opfølgende foranstaltninger
- Protokoller fra høringer og genhøringer — også i forbindelse med enkelte spørgsmål i sagen
- Spørgeskemaer sendt til den dataansvarlige/databehandleren
- Eventuelt første udkast til rapport om undersøgelsen/inspektionen
- Eventuelle ekspertrapporter (juridiske, tekniske), herunder fra eksterne leverandører
- Det tilsigtede omfang af en undersøgelse/inspektionsrapport/referat af undersøgelser
- Vidneudsagn og andre retlige beviser, andre relevante oplysninger, erfaringer med den dataansvarlige eller databehandleren eller databehandlingen, forvaltningspraksis
- Oplysninger, der er nødvendige for at have det rette fokus. I forbindelse med en undersøgelse af et meget teknisk emne er det f.eks. sandsynligt, at oplysninger om de tekniske aspekter er meget relevante, mens de tekniske aspekter i andre sager er mindre relevante.
- Bemærk: Ovenstående eksempler er ikke udtømmende. Det afhænger af omstændighederne i den konkrete sag, hvilke oplysninger tilsynsmyndighederne vil anse for at være relevante oplysninger.

Databeskyttelsesrådets informationssystem bør anvendes til udveksling af sådanne oplysninger.

51. Med hensyn til princippet om dataminimering i artikel 5, stk. 1, litra c), bør det vurderes fra sag til sag, om det er nødvendigt at udveksle personoplysninger. Personoplysninger bør udveksles, hvis det er nødvendigt for at behandle et specifikt spørgsmål.
52. Den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder kan markere specifikke oplysninger som (meget) fortrolige, navnlig når dette synes nødvendigt for at opfylde de fortrolighedskrav, der er fastsat i national ret. I så fald bør tilsynsmyndighederne straks underrette hinanden og i fællesskab finde retlige løsningsmuligheder under hensyntagen til, at bestemmelser om fortrolighed normalt vedrører eksterne tredjeparter og ikke berørte tilsynsmyndigheder. I denne forbindelse bør modtagne oplysninger, som er omfattet af nationale regler om tavshedspligt, ikke offentliggøres eller videregives til tredjeparter uden forudgående rådføring med den myndighed, hvorfra oplysningerne hidrører, når det er muligt.

²⁶ Se punkt 5 ovenfor.

53. Med hensyn til anmodninger om aktindsigt bør tilsynsmyndighederne, uden at det berører nationale bestemmelser om gennemsigtighed, rådføre sig med hinanden, før de giver eller afslår at give aktindsigt i dokumenter, som er blevet udvekslet under samarbejdsproceduren.

3.3.2 Tidspunkt for informationsudvekslingen

54. Der er ikke fastsat en specifik tidsplan i artikel 60, stk.1, da der er tale om en generel forpligtelse, uanset det pågældende tidspunkt. En effektiv håndhævelse af den generelle forordning om databeskyttelse i hele EU forudsætter imidlertid, at alle berørte tilsynsmyndigheder modtager alle relevante oplysninger rettidigt, dvs. så snart det med rimelighed er muligt. Databeskyttelsesrådet mener derfor, at den gensidige forpligtelse til at udveksle alle relevante oplysninger nødvendigvis finder anvendelse allerede inden den ledende tilsynsmyndigheds forelæggelse af et udkast til afgørelse.
55. For at gøre det lettere at nå til enighed bør oplysningerne udveksles på et tidspunkt, hvor det stadig er muligt for den ledende tilsynsmyndighed at tage hensyn til de andre berørte tilsynsmyndigheds synspunkter. Dette bør gælde i alle sagens faser, og det bør navnlig forhindre, at de andre berørte tilsynsmyndigheder får forelagt fuldbårde kendsgerninger, f.eks. fordi visse faser i proceduren kan være udelukket i henhold til national ret.
56. I denne forbindelse giver artikel 60 også både den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder "betænkningstid", da der er mulighed for at lette opnåelsen af enighed gennem "uformel" udveksling af "*alle relevante oplysninger*" uden strenge frister, inden de "formelle" skridt udløses. Jo mere omfattende og rettidig udvekslingen af oplysninger mellem de involverede tilsynsmyndigheder er, desto større er sandsynligheden for at nå til enighed så hurtigt som muligt.
57. Databeskyttelsesrådet anbefaler derfor, at den ledende tilsynsmyndighed som en minimumsstandard gør sit yderste for at oplyse de andre berørte tilsynsmyndigheder om indholdet af og de vigtigste konklusioner i sit udkast til afgørelse forud for den formelle forelæggelse af udkastet. Dette giver de andre berørte tilsynsmyndigheder mulighed for at danne deres egne synspunkter og fremsende eventuelle spørgsmål til den ledende tilsynsmyndighed rettidigt. Den ledende tilsynsmyndighed kan beslutte at behandle disse spørgsmål inden den formelle udstedelse af udkastet til afgørelse og dermed inden indledningen af den meget strenge procedure fastsat i artikel 60, stk. 4 og 5, for indsigelse mod udkastet til afgørelse.
58. Det bør trods alt erindres, at samarbejdsmekanismen har til formål at støtte og bidrage til en effektiv håndhævelse af databeskyttelsen i EU. Tilsynsmyndighederne skal udvikle bedste praksis gennem løbende indsamling af praktiske erfaringer ved at være fleksible i deres valg af optimale samarbejdsmetoder.

4 ARTIKEL 60, STK. 2 — GENSIDIG BISTAND OG FÆLLES AKTIVITETER

4.1 Generelt

59. Artikel 60, stk. 2, vedrører specifikke former for samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder under hele samarbejdsproceduren omhandlet i artikel 60, dvs. inden for rammerne af one-stop-shop-mekanismen.

60. Artikel 60, stk. 2, går videre end forpligtelsen til at udveksle alle relevante oplysninger, jf. artikel 60, stk. 1, og indfører en særlig form for samarbejde, som den ledende tilsynsmyndighed om nødvendigt kan gøre brug af i en konkret sag, enten ved at anmode de berørte tilsynsmyndigheder om at yde gensidig bistand eller om at deltage i en fælles aktivitet, der gennemføres af den ledende tilsynsmyndighed.
61. Ved anvendelsen af artikel 61 og 62 inden for rammerne af artikel 60, stk. 2, skal bestemmelserne i disse artikler sammenholdes med artikel 60, og de skal derfor tilpasses den præcise sammenhæng, hvori en samarbejdsprocedure indgår, og den rollefordeling, der følger af one-stop-shop-mekanismen, og navnlig af artikel 60, stk. 2.
62. Ved at angive hovedformålene med et sådant samarbejde, dvs. gennemførelse af undersøgelser eller overvågning af gennemførelsen af en foranstaltning vedrørende en dataansvarlig eller en databehandler i en anden medlemsstat, er der i artikel 60, stk. 2, fokus på to trin i samarbejdsproceduren, hvor disse samarbejdsværktøjer kan anvendes: først i undersøgelsesfasen, inden den endelige afgørelse træffes, og dernæst i gennemførelsesfasen, når den endelige afgørelse er vedtaget og meddelt den dataansvarlige eller databehandleren.

4.2 Krav i artikel 60, stk. 2

4.2.1 Den ledende tilsynsmyndighed kan [...] anmode

63. Ved at henvise til den ledende tilsynsmyndighed danner denne bestemmelse grundlag for de foranstaltninger, der skal træffes inden for rammerne af one-stop-shop-mekanismen i en specifik sag, der behandles, efter udpegelsen af den ledende tilsynsmyndighed. Det bør derefter understreges, at den mulige anvendelse af gensidig bistand eller fælles undersøgelser i henhold til artikel 60, stk. 2, er begrænset til samarbejdsproceduren i forbindelse med den specifikke igangværende grænseoverskridende sag.
64. På baggrund af den ledende tilsynsmyndigheds skønsmæssige til at gennemføre undersøgelsen eller til at følge op på de foranstaltninger, som den dataansvarlige eller databehandleren har truffet for at efterkomme dens afgørelse, giver formuleringen "*kan [...] anmode*" den ledende tilsynsmyndighed beføjelse til at tage initiativet, men kun hvis den finder det nødvendigt eller hensigtsmæssigt i den foreliggende sag. Det er op til den ledende tilsynsmyndighed at afgøre, om den ønsker at indgive en anmodning om gensidig bistand eller gennemføre en fælles aktivitet i henhold til henholdsvis artikel 61 og 62, da den generelle forordning om databeskyttelse ikke forpligter den ledende tilsynsmyndighed til at gøre brug af sådanne muligheder.
65. Artikel 60, stk. 2, omfatter kun anmodninger fra den ledende tilsynsmyndighed og ikke anmodninger fra den berørte tilsynsmyndighed²⁷ til den ledende tilsynsmyndighed inden for rammerne af artikel 60-samarbejdsproceduren, da disse allerede er omhandlet i artikel 60, stk. 1, i forbindelse med udveksling af "*relevante oplysninger*".

²⁷ Beslutter den ledende tilsynsmyndighed ikke at behandle sagen på grund af dens lokale karakter, påtager den berørte tilsynsmyndighed sig i henhold til artikel 56, stk. 5, den ledende rolle i undersøgelsen og behandler den i overensstemmelse med artikel 61 og 62. Hvis den berørte tilsynsmyndighed, der behandler sagen, er nødsaget til at anmode den ledende tilsynsmyndighed om bistand, finder artikel 60-proceduren ikke anvendelse, og artikel 61 og 62 finder derfor direkte anvendelse uden for anvendelsesområdet for artikel 60, stk. 2.

4.2.2 Udtrykket "til enhver tid"

66. Dette betyder, at den ledende tilsynsmyndighed kan fremsætte anmodninger om gensidig bistand eller om en fælles aktivitet, når den ledende tilsynsmyndighed finder foranstaltningen berettiget til fuldt ud at udøve sin kompetence under hele samarbejdsproceduren i henhold til artikel 60.
67. Inden for rammerne af den samme samarbejdsprocedure vedrørende en specifik sag kan den ledende tilsynsmyndighed fremsætte flere forskellige anmodninger om gensidig bistand eller en fælles aktivitet eller begge dele. Den ledende tilsynsmyndighed bør dog være opmærksom på, at sådanne anmodninger bør være nødvendige og tilstrækkelige for undersøgelses- og beslutningsprocessen eller for overvågningen af den dataansvarliges eller databehandlerens gennemførelse af den ledende tilsynsmyndigheds afgørelse.

4.2.3 De andre berørte tilsynsmyndigheder som adressater

68. I henhold til artikel 60, stk. 2, er adressaterne for den ledende tilsynsmyndigheds anmodninger generelt andre berørte tilsynsmyndigheder, som aktivt har givet udtryk for at være berørt af den specifikke samarbejdsprocedure²⁸. I tilfælde af anmodninger om gensidig bistand i henhold til artikel 61 betyder dette ikke, at alle berørte tilsynsmyndigheder automatisk er adressater for anmodningerne eller skal involveres i den pågældende foranstaltning. Dette vil afhænge af den ledende tilsynsmyndigheds vurdering af, hvem der har de bedste forudsætninger for at bidrage til den igangværende sag. Når den ledende tilsynsmyndighed har til hensigt at gennemføre fælles aktiviteter, har alle relevante berørte tilsynsmyndigheder derimod ret til at deltage i henhold til artikel 62, stk. 2²⁹.
69. I den sidste fase af samarbejdsproceduren, jf. artikel 60, stk. 10, som vedrører opfølgningen på den dataansvarliges eller databehandlerens overholdelse af den ledende tilsynsmyndigheds endelige afgørelse, kan den ledende tilsynsmyndighed på grundlag af de specifikke omstændigheder i den foreliggende sag også her beslutte, hvilke berørte tilsynsmyndigheder der skal involveres i foranstaltninger med henblik på at kontrollere gennemførelsen af afgørelsen *på stedet*, og fremsætte anmodningerne om bistand i overensstemmelse hermed (f.eks. de berørte tilsynsmyndigheder i den medlemsstat, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret).

4.3 Anmodninger om gensidig bistand

70. Instrumentet for gensidig bistand omfatter en række muligheder for tilsynsmyndighedernes indbyrdes samarbejde med henblik på at gennemføre og anvende den generelle forordning om databeskyttelse på en ensartet måde under hensyntagen til den geografiske spredning af de dataansvarliges eller databehandlerens etableringer og af de registrerede. Den specifikke type bistand, der anmodes om, vil imidlertid afhænge af sagens særlige omstændigheder, idet der også tages hensyn til, at den ledende tilsynsmyndighed er den dataansvarliges eller databehandlerens eneste kontakt i forbindelse med den specifikke sag om grænseoverskridende behandling.
71. I en grænseoverskridende sag inden for rammerne af artikel 60-proceduren kan den ledende tilsynsmyndighed indgive en anmodning til de berørte tilsynsmyndigheder om enhver form for gensidig bistand, der anses for at være nyttig for at træffe en afgørelse i den specifikke sag.

²⁸ Se punkt 36189 ff. om den bindende virkning af udkastet til afgørelse.

²⁹ Den ledende tilsynsmyndighed kan dog vælge at involvere tilsynsmyndigheder, der ikke er berørte tilsynsmyndigheder.

72. I undersøgelsesfasen kan den ledende tilsynsmyndighed i flere situationer være nødt til at anmode om gensidig bistand fra andre berørte tilsynsmyndigheder. Den mest almindelige situation kan være at anmode om bistand fra den berørte tilsynsmyndighed, hvortil klagen blev indgivet (f.eks. for at anmode om yderligere oplysninger fra klageren, for at få visse faktiske omstændigheder kontrolleret eller få indsamlet dokumentation i etableringen i den pågældende medlemsstat). I sådanne situationer vil kun én berørt tilsynsmyndighed være involveret.
73. Den ledende tilsynsmyndighed kan dog være nødt til at anmode de berørte tilsynsmyndigheder om at fremlægge oplysninger eller foretage en undersøgelse i den dataansvarliges eller databehandlerens specifikke etableringer i nogle medlemsstater afhængigt af de betingelser, hvorunder oplysningerne behandles, eller af ansvarsfordelingen mellem etableringerne. Under disse omstændigheder vil den ledende tilsynsmyndighed indgive anmodningen til de relevante berørte tilsynsmyndigheder.
74. Når artikel 60-proceduren er afsluttet og den dataansvarlige eller databehandleren har underrettet den ledende tilsynsmyndighed om de foranstaltninger, der er truffet for at overholde den ledende tilsynsmyndigheds endelige afgørelse, jf. artikel 60, stk. 10, kan den ledende tilsynsmyndighed efter underretning af de andre berørte tilsynsmyndigheder stadig anmode de berørte tilsynsmyndigheder om at yde gensidig bistand i form af kontrol af, hvorvidt — og hvordan — den pågældende dataansvarliges eller databehandleres etablering i den pågældende medlemsstat har gennemført afgørelsen.
75. Anmodninger om gensidig bistand, der indgives i henhold til artikel 60, stk. 2, bør være i overensstemmelse med de generelle regler i artikel 61 med hensyn til på den ene side formålene med og begrundelsen for den ledende tilsynsmyndigheds anmodning og på den anden side de berørte tilsynsmyndigheders eventuelle svar.
76. I overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, skal de berørte tilsynsmyndigheder efter modtagelsen af en anmodning fra den ledende tilsynsmyndighed træffe passende foranstaltninger for at besvare en anmodning "*uden unødige forsinkelse*" og under alle omstændigheder "*senest en måned efter modtagelsen af anmodningen*".
77. Princippet om i et vist omfang at prioritere artikel 60-proceduren er allerede fastsat i artikel 60, stk. 3, hvor udtrykket "*straks*" anvendes, og afspejlet i de strenge frister, der er fastsat i stk. 4 og 5. Udtrykket "*unødige forsinkelse*", der anvendes i artikel 61, understreger også behovet for, at tilsynsmyndigheden handler omgående, selv om de mange forskellige foranstaltninger, der er omfattet af anmodningerne om gensidig bistand, kan indebære forskellige tidsfrister for at imødekomme en anmodning fuldt ud. De berørte tilsynsmyndigheder underretter under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen af anmodningen den ledende tilsynsmyndighed "*om resultaterne eller efter omstændighederne om fremskridtene med de foranstaltninger, der er truffet for at imødekomme anmodningen*", jf. artikel 61, stk. 2, sammenholdt med artikel 61, stk. 5.

4.4 Iværksættelse af fælles aktiviteter

78. I overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, kan den ledende tilsynsmyndighed gennemføre fælles aktiviteter i henhold til artikel 62, navnlig med henblik på at foretage undersøgelser eller overvåge gennemførelsen af en foranstaltning vedrørende en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret i en anden medlemsstat.
79. Inden for rammerne af den ledende tilsynsmyndigheds ledende rolle i artikel 60-proceduren kan den ledende tilsynsmyndighed derfor, når den mener, at det ville være hensigtsmæssigt med en fælles undersøgelse eller fælles håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med en igangværende sag, iværksætte en fælles aktivitet ved at anmode de berørte tilsynsmyndigheder om at deltage i sådanne aktiviteter, selv om de berørte tilsynsmyndigheder ikke er forpligtet hertil.
80. Den ledende tilsynsmyndighed kan tilrettelægge en fælles aktivitet i sin medlemsstat, eller den kan tilrettelægges af den ledende tilsynsmyndighed i form af de berørte tilsynsmyndigheders fælles undersøgelse i flere medlemsstater, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret, for at foretage den kontrol på stedet, der er nødvendig for resultatet af samarbejdsproceduren. Den ledende tilsynsmyndighed kan også iværksætte en fælles aktivitet i form af de relevante berørte tilsynsmyndigheders fælles håndhævelsesforanstaltning med henblik på samtidig overvågning af gennemførelsen af den ledende tilsynsmyndigheds afgørelse i alle den dataansvarliges eller databehandlerens etableringer, som afgørelsen er bindende for.

5 ARTIKEL 60, STK. 3 — OPLYSNINGER FRA DEN LEDENDE TILSYNSMYNDIGHED OG KRAV OM UDKAST TIL AFGØRELSE

81. I artikel 60, stk. 3, beskrives beslutningsprocessen, som er et vigtigt skridt i samarbejdsproceduren mellem den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder. Formålet med denne fase er hurtigt at nå til enighed om sagens udfald.
82. I artikel 60, stk. 3, er der fokus på den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelser, og der fastsættes tre centrale forpligtelser:
 -)] Myndigheden skal straks underrette de berørte tilsynsmyndigheder om sagens relevante oplysninger.
 -)] Myndigheden skal straks forelægge de andre berørte tilsynsmyndigheder et udkast til afgørelse.
 -)] Myndigheden skal tage behørigt hensyn til de berørte tilsynsmyndigheders synspunkter.

Disse forpligtelser skal anses for at være i overensstemmelse med den konsensusbaserede tilgang i artikel 60, stk. 1.

5.1 Artikel 60, stk. 3, første punktum: Den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til straks at udveksle oplysninger

5.1.1 Udtrykket "straks"

83. Udtrykket "*straks*" anvendes i begge punkter i artikel 60, stk. 3. Mens første punktum indeholder den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til straks at underrette de andre berørte tilsynsmyndigheder om sagens relevante oplysninger, fastsættes det i andet punktum, at den ledende

tilsynsmyndighed er forpligtet til straks at forelægge de berørte tilsynsmyndigheder et udkast til afgørelse.

84. Selv om udtrykket "*straks*" anvendes forskellige steder i den generelle forordning om databeskyttelse, er det ikke yderligere defineret i artikel 4.
85. Da artikel 60, stk. 3, er en EU-retlig bestemmelse, skal udtrykket "*straks*" fortolkes selvstændigt i forhold til national ret for at sikre en ensartet anvendelse af den generelle forordning om databeskyttelse.
86. Udtrykket "*straks*" var genstand for Domstolens dom (18.11.1999, C-151/98 P, betragtning 25) i forbindelse med forordning nr. 2377/90. EU-Domstolen fandt, at det var med rette, at Retten i Første Instans fastslog, at artikel 8, stk. 3, litra b), ikke præcist angiver den frist, inden for hvilken Kommissionen skal foreslå Rådet de foranstaltninger, der skal vedtages, og at fællesskabslovgiver ved at anvende udtrykket "*straks*" og samtidig forpligte Kommissionen til at handle hurtigt har overladt Kommissionen et vist spillerum.
87. I overensstemmelse med EU-Domstolens afgørelse betragter Databeskyttelsesrådet derfor udtrykket "*straks*" i artikel 60, stk. 3, første punktum, som en forpligtelse til at handle hurtigt³⁰.
88. Det forhold, at lovgiveren har anvendt udtrykket "*straks*" i denne forbindelse, tyder på, at lovgiveren mener, at der er behov for foranstaltninger med henblik på at øge hastigheden i informationsstrømmen i forbindelse med udkastet til afgørelse. På grund af de mange forskellige sager kunne der imidlertid ikke fastsættes nogen specifik frist i denne henseende. Databeskyttelsesrådet mener derfor ikke, at udtrykket "*straks*" betyder, at oplysningerne rent bogstaveligt skal gives med det samme eller inden for en fastsat frist, men at de skal gives uden tøven, dvs. inden for en revisionsfrist, der skal fastsættes ud fra omstændighederne i den enkelte sag. Kort sagt betyder dette, at den ledende tilsynsmyndighed skal handle proaktivt og så hurtigt som muligt i forhold til sagen. Dette gælder naturligvis også for de andre berørte tilsynsmyndigheders besvarelse af anmodninger fra den ledende tilsynsmyndighed.
89. For at gøre det lettere for de andre berørte tilsynsmyndigheder at planlægge deres bidrag til udkastet til afgørelse bør den ledende tilsynsmyndighed overveje, hvordan det er muligt at støtte planlægningen af de andre berørte tilsynsmyndigheders arbejde. Dette kunne f.eks. ske, hvis det er relevant, ved at udarbejde en vejledende tidsplan.

Eksempel 2: Forud for undersøgelsen deler den ledende tilsynsmyndighed proaktivt og hurtigt en tidsplan for de skridt, den agter at tage. I god tid efter afslutningen af undersøgelsen sender den ledende tilsynsmyndighed et resumé af resultaterne af undersøgelserne til de berørte tilsynsmyndigheder i form af et notat med en kort og rimelig frist³¹ for fremsættelse af bemærkninger i forbindelse med en "uformel høring" i Databeskyttelsesrådets informationssystem.

³⁰ I punkt 115 i sit forslag til afgørelse i sag C 645/19 anfører generaladvokat Bobek, at den generelle forordning om databeskyttelse i princippet kræver, at den ledende tilsynsmyndighed tager omgående handling i sager om grænseoverskridende behandling. Selv om det at handle omgående ikke er et synonym for at handle hurtigt, mener Databeskyttelsesrådet, at den ledende tilsynsmyndighed, hvis den handler proaktivt og så hurtigt som muligt, også opfylder kravene om at handle omgående.

³¹ Hvad der forstås ved "rimelig" skal vurderes fra sag til sag og kan variere fra et par uger op til en måned eller mere.

Herefter videregiver den ledende tilsynsmyndighed de indsamlede relevante oplysninger og opdaterer tidsplanen og tilføjer en dato for, hvornår den agter at forelægge et foreløbigt udkast til afgørelse, fristen for bemærkninger fra de berørte tilsynsmyndigheder til dette foreløbige udkast til afgørelse, og i hvilke perioder myndigheden agter at høre de berørte parter.

90. Som bedste praksis kan den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder aftale, at forpligtelsen til "*straks*" at udveksle relevante oplysninger er opfyldt, hvis der sker en proaktiv, hurtig og omfattende udveksling af alle relevante oplysninger, som gør det muligt for de berørte tilsynsmyndigheder at screene, vurdere og reagere herpå i tilstrækkelig god tid.

5.1.2 Udtrykket "relevante oplysninger"

91. Med hensyn til begrebet relevante oplysninger kan der henvises til bemærkningerne i afsnit 3.3.
92. Artikel 60, stk. 3, første punktum, fastsætter den ledende tilsynsmyndigheds underretningspligt over for de berørte tilsynsmyndigheder, hvorimod artikel 60, stk. 1, andet punktum, regulerer den gensidige udveksling af oplysninger mellem den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder. Den ledende tilsynsmyndigheds underretning om relevante oplysninger i henhold til artikel 60, stk. 3, første punktum, sammenholdt med artikel 60, stk. 1, andet punktum, er i sidste ende knyttet til forelæggelsen af udkastet til afgørelse. Relevante oplysninger, som kun er tilgængelige for den ledende tilsynsmyndighed, bør videregives til de andre berørte tilsynsmyndigheder via Databeskyttelsesrådets informationssystem.
93. Den centrale idé i samarbejdsproceduren er, at der træffes afgørelse i enighed, og at sagen løses gennem et samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder. De andre berørte tilsynsmyndigheders deltagelse i samarbejdsproceduren er derfor ikke begrænset til retten til at fremkomme med en relevant og begrundet indsigelse i henhold til artikel 60, stk. 4. Inden udarbejdelsen af udkastet til afgørelse bør de berørte tilsynsmyndigheder navnlig kunne bidrage til den overordnede procedure, og de kan også fremkomme med deres synspunkter inden udarbejdelsen af udkastet til afgørelse.
94. Med henblik herpå bør den ledende tilsynsmyndighed generelt bestræbe sig på at udveksle foreløbige resultater, inden udkastet til afgørelse forelægges, navnlig når der kan forventes divergerende synspunkter, eller når de andre berørte tilsynsmyndigheder kan have brug for tid til at gøre sig bekendt med emnet. Dette gør det muligt for den ledende tilsynsmyndighed at blive informeret om de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter for at tage behørigt hensyn til disse synspunkter allerede under udarbejdelsen af udkastet til afgørelse.

Eksempel 3: I en tidlig fase efter en indledende undersøgelse af en klagesag, der viser, at forretningspartnerne anvender personoplysninger til andre formål, underretter den ledende tilsynsmyndighed de andre berørte tilsynsmyndigheder herom for at søge at nå til enighed om, hvorvidt undersøgelsen udelukkende skal foretages inden for rammerne af klagen, eller om omfanget af undersøgelsen af en sådan sekundær databehandling skal udvides.

Eksempel 4: Efter afslutningen af undersøgelsen af de faktiske omstændigheder giver den ledende tilsynsmyndighed de andre berørte tilsynsmyndigheder et resumé af de vigtigste resultater og identificerer, hvis det er relevant i den foreliggende sag, også centrale spørgsmål til myndighedernes overvejelse med henblik på påbegyndelse af opbygningen af et fælles grundlag for vurderingen af sagens realitet. Dette tilsigtede samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og de andre

berørte tilsynsmyndigheder viser sig at være afgørende for at kunne afdække forskellige synspunkter lige fra starten og dermed fremme den nødvendige enighed mest muligt.

Eksempel 5: I en senere fase tættere på forelæggelsen af udkastet til afgørelse har alle involverede tilsynsmyndigheder et overblik over de faktiske omstændigheder og også en vurdering af de potentielle overtrædelser, der blev konstateret i undersøgelsesfasen. Disse foreløbige resultater og yderligere evaluering omfatter bestemmelser, der kan være blevet overtrådt, og påtænkte foranstaltninger, der skal træffes af tilsynsmyndighederne i henhold til artikel 58, stk. 2, og artikel 83, stk. 2.

95. Som anført ovenfor og i eksemplerne bør udvekslingen af kontroversielle eller divergerende retlige synspunkter samt udvekslingen af synspunkter om supplerende skridt, der eventuelt er taget, og/eller oplysninger, der eventuelt er fremlagt, være almindelig praksis. Dette kan forhindre, at drøftelserne om forskellige fortolkninger af den generelle forordning om databeskyttelse og afgørelsen herom flyttes til tvistbilæggelsesproceduren.
96. Når den ledende tilsynsmyndighed beslutter at iværksætte en undersøgelse på eget initiativ og ikke på grundlag af oplysninger, der er fremsendt af de andre berørte tilsynsmyndigheder, sker dette dog inden for rammerne af myndighedens skønsbeføjelser, og de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter kan derfor ikke føre til, at den ledende tilsynsmyndighed tvinges til at ændre omfanget af sin undersøgelse³².

³² En berørt tilsynsmyndighed kan dog som en sidste udvej gøre indsigelse mod omfanget som fremhævet i punkt 9 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse, forudsat at den opfylder alle kravene i artikel 4, nr. 24), som forklaret i retningslinjerne.

5.2 Artikel 60, stk. 3, andet punktum: Den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til at udstede et "udkast til afgørelse"

5.2.1 Retlig forpligtelse til at forelægge et udkast til afgørelse

97. Artikel 60, stk. 3, andet punktum, pålægger den ledende tilsynsmyndighed at forelægge de andre berørte tilsynsmyndigheder et udkast til afgørelse. Dette fremgår af anvendelsen af nutidsformen "forelægger", der betyder, at det er en regel, der skal følges i alle sager, hvor artikel 60 finder anvendelse.
98. Den ledende tilsynsmyndighed skal forelægge et udkast til afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 3, andet punktum, i forbindelse med alle one-stop-shop-procedurer. Den ledende tilsynsmyndigheds kompetence er baseret på artikel 56, stk. 1, der skal betragtes som "lex specialis", når der opstår et problem i forbindelse med grænseoverskridende behandlingsaktiviteter. Den ledende tilsynsmyndigheds kompetence i henhold til artikel 56, stk. 1, udøves i sådanne sager "*efter proceduren i artikel 60*". Den ledende tilsynsmyndighed, der handler inden for rammerne af one-stop-shop-proceduren, er derfor bundet af bestemmelserne i artikel 60, herunder artikel 60, stk. 3, andet punktum.
99. Den ledende tilsynsmyndighed er derfor forpligtet til at forelægge de andre berørte tilsynsmyndigheder et udkast til afgørelse i alle sager, også når klager trækkes tilbage af klageren efter indledningen af artikel 60-proceduren, eller hvis der ikke er udstedt nogen væsentlig (endelig) afgørelse i henhold til national ret.
100. I disse sager danner udkastet til afgørelse ligeledes grundlag for den endelige koordinering mellem alle tilsynsmyndigheder, der er involveret i one-stop-shop-proceduren, herunder de retlige muligheder, der er fastsat i artikel 60, stk. 4 ff. I klagesager udgør udkastet til afgørelse også grundlaget for de berørte tilsynsmyndigheders afgørelser i henhold til artikel 60, stk. 8 og 9.

Eksempel 6: Efter indledningen af en one-stop-shop-procedure i klagesager bringer den dataansvarlige straks overtrædelsen til ophør efter den ledende tilsynsmyndigheds henvendelse. På baggrund af sagen og den dataansvarliges adfærd konkluderer den ledende tilsynsmyndighed, at sagen kan afsluttes. Den ledende tilsynsmyndighed udsteder et udkast til afgørelse, hvori den tilkendegiver, at den agter at afslutte sagen, med en uddybende begrundelse for dens handlemåde, og de resterende trin i artikel 60-proceduren fuldføres.

101. Som forklaret i afsnit 3.2 ovenfor og understreget af Databeskyttelsesrådet i retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse bør alle involverede tilsynsmyndigheder "*have fokus på at afhjælpe eventuelle mangler i processen med at opnå konsensus, så man når frem til et udkast til afgørelse, der er enighed om*". Den ledende tilsynsmyndighed forelægger udkastet til afgørelse for de andre berørte tilsynsmyndigheder "*med henblik på deres udtalelse*", dvs. at formålet er at høre de berørte tilsynsmyndigheder om indholdet af udkastet til afgørelse (se også henvisningen i artikel 60, stk. 4, til den høring, som den ledende tilsynsmyndighed skal gennemføre "*jf. denne artikels stk. 3*"). Den høring, som forelæggelsen af udkastet til afgørelse er rettet mod, bør derfor endnu en gang ses i lyset af det mål om enighed, der ligger til grund for hele artikel 60-mekanismen (se afsnit 5.2.4 nedenfor — "*tager behørigt hensyn til deres synspunkter*").
102. Som bedste praksis anbefaler Databeskyttelsesrådet, at den ledende tilsynsmyndighed på forhånd underretter de andre berørte tilsynsmyndigheder om, at den agter at forelægge et udkast til afgørelse.

Dette kan være i overensstemmelse med en vejledende tidsplan, som den ledende tilsynsmyndighed fremlægger som en del af de relevante oplysninger (i henhold til artikel 60, stk. 1), navnlig i sager, der involverer et stort antal berørte tilsynsmyndigheder, og/eller som rejser følsomme spørgsmål. Viden om, hvad der er på vej, vil under alle omstændigheder hjælpe de berørte tilsynsmyndigheder med at tilrettelægge deres vurdering af udkastet til afgørelse og udnytte fristen på fire uger i artikel 60, stk. 4, fuldt ud.

103. For så vidt angår kravet om "*forelæggelse*" anbefaler Databeskyttelsesrådet, at en sådan forelæggelse kun bør finde sted via Databeskyttelsesrådets informationssystem, således at der kan opnås sikkerhed med hensyn til datoen for forelæggelsen, som er udgangspunktet for den i artikel 60, stk. 4, nævnte frist på fire uger, og således at alle berørte tilsynsmyndigheder kan modtage udkastet til afgørelse samtidigt. Denne tilgang vil garantere sikkerheden og fortroligheden i forbindelse med forelæggelsen og er også nødvendig i lyset af eventuelle indsigelser mod udkastet til afgørelse og uoverensstemmelser mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed, som udløser proceduren i artikel 65, stk. 1, litra a)³³. Anvendelse af Databeskyttelsesrådets informationssystem synes at være den mest hensigtsmæssige kanal til at sikre et klart tidsstempel for forelæggelsen af udkastet til afgørelse, også i henhold til artikel 60, stk. 12.
104. Med hensyn til indholdet af forelæggelsen bør udkastet til afgørelse i princippet være af en sådan art, at det indeholder alle de elementer, der er nødvendige for, at de berørte tilsynsmyndigheder kan vurdere det (se afsnit 6.2.2 nedenfor). Navnlig i sager, der fører til vedtagelse af en korrigerende foranstaltning, og som involverer en stor mængde relevante oplysninger, der udveksles for at forstå den begrundelse og analyse, der ligger bag udkastet til afgørelse, burde de "relevante oplysninger" med henblik på udkastet til afgørelse desuden have været udvekslet inden forelæggelsen af udkastet til afgørelse i lyset af det mål om enighed, der ligger til grund for hele samarbejdsproceduren. I andre enklere sager, hvor udkastet til afgørelse er umiddelbart forståeligt, og der ikke er behov for at udveksle relevante oplysninger eller kun er behov for at udveksle meget få relevante oplysninger, kan de relevante oplysninger videregives sammen med udkastet til afgørelse. I princippet påhviler det således i henhold til artikel 60, stk. 3, andet punktum, kun den ledende tilsynsmyndighed at forelægge udkastet til afgørelse som sådan.
105. Databeskyttelsesrådet minder endvidere om, at den ledende tilsynsmyndighed, hvis det er fastsat i national ret, bør sikre, at det udkast til afgørelse, som den forelægger i denne fase, er i fuld overensstemmelse med de nationale lovbestemmelser om de pågældende parterets ret til at blive hørt (navnlig den pågældende dataansvarlige/databehandler og klageren, hvis en klage afslås eller afvises i henhold til gældende national ret). Den ledende tilsynsmyndighed er derfor ikke forpligtet til at fremlægge de dokumenter, der er nødvendige for at dokumentere overholdelsen af retten til at blive hørt, samtidigt med udkastet til afgørelse, men den bør henvise til de skridt, der er taget for at sikre en sådan overensstemmelse, i selve udkastet til afgørelse.

³³ I henhold til artikel 11, stk. 2, litra e), i forretningsordenen skal den ledende tilsynsmyndighed vedlægge "*dokumentation for formatet af og datoen for forelæggelsen af udkastet til afgørelse/det reviderede udkast til afgørelse*", for at sekretariatet kan verificere, at udkastet til afgørelse (eller det reviderede udkast til afgørelse) og indsigelserne er indgivet inden for den lovbestemte frist.

5.2.2 Udtrykket "udkast til afgørelse"

106. Forelæggelsen af et udkast til afgørelse skal betragtes som et af de centrale elementer i samarbejdsmechanismen, da det på den ene side er den afgørende og endelige mulighed for indbyrdes høring om de resterende uoverensstemmelser og på den anden side er de andre berørte tilsynsmyndigheders eneste mulighed for at fremkomme med begrundede og relevante indsigelser.
107. Begrebet udkast til afgørelse er ikke defineret i den generelle forordning om databeskyttelse. I betragtning af betydningen af og formålet med samarbejdsproceduren bør der udvikles fælles minimumsstandarder for begrebet udkast til afgørelse på EU-plan for at gøre det muligt for alle involverede tilsynsmyndigheder at deltage på passende vis i beslutningsprocessen.
108. I henhold til artikel 288, stk. 1, TEUF er en afgørelse en retsakt, hvorved Unionen udøver sine beføjelser. I den forbindelse anvender den generelle forordning om databeskyttelse begreberne "opgaver" (artikel 57) og "beføjelser" (artikel 58) til at fastlægge databeskyttelsesmyndighedernes kompetence.
109. Med hensyn til de retligt bindende foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne har beføjelse til at træffe, er de formelle krav beskrevet i betragtning 129:
-) Skriftlig form
 -) Klar og utvetydig ordlyd
 -) Angivelse af navnet på den tilsynsmyndighed, der har truffet foranstaltningen³⁴
 -) Angivelse af dato for iværksættelse af foranstaltningen
 -) Tilsynsmyndighedens bemyndigede personales underskrift
 -) Angivelse af begrundelse
 -) Henvisning til adgang til effektive retsmidler.
110. Disse formelle aspekter er i overensstemmelse med Domstolens retspraksis vedrørende afgørelser truffet af EU-organer i henhold til artikel 288, stk. 1, i TEUF³⁵ samt med chartret om grundlæggende rettigheder³⁶. Selv om disse bestemmelser har til formål at regulere EU-organer, er de også vejledende, og de kan gøre det muligt at drage konklusioner om form og indhold af et udkast til afgørelse, da de respektive beføjelser er tildelt tilsynsmyndighederne i henhold til EU-retten.
111. Ovenstående betingelser leder frem til den fortolkning, at enhver afgørelse om retsvirkninger skal omfatte en beskrivelse af relevante faktiske omstændigheder, en solid begrundelse og en korrekt juridisk vurdering. Disse krav sikrer i det væsentlige de berørte parter retssikkerhed og retsbeskyttelse. På området for tilsyn med databeskyttelse betyder dette, at den dataansvarlige, databehandleren og klageren bør kunne forstå alle begrundelserne, således at de skal afgøre, om de

³⁴ Dette omfatter afslag eller afvisning af en klage.

³⁵ Se Domstolens dom i forenede sager 11/66 ("*retsvirkninger, som er bindende*"), Domstolens kendelse i sag C 317/19 P ("*undersøge deres klage tilstrækkeligt detaljeret og give en tilstrækkelig begrundelse*"), Domstolens dom i forenede sager 8-11/66 ("*grunde bør fremgå af beslutningen med en tydelighed, der er tilstrækkelig*"), Domstolens dom i sag C-24/62 ("*de væsentlige retlige og faktiske omstændigheder, hvorpå den hviler*").

³⁶ Artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder ("*pligt for forvaltningen til at begrunde sine beslutninger*").

skal indbringe sagen for en domstol³⁷. Under hensyntagen til beslutningsprocessen inden for rammerne af samarbejdsmekanismen skal de berørte tilsynsmyndigheder ligeledes være i stand til at træffe afgørelse om eventuelle foranstaltninger (f.eks. nå til enighed om afgørelsen, fremsætte deres synspunkter om spørgsmålet).

112. I artikel 60, stk. 3, andet punktum, modificeres udtrykket "*afgørelse*" med præfikset "*udkast*". Et udkast er generelt et dokument, som ikke er endeligt. Det er en tidligere version af dokumentet, som skal gennemgå et yderligere trin, inden det bliver endeligt. Bortset fra dette sidste trin indeholder et udkast alle elementer i det endelige dokument, men kan blive genstand for yderligere drøftelser eller justeringer. På baggrund af sådanne drøftelser kan udkastet enten godkendes af revisorer eller ændres i overensstemmelse med deres bemærkninger. Dette er i overensstemmelse med ordlyden i den generelle forordning om databeskyttelse, hvori det hedder, at udkastet til afgørelse skal forelægges for de andre berørte tilsynsmyndigheder "*med henblik på deres udtalelse*".
113. For at kunne opfylde deres forpligtelser som berørte tilsynsmyndigheder inden for rammerne af en samarbejdsprocedure skal de andre berørte tilsynsmyndigheder kunne vurdere sagen på grundlag af omfattende dokumentation. De andre berørte tilsynsmyndigheder skal fuldt ud kunne forstå sagen, den ledende tilsynsmyndigheds konklusioner og begrundelsen for disse konklusioner.

Eksempel 7: For at kunne forstå, om en bøde er passende, skal de andre berørte tilsynsmyndigheder kende størrelsen af den foreslåede bøde og de særlige omstændigheder ved vurderingen. Dette vil normalt blive forklaret på en forståelig måde i en afgørelse, der opfylder ovennævnte minimumsstandarder.

114. Under hensyntagen til ovenstående konklusioner er et udkast til afgørelse et foreløbigt forslag i samme form som en endelig afgørelse. Den eneste forskel, bortset fra proceduremæssige betragtninger, mellem et udkast til afgørelse og en endelig afgørelse, er, at den (endelige) høring af de andre berørte tilsynsmyndigheder ikke er blevet gennemført, og at udkastet til afgørelse endnu ikke er bindende udadtil. Hvis der ikke fremkommer relevante og begrundede indsigelser i henhold til artikel 60, stk. 4 og 5, bliver udkastet til afgørelse retligt bindende for alle tilsynsmyndigheder (jf. artikel 60, stk. 6)³⁸.
115. I betragtning af de ovennævnte forfatningsmæssige krav til en retsafgørelse som omhandlet i EU-retten og på baggrund af betydningen af og formålet med samarbejdsproceduren forekommer det nødvendigt, at udkastet til afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 3, andet punktum, i form og indhold svarer til den afgørelse, som den kompetente tilsynsmyndighed skal vedtage i den specifikke sag. I denne forbindelse mener Databeskyttelsesrådet, at begrebet "udkast" kun henviser til afgørelsens foreløbige karakter, der følger af kravet om obligatorisk inddragelse i artikel 60, stk. 3, andet punktum.
116. I sager, hvor klager trækkes tilbage efter indledningen af artikel 60-proceduren, eller hvor der ikke er udstedt nogen væsentlig (endelig) afgørelse i henhold til national ret, bør udkastet til afgørelse ændres, alt efter hvad der er relevant i den pågældende sag, med henblik på at forelægge resultaterne i overensstemmelse med punkt 113 ovenfor. Det skal således under alle omstændigheder angives i udkastet til afgørelse, at den ledende tilsynsmyndighed agter at afslutte sagen, og der skal angives en

³⁷ Se også: betragtning 129, sidste punktum.

³⁸ På dette tidspunkt bør det afklares, om afgørelsen gøres endelig i henhold til artikel 60, stk. 7, 8 eller 9. Se punkt 227.

tilstrækkelig begrundelse, der som minimum giver de andre berørte tilsynsmyndigheder mulighed for at forsvare sagen i deres jurisdiktioner.

117. Databeskyttelsesrådet påpeger endvidere, at de eksisterende oplysningsforpligtelser inden for rammerne af samarbejdsproceduren i princippet ikke påvirker formen og indhold af udkastet til afgørelse. Fortsat gennemsigtighed i alle procedurernes faser er af afgørende betydning, men det påvirker ikke behovet for en korrekt beskrivelse af sagen og den juridiske vurdering i selve udkastet til afgørelse.
118. I det samarbejdssystem, som lovgiveren har udformet, bør de kompetente tilsynsmyndigheder i en tidlig fase søge at nå til enighed om alle relevante spørgsmål vedrørende den pågældende sag gennem løbende udveksling af oplysninger. Databeskyttelsesrådet ønsker derfor at understrege, at alle involverede tilsynsmyndigheder bør have fokus på at afhjælpe eventuelle mangler i processen med at opnå konsensus, så man når frem til et udkast til afgørelse, der er enighed om.
119. Disse udtalelser berører ikke eventuelle yderligere krav til afgørelser, der måtte følge af den respektive nationale ret.

5.2.3 Udtrykket "straks" i forbindelse med forelæggelsen af udkastet til afgørelse

120. I henhold til artikel 60, stk. 3, andet punktum, forelægger den ledende tilsynsmyndighed "straks" de andre berørte tilsynsmyndigheder et udkast til afgørelse. En rettidig forelæggelse af udkastet til afgørelse mindsker også risiciene for beskyttelsen af registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, da korrigerende foranstaltninger, der træffes rettidigt af tilsynsmyndighederne, forebygger fortsatte overtrædelser.
121. Med hensyn til den retlige kvalificering af udtrykket "straks" finder analysen i afsnit 5.1.1 ovenfor anvendelse. Den ledende tilsynsmyndighed skal derfor hurtigt påbegynde udarbejdelsen af udkastet til afgørelse for at forelægge det for de andre berørte tilsynsmyndigheder. I betragtning af sagernes kompleksitet og forskelligartethed kan den frist, inden for hvilken den ledende tilsynsmyndighed hurtigt skal forelægge udkastet til afgørelse, ikke desto mindre være meget forskellig.
122. Den nødvendige frist for forelæggelse af udkastet til afgørelse skal vurderes på grundlag af en objektiv standard. Den enkelte sags særlige karakter og den overordnede forpligtelse til at samarbejde "med henblik på at nå til enighed", jf. artikel 60, stk. 1, som i dette tilfælde henviser til fasen forud for forelæggelsen af udkastet til afgørelse, skal også tages i betragtning.

Eksempel 8: En relativt enkel undersøgelse af en klage vedrørende registreredes rettigheder, hvis resultat skal videregives til den anden berørte tilsynsmyndighed som relevante oplysninger i henhold til artikel 60, stk. 3, første punktum, bør gøre det muligt for den ledende tilsynsmyndighed at forelægge udkastet til afgørelse kort tid efter afslutningen af undersøgelse.

I sager med komplekse resultater og undersøgelser kan det være begrundet, at den ledende tilsynsmyndighed tager sig tid til at forelægge udkastet til afgørelse efter afslutningen af undersøgelse (som de berørte tilsynsmyndigheder er blevet underrettet om)³⁹.

³⁹ Det skal erindres, at behovet for en konsensusbaseret afgrænsning af undersøgelserne i de enkelte sager er blevet anerkendt af Databeskyttelsesrådet i retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet

123. Det skal påpeges, at klageren i henhold til artikel 41, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder har ret til at få sin klage behandlet inden for en rimelig frist. EU-Domstolen har i en dom af 8. maj 2014 (C 604/12) fastslået, at retten til god forvaltning som fastsat i chartrets artikel 41 afspejler et generelt princip i EU-retten. Dette begreb skal også respekteres i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten i medlemsstaternes forvaltningsret som i artikel 60-proceduren — så meget desto mere, da der i betragtning 129 henvises til, at tilsynsmyndighedernes beføjelser (såsom undersøgelsesbeføjelser og korrigerende beføjelser, herunder sanktioner) bør udøves "[...] retfærdigt og inden for en rimelig frist". Den frist, inden for hvilken en ledende tilsynsmyndighed kan forelægge et udkast til afgørelse i en klagesag, bør ikke medføre, at behandlingen af den pågældende klage tager urimelig lang tid.

5.2.4 Udtrykket "tager behørigt hensyn til deres synspunkter"

124. For at gøre det muligt for den ledende tilsynsmyndighed at tage hensyn til andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter skal de andre berørte tilsynsmyndigheder fremkomme med deres synspunkter så tidligt som muligt i proceduren. De synspunkter, der skal gives udtryk for, skal således forstås bredere end blot relevante og begrundede indsigelser. I artikel 60, stk. 3, andet punktum, henvises til et bredere begreb end den ledende tilsynsmyndigheds hensyntagen til relevante og begrundede indsigelser (artikel 60, stk. 4 og 5), der også omfatter bemærkninger og støttetilkendegivelser.

125. Databeskyttelsesrådet mener, at den ledende tilsynsmyndighed er forpligtet til at tage behørigt hensyn til de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter før og efter forelæggelsen af udkastet til afgørelse, da forpligtelsen til at nå til enighed er grundlaget for hele samarbejdsproceduren og ikke ophører med forelæggelsen af udkastet til afgørelse.

126. Med henblik herpå bør der allerede i udkastet til afgørelse i muligt omfang tages hensyn til de argumenter og synspunkter, som de andre berørte tilsynsmyndigheder er fremkommet med. I betragtning 125, andet punktum, anføres det, at den ledende tilsynsmyndighed nøje bør inddrage og koordinere de berørte tilsynsmyndigheder i beslutningsprocessen. I hvilket omfang dette er nødvendigt, kan variere fra sag til sag.

127. Den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til at tage behørigt hensyn til de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter ved udarbejdelsen af udkastet til afgørelse kan også udledes af ordlyden af artikel 60, stk. 3, andet punktum, for så vidt som den vedrører synspunkter, der er fremkommet inden forelæggelsen af udkastet til afgørelse. Den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til at tage behørigt hensyn til de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter efter forelæggelsen af udkastet til afgørelse indebærer, at den ledende tilsynsmyndighed ikke blot skal tage hensyn til relevante og begrundede indsigelser, men også til bemærkninger fremsat inden for den i artikel 60, stk. 4 og 5, fastsatte frist.

indsigelse (se punkt 27): "I procedurer som følge af en klage eller indberetning om overtrædelse foretaget af en berørt tilsynsmyndighed bør procedurens omfang (dvs. de dele af databehandlingen, som muligvis udgør en overtrædelse) fastsættes ud fra indholdet i klagen eller i indberetningen fra den berørte tilsynsmyndighed; den bør med andre ord defineres på baggrund af de aspekter, der fremsættes i klagen eller indberetningen. Ved undersøgelser på eget initiativ bør den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder søge at nå til konsensus vedrørende procedurens omfang (dvs. de dele af databehandlingen, som undersøges) forud for den formelle igangsættelse af proceduren".

128. Forpligtelsen til at tage behørigt hensyn indebærer, at den ledende tilsynsmyndighed skal tage behørigt hensyn til de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter og argumenter i substansen, da formålet med samarbejdsproceduren er at nå til enighed om en afgørelse.
129. Som bedste praksis bør den ledende tilsynsmyndighed tage hensyn til de synspunkter, som alle berørte tilsynsmyndigheder er fremkommet med. Den overordnede forpligtelse til at nå til enighed pålægger både den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder tilknyttede forpligtelser. Det betyder, at den ledende tilsynsmyndighed er forpligtet til at tage hensyn til alle synspunkter. Den ledende tilsynsmyndighed er imidlertid ikke forpligtet til at følge alle de synspunkter, der er fremkommet. Dette er navnlig tilfældet, hvis de andre berørte tilsynsmyndigheder har modstridende synspunkter.
130. I artikel 60, stk. 3, andet punktum, anvendes ordlyden "*tager behørigt hensyn*" til de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter, mens ordlyden i betragtning 130, andet punktum, er "*tage størst muligt hensyn*"⁴⁰ til synspunkterne hos den berørte tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, når tilsynsmyndigheden træffer foranstaltninger, der skal have retsvirkning, herunder pålæggelse af administrative bøder. Den forskellige ordlyd ("*størst muligt*" i stedet for "*behørigt*") afspejler den specifikke rolle, som den berørte tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, spiller, og antyder, at denne berørte tilsynsmyndigheds synspunkter har en større indflydelse på udkastet til afgørelse. Dette skyldes den tætte forbindelse mellem den pågældende berørte tilsynsmyndighed og sagen, da den berørte tilsynsmyndighed er klagerens eneste kontakt, og den berørte tilsynsmyndighed kan desuden pålægges at vedtage og forsvare en afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 8 og 9.

6 ARTIKEL 60, STK. 4 — VURDERING AF INDSIGELSERNE OG MULIGHED FOR AT UDLØSE EN TVISTBILÆGGELSESPROCEDURE

6.1 Formålet med bestemmelsen

131. Artikel 60, stk. 4, vedrører perioden umiddelbart efter den ledende tilsynsmyndigheds forelæggelse af udkastet til afgørelse. Ved forelæggelsen indledes en frist på fire uger, inden for hvilken enhver berørt tilsynsmyndighed kan gøre indsigelse mod udkastet til afgørelse.
132. I de enkelte bestemmelser i artikel 60 spiller artikel 60, stk. 4, en særlig rolle, da den etablerer en forbindelse mellem samarbejds- og sammenhængsproceduren. Hvis en tilsynsmyndighed "*fremkommer med en relevant og begrundet indsigelse mod udkastet til afgørelse, forelægger den ledende tilsynsmyndighed, hvis den ikke følger den relevante og begrundede indsigelse eller er af den opfattelse, at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet, sagen for den sammenhængsmekanisme, der er omhandlet i artikel 63.*" Dette fortjener særlig opmærksomhed, da målet om, at

⁴⁰ I forbindelse med samarbejdsprocedurerne i artikel 56, hvor den ledende tilsynsmyndighed har udøvet sin ret i henhold til artikel 56, stk. 4, første punktum, og besluttet at behandle sagen, sikrer den generelle forordning om databeskyttelse en endnu større inddragelse af den berørte tilsynsmyndighed. I disse sager kan den berørte tilsynsmyndighed forelægge den ledende tilsynsmyndighed et udkast til afgørelse i henhold til artikel 56, stk. 4, andet punktum, og den ledende tilsynsmyndighed er udtrykkeligt forpligtet til at tage "*størst muligt hensyn*" til dette udkast. Denne formulering tyder på, at tærsklen er blevet hævet ved at pålægge den ledende tilsynsmyndighed en endnu større forpligtelse til at tage hensyn til den berørte tilsynsmyndigheds synspunkter i forhold til ordlyden "*tager behørigt hensyn til deres synspunkter*".

tilsynsmyndighederne når til enighed, hvilket er afgørende for samarbejdsproceduren, ikke vil kunne nås i dette scenarie.

133. Databeskyttelsesrådet minder om, at opnåelsen af enighed om sagens udfald er det endelige mål for hele den procedure, der er fastsat i artikel 60, og at opnåelse af enighed bør prioriteres højere end indledning af tvistbilæggelsesproceduren. Forpligtelsen til at samarbejde gælder for alle faser af proceduren og for alle involverede tilsynsmyndigheder. Med hensyn til artikel 60, stk. 4, betyder dette, at både andre berørte tilsynsmyndigheder og de ledende tilsynsmyndigheder nøje bør følge de tidligere trin, der er fastsat i artikel 60, stk. 1, og 3.

6.2 Relevante og begrundede indsigelser fra en berørt tilsynsmyndighed

134. Efter at være blevet hørt af den ledende tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 60, stk. 3, kan de andre berørte tilsynsmyndigheder fremkomme med relevante og begrundede indsigelser inden for en frist på fire uger, da de berørte tilsynsmyndigheder er blevet hørt "*jf. denne artikels stk. 3*".

6.2.1 Beregning af tidsfristen

135. Fristen på fire uger indledes, når den ledende tilsynsmyndighed har forelagt udkastet til afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 3, andet punktum, via Databeskyttelsesrådets informationssystem. Fristen for at fremsætte eventuelle indsigelser beregnes på grundlag af forordning 1182/71⁴¹. I henhold til artikel 3, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1182/71 indledes "*en tidsfrist udtrykt i uger [...] indledes med begyndelsen af den første time på fristens første dag og udløber med udgangen af den sidste time på den dag i den sidste uge, sidste måned eller det sidste år, som har den samme benævnelse eller talangivelse som den dag, der indleder fristen*".
136. Hvis der indtræffer en begivenhed i løbet af ugen, der indleder fristen, f.eks. en mandag, udløber fristen også en mandag, i dette tilfælde mandag (dvs. kl. 11:59:59) fire uger senere.
137. I tidsfristen medregnes fri- og helligdage, søndage og lørdage, da den generelle forordning om databeskyttelse ikke udtrykkeligt udelukker disse⁴². Hvis den sidste dag af en frist falder på en fri- eller helligdag, søndag eller lørdag, udløber fristen med udgangen af den følgende arbejdsdags sidste time, og fristen udløber således ved udgangen af den følgende arbejdsdag⁴³. I betragtning af samarbejdsprocedurens europæiske karakter bør de fri- og helligdage, der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende⁴⁴, tages i betragtning ved fastsættelsen af fri- og helligdage. Endvidere bør den tidszone, hvor Databeskyttelsesrådet er etableret, anvendes.

⁴¹ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og terminer — artikel 40 i forretningsordenen bekræfter, at "*Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter finder anvendelse ved beregningen af de perioder og tidsfrister, der er angivet i den generelle forordning om databeskyttelse og i denne forretningsorden*".

⁴² Artikel 3, stk. 3, i forordning 1182/71.

⁴³ Artikel 3, stk. 4, i forordning 1182/71.

⁴⁴ Opdateres årligt ved Kommissionens afgørelse, se for 2021: Kommissionens afgørelse af 2. marts 2020 om fri- og helligdage i 2021 2020/C 69/05 ([https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020D0303\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020D0303(01)&from=EN)), med undtagelse af de nationale fri- og helligdage i Belgien og Luxembourg.

138. For at undgå, at fristen udløber i weekenden, bør initiativtageren (dvs. den ledende tilsynsmyndighed) kun udløse arbejdsgangen på arbejdsdage og sikre, at fristen ikke udløber på en EU-fri- eller helligdag⁴⁵. I en samarbejdsånd opfordrer Databeskyttelsesrådet de ledende tilsynsmyndigheder til at overveje den mulige virkning af forlængede ferieperioder, inden de forelægger deres udkast til afgørelse, således at de andre berørte tilsynsmyndigheder får så lang tid som muligt til at reagere på udkastet til afgørelse.
139. En berørt tilsynsmyndighed kan inden for fristen på fire uger fremkomme med en eller flere indsigelser mod udkastet til afgørelse forelagt af den ledende tilsynsmyndighed. I betragtning af kravene om at fremkomme med relevante og begrundede indsigelser mod udkastet til afgørelse som helhed bør den berørte tilsynsmyndighed imidlertid fremkomme med alle sine indsigelser på én gang, men dog klart skelne mellem de forskellige indsigelser. Denne bedste praksis vil lette den ledende tilsynsmyndigheds og i sidste ende Databeskyttelsesrådets analyse, hvis tvistbilæggelsesmekanismen udløses. Hvis den berørte tilsynsmyndighed efter at have registreret indsigelsen eller indsigelserne i Databeskyttelsesrådets informationssystem ønsker at ændre sin registrering på en hvilken som helst måde og af en hvilken som helst årsag, vil dette stadig være muligt, så længe dette sker inden for den frist, der er fastsat i artikel 60, stk. 4. Den berørte tilsynsmyndighed bør derfor slette den tidligere version af indsigelsen eller indsigelserne og uploade den nye version i Databeskyttelsesrådets informationssystem⁴⁶, således at den registrering, der er tilgængelig for den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder, altid er den ajourførte tekst til indsigelsen eller indsigelserne.

6.2.2 Relevante og begrundede indsigelser

140. Et af de centrale elementer i denne fase af samarbejdsproceduren er en fælles forståelse af begrebet "*relevant og begrundet indsigelse*". I artikel 4, nr. 24), i den generelle forordning om databeskyttelse defineres en relevant og begrundet indsigelse som en indsigelse mod et udkast til afgørelse om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse af denne forordning, eller hvorvidt en planlagt foranstaltning i forbindelse med den dataansvarlige eller databehandleren overholder denne forordning, og som klart påviser betydningen af de risici, som udkastet til afgørelse udgør for registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og, hvis det er relevant, for den frie udveksling af personoplysninger i Unionen.
141. Som foreslået af EU-lovgiveren (sidst i betragtning 124) har Databeskyttelsesrådet udstedt retningslinjer for, hvad der udgør en relevant og begrundet indsigelse. De følgende afsnit indeholder derfor kun præciseringer, der er væsentlige for artikel 60-proceduren, og som ikke allerede er indeholdt i retningslinjerne 09/2020.
142. Hver berørt tilsynsmyndighed har ret til at gøre indsigelse i henhold til artikel 60, stk. 4, individuelt og uafhængigt. Det afhænger derfor ikke af, om en anden berørt tilsynsmyndighed allerede har gjort indsigelse mod det samme spørgsmål. Hvis en berørt tilsynsmyndighed gør indsigelse på grundlag af flere elementer, skal de hver for sig opfylde kravene til en relevant og begrundet indsigelse i henhold

⁴⁵ Da der i øjeblikket ikke er mulighed for automatisk forlængelse af fristen i Databeskyttelsesrådets informationssystem.

⁴⁶ Databeskyttelsesrådets informationssystem underretter automatisk den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder om den nye registrering.

til artikel 4, nr. 24)⁴⁷. Den blotte godkendelse af eller henvisning til en anden berørt tilsynsmyndigheds relevante og begrundede indsigelse er derfor ikke i sig selv en relevant og begrundet indsigelse. I denne forbindelse anbefaler Databeskyttelsesrådet af hensyn til retssikkerheden og klarheden og pålideligheden i indsigelsesprocessen, at hver berørt tilsynsmyndighed indgiver sin egen og fuldstændige (formelle) indsigelse til den ledende tilsynsmyndighed, selv om en berørt tilsynsmyndighed ønsker at tilslutte sig en anden berørt tilsynsmyndigheds indsigelse⁴⁸.

143. For at opfylde den tærskel, der er fastsat i artikel 4, nr. 24), i den generelle forordning om databeskyttelse, skal en indsigelse fra en berørt tilsynsmyndighed i princippet eksplicit angive alle definitionens enkelte elementer for hver specifik indvending. Hvis det er muligt, bør indsigelsen som god praksis også indeholde forslag til ny ordlyd, som den ledende tilsynsmyndighed kan overveje, og som efter den berørte tilsynsmyndigheds mening vil udbedre manglerne i udkastet til afgørelse.
144. Som krævet i artikel 60, stk. 12, skal de berørte tilsynsmyndigheder indgive indsigelserne i et elektronisk standardformat. Databeskyttelsesrådets informationssystem skal anvendes til disse formål.
145. En "bemærkning" fremsat af en berørt tilsynsmyndighed i forbindelse med et udkast til afgørelse udgør ikke en indsigelse som omhandlet i artikel 4, nr. 24). Fremsatte bemærkninger indebærer derfor ikke en forpligtelse til at indlede proceduren i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), hvis den ledende tilsynsmyndighed beslutter ikke at give bemærkningen nogen virkning⁴⁹.

6.2.3 Vurdering af indsigelserne mod udkastet forelagt i henhold til artikel 60, stk. 4

146. Den ledende tilsynsmyndighed bør gøre brug af alle mulige midler til at udveksle synspunkter med de andre berørte tilsynsmyndigheder om de spørgsmål, der rejses i den relevante og begrundede indsigelse. Databeskyttelsesrådet minder om, at den ledende tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse først og fremmest bør være umiddelbart forståeligt. Den ledende tilsynsmyndighed bør dog som svar på en indsigelse også som god praksis give den berørte tilsynsmyndighed en forklaring på, hvorfor der er indtaget en bestemt holdning i udkastet til afgørelse, og den bør også give den berørte tilsynsmyndighed mulighed for at uddybe sine indsigelser uden unødigt forsinkelse. Den ledende tilsynsmyndighed kan også tage initiativ til at afholde møder eller på anden måde anvende uformelle høringer for at sikre, at de respektive myndigheders begrundelse forstås.
147. Efter dette yderligere samarbejde efter indgivelsen af en indsigelse kan den berørte tilsynsmyndighed overveje, om den ledende tilsynsmyndigheds svar i tilstrækkelig grad imødekommer dens

⁴⁷ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse i henhold til forordning 2016/679, tilgængelig på: https://edpb.europa.eu/system/files/2021-06/edpb_guidelines_202009_rro_final_da.pdf.

⁴⁸ I henhold til Databeskyttelsesrådets retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse i henhold til forordning 2016/679 kan henvisning til en anden indsigelse ikke anses for at opfylde kravet i artikel 4, stk. 24. I retningslinjernes punkt 7 præciseres det, at "[...] en indsigelse fra en berørt tilsynsmyndighed i princippet eksplicit [skal] angive alle definitionens enkelte elementer for hver specifik indvending." Det hedder endvidere som følger i retningslinjernes punkt 8: "Derfor bliver standarden "relevant og begrundet indsigelse" baseret på den antagelse, at den ledende myndighed opfylder sin forpligtelse til at videregive alle relevante oplysninger, så de eller den berørte tilsynsmyndighed(er) har tilbundsgående indsiget i sagen og dermed forudsætning for at indgive en solid og velbegrundet indsigelse."

⁴⁹ Se punkt 17 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 03/2021 om anvendelse af artikel 65, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse (version til offentlig høring).

betænkeligheder, og i bekræftende fald kan den berørte tilsynsmyndighed overveje at trække sin indsigelse tilbage⁵⁰. Det kan navnlig være tilfældet, når de modstridende synspunkter efter den ledende tilsynsmyndigheds forklaringer kun er marginale i forhold til risiciene for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.

148. Hvis en berørt tilsynsmyndighed beslutter at trække sin indsigelse tilbage, bør den altid udtrykkeligt identificere den indsigelse, den agter at trække tilbage, og udtrykkeligt angive, at den ønsker at trække den pågældende indsigelse tilbage. Denne tilbagetrækning kan ske inden for fristen på fire uger eller i tilfælde af et revideret udkast til afgørelse inden for fristen på to uger efter forelæggelsen af udkastet til afgørelse, i hvilket tilfælde tilbagetrækningen bør ske i den samme meddelelse i Databeskyttelsesrådets informationssystem, som indsigelsen blev fremsat i. Tilbagetrækningen kan også ske efter udløbet af denne frist⁵¹. Den ledende tilsynsmyndighed bør sørge for at dokumentere tidspunktet herfor og underrette de andre berørte tilsynsmyndigheder uden unødigt forsinkelse herom via Databeskyttelsesrådets informationssystem, da disse oplysninger skal betragtes som relevante oplysninger i henhold til artikel 60, stk. 1.
149. Når indsigelser fra forskellige berørte tilsynsmyndigheder er modstridende i forbindelse med vurderingen af et specifikt spørgsmål⁵², bør den ledende tilsynsmyndighed angive, hvilke indsigelser den agter at følge, og i hvilket omfang/hvordan den agter at følge dem. På den anden side bør de andre berørte tilsynsmyndigheder nøje overveje, om en tilbagetrækning er hensigtsmæssig i lyset af de synspunkter, som den ledende tilsynsmyndighed og/eller andre berørte tilsynsmyndigheder er fremkommet med⁵³. Det er vigtigt at huske på, at det overordnede formål med artikel 60 er, at afgørelser så vidt muligt skal træffes i enighed. Dette mål er relevant både for den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder.

6.3 Forelæggelse for Databeskyttelsesrådet

150. Artikel 60, stk. 4, omfatter to alternative scenarier, som hver især indebærer, at den ledende tilsynsmyndighed skal anmode Databeskyttelsesrådet om en afgørelse:

-) Den ledende tilsynsmyndighed mener ikke, at indsigelsen eller indsigelserne er relevante eller begrundede.
-) Den ledende tilsynsmyndighed følger ikke den eller de relevante og begrundede indsigelser.

151. I den første situation mener den ledende tilsynsmyndighed ikke, at den berørte tilsynsmyndigheds indsigelse opfylder alle kravene i artikel 4, nr. 24), dvs. at den mener, at indsigelsen enten ikke er relevant og/eller begrundet eller begge dele med hensyn til, hvorvidt der foreligger en overtrædelse af den generelle forordning om databeskyttelse, og/eller hvorvidt den planlagte foranstaltning i forbindelse med den dataansvarlige eller databehandleren overholder forordningen. I den anden

⁵⁰ Efter procedurans udløb kan den berørte tilsynsmyndighed overveje ikke at gøre fornyet indsigelse, hvis udkastet til afgørelse skal revideres.

⁵¹ Som anført i punkt 27 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 03/2021 om anvendelse af artikel 65, stk. 1, litra a), kan en berørt tilsynsmyndighed trække sig tilbage, selv efter at der er indledt en procedure i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a).

⁵² En løbende udveksling af oplysninger mellem de involverede tilsynsmyndigheder kan forhindre sådanne situationer.

⁵³ De berørte tilsynsmyndigheder bør være opmærksom på, at Databeskyttelsesrådet, hvis det ender med en tvistbilæggelse, vedtager sin afgørelse med (kvalificeret) flertal.

situation anser den ledende tilsynsmyndighed indsigelsen eller indsigelserne for at være både relevante og begrundede, men agter ikke at følge dem.

152. "Sagen", der skal forelægges for Databeskyttelsesrådet, vedrører kun indsigelser, som den ledende tilsynsmyndighed ikke agter at følge, eller som den ledende tilsynsmyndighed ikke mener opfylder den tærskel, der er fastsat i artikel 4, nr. 24). De elementer, som ikke er omtvistede, skal derfor ikke behandles via tvistbilæggelse i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a).
153. Selv om artikel 60, stk. 4, ikke indeholder en udtrykkelig frist for forelæggelsen, bør det forhold, at der endnu ikke er truffet en afgørelse, hvilket påvirker risiciene for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, føre til et krav om forelæggelse så hurtigt som muligt afhængigt af den enkelte sag⁵⁴.
154. På den anden side bør den ledende tilsynsmyndighed i situationer, hvor den ledende tilsynsmyndighed ønsker at følge visse indsigelser, men ikke ønsker at følge andre indsigelser og/eller ikke anser dem for at være relevante og/eller begrundede, forelægge et revideret udkast inden for rammerne af proceduren i henhold til artikel 60, stk. 5, i overensstemmelse med følgende afsnit. Den ledende tilsynsmyndighed bør gennem en uformel udveksling klart angive, hvilke indsigelser den agter at følge i det reviderede udkast til afgørelse, og hvordan den agter at gøre dette. Den ledende tilsynsmyndighed bør endvidere klart angive, hvilke indsigelser der eventuelt kan blive genstand for en senere tvistbilæggelse i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a)⁵⁵.
155. Da det reviderede udkast til afgørelse ikke desto mindre er et nyt instrument, vil de andre berørte tilsynsmyndigheder, hvis de ønsker at fastholde deres tidligere fremsatte indsigelser, skulle give udtryk for deres holdning på ny ved at (gen)fremsætte deres indsigelser, når det reviderede udkast til afgørelse er blevet forelagt. Databeskyttelsesrådet er af den opfattelse, at denne tilgang bør følges, da den vil gøre det muligt at begrænse anvendelsen af tvistbilæggelsesproceduren til de omtvistede indsigelser på trods af alle parternes bestræbelser på at søge en mindelig løsning først.

7 ARTIKEL 60, STK. 5 — DET REVIDEREDE UDKAST TIL AFGØRELSE

7.1 Forelæggelse for de andre berørte tilsynsmyndigheder

7.1.1 Den ledende tilsynsmyndighed agter at følge

156. Artikel 60, stk. 5, første punktum, giver den ledende tilsynsmyndighed mulighed for at følge en relevant og begrundet indsigelse. Det er vigtigt at bemærke, at det at følge en relevant og begrundet indsigelse indebærer at følge denne indsigelse som den foreligger, da den ledende tilsynsmyndighed anser den pågældende indsigelse for at være både relevant og begrundet, og den ledende tilsynsmyndighed er enig i begrundelsen.
157. Der fokuseres på ordlyden "agter" at følge. Det forhold, at den ledende tilsynsmyndighed agter at følge en indsigelse, kommer til udtryk ved, at den ledende tilsynsmyndighed forelægger et revideret udkast til afgørelse. I hvilket omfang det reviderede udkast til afgørelse følger den relevante og begrundede indsigelse som helhed, som en berørt tilsynsmyndighed har fremsat, er bl.a. genstand for proceduren

⁵⁴ Se også betragtning 129, fjerde og femte punktum.

⁵⁵ Se også Databeskyttelsesrådets retningslinjer 03/2021 om anvendelse af artikel 65, stk. 1, litra a).

i artikel 60, stk. 5, andet punktum (se afsnit 7.2 nedenfor) og i sidste ende i artikel 65, stk. 1, litra a), i tilfælde af tvister.

158. Det bør også erindres, at den tærskel, som EU-lovgiveren har fastsat i definitionen af en relevant og begrundet indsigelse i henhold til artikel 4, nr. 24), også skal opfyldes i lyset af den måde, hvorpå den relevante og begrundede indsigelse skal struktureres af en berørt tilsynsmyndighed som fastsat i retningslinjerne 09/2020⁵⁶. Dette påvirker den ledende tilsynsmyndigheds vurdering af den relevante og begrundede indsigelse. Det er dog ubestridt, at hensigten om at følge en relevant og begrundet indsigelse er i overensstemmelse med det mål om enighed, der ligger til grund for hele artikel 60-proceduren. I revisionen bør der være fuld fokus på den risiko, som udkastet til afgørelse udgør for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og, hvis det er relevant, for den frie udveksling af personoplysninger i Unionen som påpeget i indsigelsen.
159. Databeskyttelsesrådet minder om, at den ledende tilsynsmyndighed bør gøre brug af alle mulige midler til at udveksle synspunkter med de andre berørte tilsynsmyndigheder om de spørgsmål, der rejses i den relevante og begrundede indsigelse. Den ledende tilsynsmyndighed kan tage initiativ til at afholde møder eller på anden måde anvende uformelle høringer for at sikre, at de respektive myndigheders begrundelse forstås⁵⁷. Under alle omstændigheder bør denne udveksling føre til, at indholdet i det reviderede udkast til afgørelse ikke kommer som en overraskelse for de andre berørte tilsynsmyndigheder, da det bør være resultatet af et loyalt samarbejde.

7.1.2 Forpligtelsen til at forelægge et udkast til afgørelse

160. Den ledende tilsynsmyndighed er forpligtet til at forelægge et revideret udkast til afgørelse, hvis den agter at følge en relevant og begrundet indsigelse, dvs. at der ikke er noget alternativ i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse som præciseret ved ordlyden "*forelægger*". Alternativet til at forelægge et revideret udkast til afgørelse kan kun bestå i at forelægge sagen for sammenhængsmekanismen, jf. artikel 60, stk. 4, sidste punktum.
161. Det bør påpeges, at det kun er en relevant og begrundet indsigelse, som den ledende tilsynsmyndighed agter at følge, der udløser den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til og mulighed for at forelægge et revideret udkast til afgørelse i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse. I artikel 60, stk. 5, første punktum, (og artikel 60, stk. 4, for den sags skyld) henvises kun til den "relevante og begrundede indsigelse" indgivet af en berørt tilsynsmyndighed — i modsætning til navnlig artikel 60, stk. 3, hvor der henvises til de andre berørte tilsynsmyndigheders "*synspunkter*"⁵⁸.
162. Det forhold, at en tilsynsmyndighed har fremsendt bemærkninger til den ledende tilsynsmyndighed inden for den i artikel 60, stk. 4, nævnte frist på fire uger, som ikke klart og utvetydigt er angivet som en relevant og begrundet indsigelse, forpligter ikke den ledende tilsynsmyndighed til og giver den heller ikke mulighed for at forelægge et revideret udkast til afgørelse. Det skal i denne forbindelse erindres, at både den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder er bundet af udkastet til afgørelse, hvis der ikke er gjort indsigelse "*inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4 og 5*" i henhold til artikel 60, stk. 6. Den ledende tilsynsmyndighed udsteder således et revideret udkast

⁵⁶ For nærmere oplysninger henvises til Databeskyttelsesrådets retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 6-8.

⁵⁷ Se også punkt 146 ff.

⁵⁸ Se ovenfor i afsnit 5.2.4 om "*tager behørigt hensyn*".

til afgørelse, hvis den berørte tilsynsmyndighed ikke gør indsigelse formelt via Databeskyttelsesrådets informationssystem inden for den frist på fire uger, der er omhandlet i artikel 60, stk. 4 (nærmere oplysninger i afsnit 8)⁵⁹.

163. Hvis den ledende tilsynsmyndighed alligevel finder det nødvendigt at tilpasse sit udkast til afgørelse som forelagt i henhold til artikel 60, stk. 4, på grund af nye faktorer eller overvejelser inden for fristen på fire uger, herunder bemærkninger fra de andre berørte tilsynsmyndigheder eller yderligere indgivelser fra den dataansvarlige/databehandleren, bør den ledende tilsynsmyndighed trække sit udkast til afgørelse tilbage inden udløbet af fristen på fire uger og forelægge de andre berørte tilsynsmyndigheder et nyt udkast til afgørelse. I denne forbindelse bør den ledende tilsynsmyndighed finde en balance mellem på den ene side betydningen af de nye faktorer eller overvejelser og på den anden side behovet for at sikre, at samarbejdsproceduren er hensigtsmæssig⁶⁰. Under alle omstændigheder bør den ledende tilsynsmyndighed gøre det klart for alle berørte tilsynsmyndigheder, hvorfor den trækker sit udkast til afgørelse tilbage, ved at henvise til den specifikke faktor eller overvejelse, der foranlediger den til at tage et sådant skridt. En ny frist på fire uger indledes, når det nye udkast til afgørelse er forelagt. Som nævnt er denne mulighed udelukket efter udløbet af ovennævnte frist, hvis der ikke er fremsat begrundede og relevante indsigelser, og udkastet til afgørelse som oprindeligt udstedt bliver bindende for den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder.

164. I betragtning af ovenstående er det vigtigt, at den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder rådfører sig hinanden om, hvordan den ledende tilsynsmyndighed fortolker indsigelserne, og hvordan den agter at følge indsigelserne.

165. Med hensyn til den måde, hvorpå det reviderede udkast til afgørelse forelægges, gælder de samme overvejelser som for den ledende tilsynsmyndigheds forelæggelse af udkastet til afgørelse⁶¹. Et klart tidsstempel (dato, klokkeslæt) for forelæggelsen er udgangspunktet for den i artikel 60, stk. 5, andet punktum, nævnte frist på to uger, og det reviderede udkast til afgørelse skal forelægges via Databeskyttelsesrådets informationssystem.

7.1.3 Forelæggelsen af det reviderede udkast til afgørelse

166. Hvad angår indholdet af forelæggelsen, finder de overvejelser, der er gjort vedrørende indholdet af udkastet til afgørelse, anvendelse⁶². Den ledende tilsynsmyndighed skal kort sagt kun forelægge et revideret udkast til afgørelse som sådan. Overvejelserne vedrørende udkastet til afgørelse og behovet for at sikre overholdelse af retten til at blive hørt⁶³ finder også tilsvarende anvendelse på det reviderede udkast til afgørelse, og den ledende tilsynsmyndighed bør derfor sikre, at der i det reviderede udkast til afgørelse henvises til de skridt, der er taget for at sikre en sådan overholdelse, og

⁵⁹ Bemærkninger vedrørende redaktionelle fejl og trykfejl kan dog tages i betragtning for at undgå væsentlige fejl i den endelige afgørelse.

⁶⁰ Se f.eks. overvejelsen vedrørende den rimelige frist for behandling af klager, der er nævnt i betragtning 129.

⁶¹ Se ovenfor i afsnit 5.2.3 om artikel 60, stk. 3, andet punktum, om forelæggelse/tidspunkt.

⁶² Se afsnit 5.2.2 ovenfor, hvor der redegøres nærmere for udtrykket "udkast til afgørelse".

⁶³ Se punkt 105 ovenfor.

at det er umiddelbart forståeligt med hensyn til de ændringer, der er foretaget for at følge den relevante og begrundede indsigelse, og de bagvedliggende begrundelser⁶⁴.

167. I artikel 60, stk. 5, første punktum, fastsættes ingen specifik frist for den ledende tilsynsmyndigheds forelæggelse af det reviderede udkast til afgørelse. Dette er et af de tilfælde, hvor den generelle forordning om databeskyttelse giver tilsynsmyndighederne fleksibilitet, også for at gøre det lettere at nå til enighed. Princippet om god forvaltning, herunder principperne om en rimelig frist og procesøkonomi, finder dog stadig anvendelse. Desuden bør den ledende tilsynsmyndighed tage hensyn til en række faktorer i denne henseende, herunder:

-) det forhold, at fristen for vurdering af det reviderede udkast til afgørelse er kortere (to uger) end fristen for vurdering af udkastet til afgørelse
-) henvisningen til "*straks*" i forbindelse med forelæggelsen af udkastet til afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 3
-) betragtningerne i afsnit 5.2.4 om artikel 60, stk. 3, andet punktum, vedrørende nødvendigheden af i denne forbindelse at tage hensyn til den foreliggende sags kompleksitet og her navnlig til antallet og arten af de relevante og begrundede indsigelser, som den ledende tilsynsmyndighed har modtaget
-) mere generelt alle tilsynsmyndighedernes forpligtelse til at samarbejde på en fair måde og i en ånd af gensidig tillid.

168. Alle ovenstående betragtninger peger på, at den ledende tilsynsmyndighed skal sikre, at tidsrummet mellem modtagelsen af de relevante og begrundede indsigelser i henhold til artikel 60, stk. 3, og forelæggelsen af det reviderede udkast til afgørelse er så kort som muligt og passende i forhold til den sammenhæng, hvori one-stop-shop-proceduren indgår. Dette berører ikke bestræbelserne på at nå til enighed, og den ledende tilsynsmyndigheds eventuelle forpligtelse til at sikre retten til at blive hørt igen i henhold til national ret i tilfælde af planlagte ændringer i det reviderede udkast til afgørelse, der vil berøre den dataansvarliges eller databehandlerens rettigheder.

7.1.4 De andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter

169. Formålet med den ledende tilsynsmyndigheds forelæggelse af et revideret udkast til afgørelse er at gøre det muligt for alle involverede tilsynsmyndigheder at nå til enighed og at indhente deres synspunkter om det foreslåede reviderede udkast til afgørelse. Det er i denne forbindelse vigtigt at bemærke, at formålet med artikel 60, stk. 5, er at give de berørte tilsynsmyndigheder mulighed for at udtale sig om eventuelle ændringer/revisioner af den oprindelige tekst til udkastet til afgørelse, som oprindeligt blev forelagt af den ledende tilsynsmyndighed i henhold til artikel 60, stk. 4. Formuleringen "*med henblik på deres udtalelse*" i artikel 60, stk. 5, første punktum, afspejler i denne henseende ordlyden i artikel 60, stk. 3, andet punktum, (se afsnit 5.2.1 ovenfor).

170. Dette betyder — ligesom i forbindelse med udkastet til afgørelse — at der forud for forelæggelsen af et revideret udkast til afgørelse bør finde udvekslinger sted mellem den ledende tilsynsmyndighed og alle berørte tilsynsmyndigheder med henblik på at dele de nye konklusioner, som den ledende

⁶⁴ Se også punkt 159 for så vidt angår uformelle udvekslinger forud for forelæggelse af et revideret udkast til afgørelse.

tilsynsmyndighed er nået frem til i lyset af den eller de relevante og begrundede indsigelser, den agter at følge, sammen med den relevante begrundelse, for at indhente de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter⁶⁵. Dette er især hensigtsmæssigt, hvis de relevante og begrundede indsigelser vedrører flere spørgsmål i den foreliggende sag, og omfanget og dybden af udvekslingerne kan således variere fra sag til sag. Den ledende tilsynsmyndighed kan f.eks., hvor det er relevant, forelægge et foreløbigt revideret udkast til afgørelse, inden den udsteder det formelle reviderede udkast til afgørelse.

171. Dette vil herefter gøre det muligt for de andre berørte tilsynsmyndigheder at påpege udestående problemer eller spørgsmål, som den ledende tilsynsmyndighed kunne behandle på dette tidspunkt, igen med henblik på at nå til enighed, inden den formelle forelæggelse af et revideret udkast til afgørelse. De andre berørte tilsynsmyndigheder bør navnlig klart angive, på hvilke punkter de mener, at de relevante og begrundede indsigelser faktisk ikke er blevet taget i betragtning (dvs. fulgt) af den ledende tilsynsmyndighed. I sidste ende skal denne uformelle høringsfase forhindre, at andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter bliver til relevante og begrundede indsigelser mod det reviderede udkast til afgørelse og dermed udløser de næste skridt i proceduren som beskrevet i følgende afsnit med alle de relevante konsekvenser.

7.2 Det reviderede udkast til afgørelse: Vurderingsprocedure

7.2.1 Fælles anvendelse af artikel 60, stk. 5, andet punktum, og proceduren i artikel 60, stk. 4

172. I artikel 60, stk. 5, andet punktum, fastsættes den formelle procedure, der gælder for de andre berørte tilsynsmyndigheders gennemgang af det reviderede udkast til afgørelse. Denne procedure er den, der er omhandlet i artikel 60, stk. 4, dog med den forskel, at fristen kun er to uger⁶⁶.

173. Det skal bemærkes, at artikel 60, stk. 4, og artikel 60, stk. 5, andet punktum, også regulerer den procedure, som den ledende tilsynsmyndighed skal følge, hvis den afviser eller ikke følger en relevant og begrundet indsigelse mod det reviderede udkast til afgørelse, som andre berørte tilsynsmyndigheder har fremsat i løbet af de to uger efter forelæggelsen. Dette har flere konsekvenser.

174. I begge tilfælde er det eneste udfald i henhold til proceduren i artikel 60, stk. 4, at den ledende tilsynsmyndighed forelægger sagen for sammenhængsmekanismen, dvs. for Databeskyttelsesrådet (som beskrevet i afsnit 6.2.3) med henblik på en bindende afgørelse om bilæggelse af tvisten, som den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder derefter skal overholde (i henhold til artikel 65, stk. 2 og 6).

175. Hvis de andre berørte tilsynsmyndigheder ikke gør indsigelse inden for den i artikel 60, stk. 5, andet punktum, nævnte frist på to uger, finder artikel 60, stk. 6, anvendelse. Det reviderede udkast til afgørelse bliver derefter bindende for både den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder, da der i artikel 60, stk. 6, henvises til den manglende fremsættelse af relevante og begrundede indsigelser inden for de frister, der er omhandlet "i stk. 4 og 5".

⁶⁵ På dette tidspunkt bør den ledende tilsynsmyndighed også tage hensyn til de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter fremsat som bemærkninger.

⁶⁶ Se afsnit 6.2.1 ovenfor for beregning af fristen.

176. Hvis der fremsættes relevante og begrundede indsigelser inden for fristen på to uger, og den ledende tilsynsmyndighed agter at følge dem, er det eneste alternativ at anvende artikel 60, stk. 5, første punktum, igen med henblik på i sidste ende at nå til enighed om det (reviderede) udkast til afgørelse, jf. artikel 60, stk. 6, som derefter bliver bindende for både den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder.
177. Dette ville på den ene side være i overensstemmelse med bestræbelserne på at nå til enighed som foreskrevet i artikel 60, stk. 1, og på den anden side ville det forhindre, at proceduren i artikel 65, stk. 1, litra a), udløses, når der ikke er nogen tvist, der skal bilægges på dette tidspunkt. Betragtning 138 støtter klart en sådan tilgang, idet alle midler inden for rammerne af samarbejdsmechanismen bør være udtømt, inden sammenhængsmekanismen aktiveres.
178. I betragtning af de forstærkede samarbejdsprocedurer, der er beskrevet i denne vejledning (f.eks. udveksling af relevante oplysninger i forskellige faser og uformel høring, inden der forelægges et udkast til afgørelse), bør denne situation dog være meget undtagelsesvis og begrænset til de sager, hvor særlige omstændigheder trods alle bestræbelser ikke gjorde det muligt at nå til enighed forinden.
179. De andre berørte tilsynsmyndigheder og den ledende tilsynsmyndighed skal dog være opmærksom på, at den generelle forordning om databeskyttelse indeholder bestemmelser om en hurtig indsats og om, at tilsynsmyndighederne skal udøve deres beføjelser retfærdigt og inden for en rimelig frist som nævnt i betragtning 129. Det kan faktisk gøres gældende, at det ikke var lovgiverens hensigt at fremme et ubegrænset kredsløb af reviderede udkast til afgørelser. Den eventuelle forelæggelse af nye reviderede udkast til afgørelser bør derfor være af ekstraordinær karakter, alt efter hvad der er nødvendigt i den konkrete sag med henblik på at nå til enighed.
180. Det anerkendes, at det overordnede mål for samarbejdsproceduren i artikel 60, stk. 1, om at nå til enighed ikke indebærer en forpligtelse til at nå til enighed for enhver pris, når den ledende tilsynsmyndighed agter at følge en relevant og begrundet indsigelse nøje og dermed nå et sådant mål, hvilket bør gøres muligt ved at forelægge et udkast til afgørelse, der er revideret eller revideret på ny.
181. Hvis den ledende tilsynsmyndighed konkluderer, at det ikke er muligt at nå til enighed, da der ikke er nogen væsentlig konvergens mellem den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder, enten fordi de berørte tilsynsmyndigheders synspunkter er modstridende, eller fordi visse juridiske spørgsmål fortsat er uafklarede, er den ledende tilsynsmyndighed i henhold til artikel 60, stk. 5, andet punktum, forpligtet til at indlede proceduren i artikel 60, stk. 4, og følgelig henvise sagen til Databeskyttelsesrådet med henblik på tvistbilæggelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 1, litra a).

7.2.2 Begrænsninger for andre berørte tilsynsmyndigheder med hensyn til at fremsætte relevante og begrundede indsigelser mod det reviderede udkast til afgørelse

182. Et andet spørgsmål, der skal overvejes, vedrører anvendelsesområdet for "*den i stk. 4 omhandlede procedure*" som anvendt i forbindelse med artikel 60, stk. 5, andet punktum. Dette vedrører navnlig, om der er specifikke retlige begrænsninger for enten de berørte tilsynsmyndigheder eller omfanget af en relevant og begrundet indsigelse mod det reviderede udkast til afgørelse, der er udstedt af den ledende tilsynsmyndighed.

183. Det bør erindres, at den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder kun er bundet af det (reviderede) udkast til afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 6, hvis der ikke er gjort indsigelse mod det (reviderede) udkast til afgørelse. Hvis dette ikke er tilfældet, dvs. hvis der rent faktisk er fremsat relevante og begrundede indsigelser mod udkastet til afgørelse efter proceduren i artikel 60, stk. 4, er ingen berørt tilsynsmyndighed bundet af udkastet til afgørelse. Det reviderede udkast til afgørelse, som den ledende tilsynsmyndighed har forelagt i henhold til artikel 60, stk. 5, første punktum, er desuden en anden retsakt end det udkast til afgørelse, der er nævnt i artikel 60, stk. 4. En berørt tilsynsmyndighed kan derfor fremsætte en relevant og begrundet indsigelse mod det reviderede udkast til afgørelse, selv om den ikke har gjort indsigelse mod udkastet til afgørelse inden for den i artikel 60, stk. 4, nævnte frist på fire uger.
184. De ændringer, som den ledende tilsynsmyndighed har indført for at følge de relevante og begrundede indsigelser, kan rent faktisk give anledning til nye spørgsmål og problemer, som en berørt tilsynsmyndighed er uenig i i forbindelse med det reviderede udkast til afgørelse. I henhold til ovenstående vejledning bør den berørte tilsynsmyndighed sikre, at hver relevant og begrundet indsigelse, som den indgiver, "*angiver hver del af udkastet til afgørelse [her: revideret udkast til afgørelse], der anses for at være mangelfulde, fejlagtige eller mangler nogle nødvendige elementer, enten ved at henvise til specifikke artikler/stykker eller ved hjælp af andre klare angivelser*"⁶⁷.
185. Databeskyttelsesrådet opfordrer kraftigt den ledende tilsynsmyndighed til på forhånd at underrette ikke blot den berørte tilsynsmyndighed, der har gjort indsigelse, men også alle andre berørte tilsynsmyndigheder, om, at den agter at revidere udkastet til afgørelse. Dette vil sikre, at det reviderede udkast til afgørelse og den anvendte begrundelse ikke kommer som en overraskelse for de andre berørte tilsynsmyndigheder og vil bidrage til at forhindre, at de reagerer negativt på de foreslåede ændringer.
186. Formålet med et revideret udkast til afgørelse som omhandlet i artikel 60, stk. 5, er at nå til enighed om spørgsmål, som der ikke tidligere er opnået enighed om. Som følge heraf bør en berørt tilsynsmyndighed ikke fremsætte en relevant og begrundet indsigelse mod et revideret udkast til afgørelse, hvis der ikke tidligere er fremsat en relevant og begrundet indsigelse mod dette specifikke spørgsmål, og den ledende tilsynsmyndighed ikke har revideret udkastet til afgørelse for så vidt angår dette spørgsmål.

8 DEN BINDEDE VIRKNING AF ET (REVIDERET) UDKAST TIL AFGØRELSE

187. Artikel 60, stk. 6, beskriver det sidste trin i beslutningsprocessen, hvor den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder når til enighed. I så fald kommer enigheden til udtryk ved, at der ikke gøres indsigelse mod det (reviderede) udkast til afgørelse, hvilket betyder, at artikel 60, stk. 6, finder anvendelse. Dette har to retsvirkninger:

) Den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder anses for at være enige.

⁶⁷ Se Databeskyttelsesrådets retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse i henhold til forordning 2016/679, punkt 7.

-) De er bundet af afgørelsen i den forstand, at vurderingsprocessen efter udstedelsen af udkastet til afgørelse er afsluttet.

8.1 Anses for at være enige i udkastet til afgørelse

188. For det første fastsættes det i artikel 60, stk. 6, at tilsynsmyndighederne anses for at være enige i det (reviderede) udkast til afgørelse i sin helhed, hvis der ikke er gjort indsigelse. Udtrykket "*anses [...] for at være enige*" præciserer, at de berørte tilsynsmyndigheder ikke behøver at godkende det (reviderede) udkast til afgørelse udtrykkeligt. Den generelle forordning om databeskyttelse indeholder bestemmelser om en stiltiende aftale og forudsætter, at tilsynsmyndighederne er nået til enighed inden for rammerne af samarbejdsproceduren. Denne stiltiende aftale henviser til indholdet af det (reviderede) udkast til afgørelse.

8.2 Bundet af udkastet til afgørelse

189. Da den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder formodes at være enige, er de bundet af indholdet af det (reviderede) udkast til afgørelse. Dette har umiddelbare bindende virkninger for alle involverede tilsynsmyndigheder. Det betyder, at enhver yderligere vedtagelse af en foranstaltning i henhold til national ret, f.eks. afslag på en klage, skal være i nøje overensstemmelse med det aftalte udkast til afgørelse.

190. Der kan skelnes mellem to forskellige dimensioner af den bindende virkning, nemlig for så vidt angår de enheder, der er bundet af det (reviderede) udkast til afgørelse (ledende tilsynsmyndighed/berørte tilsynsmyndigheder), og anvendelsesområdet for dette (reviderede) udkast til afgørelse.

191. For det første er både den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder bundet af det (reviderede) udkast til afgørelse, fordi der ikke blev fremsat indsigelser eller fordi de ikke blev fastholdt. Retsvirkningerne af den bindende virkning er, at det (reviderede) udkast til afgørelse i dette tilfælde ikke kan ændres yderligere eller efterfølgende trækkes tilbage⁶⁸. Den afgørelse, der skal vedtages af den ledende tilsynsmyndighed (artikel 60, stk. 7) eller af en berørt tilsynsmyndighed (artikel 60, stk. 8) eller i fællesskab af begge tilsynsmyndigheder (artikel 60, stk. 9), skal baseres på det (reviderede) udkast til afgørelse, som det foreligger.

192. Afgørelsen er kun bindende for den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder, der deltog i samarbejdsproceduren. Kun tilsynsmyndigheder, der har deltaget i samarbejdsproceduren (dvs. som formelt har bekræftet deres rolle som berørt tilsynsmyndighed i forbindelse med denne artikel 60-procedure) og har haft mulighed for at fremsætte en relevant og begrundet indsigelse mod udkastet til afgørelse, kan være bundet af en afgørelse, der blev truffet inden for rammerne af denne procedure. De andre tilsynsmyndigheder havde hverken mulighed for at fremkomme med deres synspunkter i samarbejdsproceduren eller fremsætte en relevant og begrundet indsigelse mod udkastet til afgørelse.

193. Hvis en berørt tilsynsmyndighed med en klage, der kan behandles inden for rammerne af en igangværende procedure, anmoder den ledende tilsynsmyndighed om at medtage den berørte tilsynsmyndigheds sag i denne procedure og deltage i samarbejdsproceduren forud for forelæggelsen af udkastet til afgørelse og har haft mulighed for at fremsætte en relevant og begrundet indsigelse,

⁶⁸ Under visse ekstraordinære omstændigheder, der er fastsat ved lov, kan sådanne ændringer eller tilbagetrækninger stadig være nødvendige, se punkt 207.

kan proceduren derfor fortsætte, og den "nye" berørte tilsynsmyndighed vil være bundet af udkastet til afgørelse, forudsat at kravene i artikel 60, stk. 6, er opfyldt.

194. Hvis en berørt tilsynsmyndighed med en klage, der kan behandles inden for rammerne af en igangværende samarbejdsprocedure, derimod først sender sin sag til den ledende tilsynsmyndighed, således at den kan blive føjet til den eller de andre sager efter udløbet af fristen i artikel 60, stk. 4 eller 5, (f.eks. fordi en tilsynsmyndighed har modtaget en klage vedrørende den samme overtrædelse efter udløbet af fristerne), og derfor ikke har haft mulighed for at fremsætte en relevant og begrundet indsigelse, bør denne berørte tilsynsmyndighed meget nøje overveje, om der i stedet burde indledes en ny samarbejdsprocedure med henblik herpå, da denne berørte tilsynsmyndighed ved at anmode den ledende tilsynsmyndighed om at medtage den nye sag i en igangværende procedure på dette tidspunkt de facto giver afkald på sin mulighed for at gøre indsigelse mod afgørelsen⁶⁹.
195. Databeskyttelsesrådet mener ikke, at den ledende tilsynsmyndighed i princippet er forpligtet til løbende at kontrollere, om alle mulige relevante berørte tilsynsmyndigheder med sager, som kan medtages i igangværende procedurer, informeres om en igangværende samarbejdsprocedure.
196. Den bindende virkning, som artikel 60, stk. 6, giver den specifikke afgørelse, er således strengt begrænset til den specifikke samarbejdsprocedure. Samarbejdsproceduren vedrører et specifikt spørgsmål, og formålet er at nå til enighed om den specifikke sag.
197. Ud over afgørelsens bindende virkning i henhold til artikel 60, stk. 6, kan resultatet af en given samarbejdsprocedure derfor ikke automatisk udvides til andre samarbejdsprocedurer på trods af eventuelle ligheder. I henhold til artikel 51, stk. 2, skal hver enkelt tilsynsmyndighed imidlertid bidrage til ensartet anvendelse af databeskyttelsesforordningen, og den ledende tilsynsmyndighed kan derfor genanvende teksten og konklusionerne i et udkast til afgørelse, der er opnået enighed om i forbindelse med en tidligere samarbejdsprocedure, der involverer den samme eller en anden dataansvarlig og den samme overtrædelse af forordningen, for at fremskynde den pågældende procedure, hvis den finder, at dette også kan gøre det lettere at nå til enighed i den foreliggende sag.
198. Databeskyttelsesrådet mener ikke, at den bindende virkning i henhold til artikel 60, stk. 6, af en specifik afgørelse kan omfatte afklaring af abstrakte juridiske spørgsmål, som ikke er forbundet med den konkrete sag. En tilsynsmyndighed, der agter at anmode Databeskyttelsesrådet om en afklaring af abstrakte juridiske spørgsmål, bør i stedet overveje proceduren i henhold til artikel 64, stk. 2, hvis spørgsmålet er et almengyldigt spørgsmål eller har virkninger i mere end én medlemsstat.

9 ARTIKEL 60, STK. 7 — DEN LEDENDE TILSYNSMYNDIGHED VEDTAGER OG MEDDELER AFGØRELSEN

9.1 Generelt

199. Artikel 60, stk. 7-9, omhandler de forskellige scenarier, når den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder er blevet bundet af udkastet til afgørelse. Disse trin kan nås, enten:

- (i) når proceduren beskrevet i det foregående kapitel er afsluttet, og der er opnået enighed, eller

⁶⁹ Se punkt 22 ff. ovenfor.

(ii) når tvistbilæggelsen ved Databeskyttelsesrådet er afsluttet.

200. I de ovennævnte afsnit angives følgende:

- (i) den tilsynsmyndighed, der træffer en endelig afgørelse efter de foregående trin, og
- (ii) den tilsynsmyndighed, der underretter henholdsvis den dataansvarlige, databehandleren og klageren.

201. I artikel 60, stk. 7, fastsættes den procedure, der skal følges, hvis en afgørelse, der er rettet mod den dataansvarlige eller databehandleren, skal vedtages af den ledende tilsynsmyndighed. Artikel 60, stk. 8 og 9, er kun af relevans i klagesager. Artikel 60, stk. 8, regulerer de sager, hvor klagen afslås eller afvises, og afgørelsen bør vedtages af den eller de tilsynsmyndigheder, til hvilken klagen er indgivet⁷⁰. Endelig afklarer artikel 60, stk. 9, den procedure, der skal følges, når nogle dele af en klage er blevet afslået eller afvist, og den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, har vedtaget den pågældende afgørelse rettet mod klageren, mens andre dele af klagen er blevet behandlet, og den ledende tilsynsmyndighed har vedtaget en afgørelse rettet mod en dataansvarlig eller databehandler.

202. Som følge af denne sammenhæng er mange af begreberne og overvejelserne i forbindelse med artikel 60, stk. 7, de samme i forbindelse med artikel 60, stk. 8 og 9.

9.2 Den ledende tilsynsmyndigheds vedtagelse af den endelige afgørelse

203. I henhold til artikel 60, stk. 7, første punktum, skal den ledende tilsynsmyndighed vedtage en afgørelse. Denne vedtagelse vedrører enten:

- gennemførelse ved en national afgørelse af den enighed, der er opnået i henhold til artikel 60, stk. 6, og/eller
- gennemførelse ved en national afgørelse på grundlag af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse vedtaget i henhold til artikel 65 efter proceduren i artikel 65, stk. 6.

204. I begge tilfælde skal den nationale afgørelse give den bindende enighed, der er opnået i henhold til artikel 60, stk. 6, og/eller de bindende retningslinjer, der er fastsat i Databeskyttelsesrådets afgørelse i henhold til artikel 65, fuld virkning⁷¹.

205. Den ledende tilsynsmyndighed vil samtidig skulle tilpasse formatet for at overholde sine nationale administrative regler. Endelig vil den kunne foretage rent redaktionelle ændringer, inden den vedtager sin nationale afgørelse⁷².

206. Artikel 60, stk. 7, fastsætter ikke en konkret frist, inden for hvilken denne vedtagelse skal ske. Vedtagelsen bør dog ske så hurtigt som muligt i overensstemmelse med princippet om god forvaltning.

⁷⁰ Artikel 60 tildeler berørte tilsynsmyndigheder, der har modtaget en klage, som er omfattet af proceduren, en særlig rolle. Dette uddybes yderligere i den del, der vedrører artikel 60, stk. 8 og 9. For at undgå forvirring mellem disse tilsynsmyndigheder og andre berørte tilsynsmyndigheder anvendes udtrykket "*tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet*". Det er vigtigt at bemærke, at den ledende tilsynsmyndighed også kan være den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet.

⁷¹ Se punkt 114 og 192. Se også punkt 50 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 03/2021 om anvendelse af artikel 65, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse (version til offentlig høring).

⁷² Se fodnote 58.

Hvis denne fase derimod blev nået efter en sammenhængsprocedure, skal den frist på en måned, der er fastsat i artikel 65, stk. 6, følges.

207. Der kan imidlertid være ekstraordinære omstændigheder, hvor vedtagelsen af en afgørelse, som gennemfører de konklusioner, tilsynsmyndighederne er bundet af i henhold til artikel 60, stk. 6, vil påvirke lovligheden af den nationale afgørelse. Dette kan skyldes en afgørelse fra EU-Domstolen med en anden fortolkning, som de andre berørte tilsynsmyndigheder og den ledende tilsynsmyndighed er bundet af, eller en ændring af lovgivningen. Under sådanne omstændigheder bør den berørte tilsynsmyndighed, der bliver bekendt med disse nye forhold, straks underrette den ledende tilsynsmyndighed og omvendt. Herefter bør den ledende tilsynsmyndighed underrette de andre berørte tilsynsmyndigheder herom og forelægge de andre berørte tilsynsmyndigheder et nyt udkast til afgørelse, hvor der tages hensyn til de ændrede omstændigheder. Dette nye udkast til afgørelse bør så vidt muligt tilpasses det tidligere udkast til afgørelse af hensyn til den allerede opnåede enighed.

9.3 Meddelelse og underretning

208. Når afgørelsen er vedtaget, meddeler den ledende tilsynsmyndighed afgørelsen til adressaten eller adressaterne. I klagesager skal den eller de tilsynsmyndigheder, til hvilken der er indgivet klage, også underrette klageren eller klagerne om afgørelsen. Selv om udtrykkene "*meddele*" og "*underrette*" ikke er defineret i databeskyttelsesforordningen, kan de været defineret i national ret. EU-Domstolen har imidlertid præciseret, at meddelelsespligten er opfyldt, når den giver adressaten mulighed for at få kendskab til afgørelsens eksistens og institutionens begrundelser for afgørelsen⁷³.

209. I overensstemmelse med ovenstående synes artikel 60, stk. 7-9, at tillægge udtrykket "*meddele*" en mere formel værdi, da det anvendes til at give meddelelse til den part, der kan lide skade som følge af afgørelsen, og som derfor kan have til hensigt at anfægte den⁷⁴.

210. For så vidt angår artikel 60, stk. 7-9, bør tilsynsmyndigheden derfor, når den meddeler afgørelsen til adressaten, fremsende en fuldstændig kopi af afgørelsen på et sprog, der er i overensstemmelse med dens nationale lovgivning. Desuden vil den medlemsstat, hvor afgørelsen blev meddelt, være den medlemsstat, hvor afgørelsen kan anfægtes, og som beskrevet nedenfor bør de parter, der blot blev underrettet om, at der bør anlægges sag i denne medlemsstat, gøres opmærksom herpå.

211. I forbindelse med artikel 60, stk. 7, underretter den ledende tilsynsmyndighed under alle omstændigheder efter at have meddelt afgørelsen⁷⁵ til den dataansvarliges eller databehandlers hovedvirksomhed eller eneste etablering, alt efter omstændighederne, de andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet om den pågældende afgørelse, herunder de oplysninger, der er angivet i nedenstående underafsnit. Med henblik herpå bør tilsynsmyndigheden gøre brug af proceduren for meddelelse af den endelige afgørelse i artikel 60 via Databeskyttelsesrådets informationssystem.

212. Ud over at sikre gennemsigtighed over for de berørte tilsynsmyndigheder er det vigtigt at give Databeskyttelsesrådet disse oplysninger for at gøre det muligt for tilsynsmyndighederne at opfylde deres forpligtelse til at bidrage til en ensartet anvendelse af den generelle forordning om

⁷³ Se også sag C-6/72, forenede sager T-121/96 og T-151/96, s. 40, forenede sager C-115, 116/81, s. 13.

⁷⁴ Se også punkt 55 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 03/2021 om anvendelse af artikel 65, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse og forordningens artikel 78 og betragtning 143.

⁷⁵ Se også afsnit 5.2.2 om udtrykket "*udkast til afgørelse*" vedrørende formelle krav.

databeskyttelse som fastsat i artikel 51, stk. 2. Dette vil gøre det muligt for dem at undgå en uensartet anvendelse af forordningen, hvis de skal behandle en lignende sag fremover.

213. Den eller de tilsynsmyndigheder, til hvilken der er indgivet klage, skal derefter underrette klageren om resultatet af klagen i overensstemmelse med national ret og/eller praksis. Desuden bør den eller de tilsynsmyndigheder, som klagen er indgivet til, i henhold til artikel 77, stk. 2, underrette klageren eller klagerne om, at de har adgang til effektive retsmidler ved en domstol i den medlemsstat, hvor den ledende tilsynsmyndighed er etableret, hvis de er berørt af den ledende tilsynsmyndigheds afgørelse som omhandlet i artikel 78, stk. 1⁷⁶.

Eksempel 9: På baggrund af en artikel i medierne, der rejser tvivl om lovligheden af HappyCompanys behandling, indgiver en række enkeltpersoner en klage til deres lokale tilsynsmyndighed. Efter udpegelsen af den ledende tilsynsmyndighed beslutter den lokale tilsynsmyndighed at behandle klagerne, da de vedrører den samme behandlingsaktivitet og samme overtrædelse, som én sag. Efter den ledende tilsynsmyndigheds vedtagelse af en afgørelse og meddelelsen til den dataansvarlige underretter de enkelte myndigheder, som klagen er indgivet til, klagerne om afgørelsen. I denne forbindelse underretter de tilsynsmyndigheder, som klagen er indgivet til, også klagerne om, at de har adgang til effektive retsmidler i den medlemsstat, hvor den ledende tilsynsmyndighed er etableret.

214. På dette tidspunkt bør den ledende tilsynsmyndighed også underrette den dataansvarlige eller databehandleren om sine forpligtelser i henhold til artikel 60, stk. 10, og de mulige konsekvenser af manglende overholdelse.

9.1 Resumé af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser

215. Når den ledende tilsynsmyndighed underretter de andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet, sender den et resumé⁷⁷ af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser vedrørende den pågældende afgørelse. Dette resumé bør indeholde de formelle skridt og begrundelser samt indholdet af afgørelsen.

216. Resuméet bør derfor mindst indeholde følgende oplysninger⁷⁸:

-) Datoen for den endelige afgørelse
-) Udpegelse af den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder
-) Navnet på den eller de dataansvarlige og/eller databehandleren eller -behandlere
-) De relevante retlige konklusioner (overtrådte bestemmelser/rettigheder, der ikke er indrømmet⁷⁹) i forhold til sagens faktiske grundlag⁸⁰
-) Resultatet af proceduren og, hvis det er relevant, de korrigerende foranstaltninger, der er truffet⁸¹.

⁷⁶ Den tilsynsmyndighed, som klagen er indgivet til, bør kunne identificere den relevante domstol på grundlag af den vedtagne afgørelse forelagt af den ledende tilsynsmyndighed.

⁷⁷ Dette er adskilt fra et resumé af afgørelsen.

⁷⁸ Disse oplysninger findes i de felter, der skal udfyldes i formularen om den endelige afgørelse i Databeskyttelsesrådets informationssystem.

⁷⁹ Dette kan skyldes begrænsninger i henhold til artikel 23.

⁸⁰ Se f.eks. felterne "Description of the Cooperation Case" og "GDPR Legal reference".

⁸¹ Se f.eks. "Kind of Decision".

217. Alt efter omstændighederne bør resuméet gøre det muligt for ethvert medlem af Databeskyttelsesrådet at forstå genstanden for og konklusionen i den trufne afgørelse. Det anbefales, at den ledende tilsynsmyndighed også fremlægger en kopi af afgørelsen på engelsk. Dette bør ske ved brug af de relevante felter i Databeskyttelsesrådets informationssystem.

10 ARTIKEL 60, STK. 8 — AFSLAG/AFVISNING AF EN KLAGE

218. Artikel 60, stk. 8, vedrører den situation, hvor de berørte tilsynsmyndigheder, herunder den ledende tilsynsmyndighed, er blevet enige om at afslå eller afvise en klage i sin helhed, eller hvor dette blev afsluttet af Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 65. Den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, kan enten være den ledende tilsynsmyndighed eller en anden berørt tilsynsmyndighed. Den pålægger den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, tre forpligtelser, idet den skal:

-) vedtage afgørelsen
-) give klageren meddelelse herom
-) underrette den dataansvarlige.

Dette skal ske uanset artikel 60, stk. 7.

10.1 Undtagelse fra stk. 7

219. Artikel 60, stk. 8, indfører en undtagelse fra den situation, hvor den ledende tilsynsmyndighed vedtager og meddeler afgørelsen til den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste etablering i EU. Den finder kun anvendelse i den situation, hvor en klage afslås eller afvises i sin helhed.

220. Selv om den ledende tilsynsmyndighed inden for rammerne af one-stop-shop-mekanismen generelt fortsat bør være den dataansvarliges/databehandlerens eneste kontakt i forbindelse med den grænseoverskridende behandling, skal en berørt tilsynsmyndighed i denne specifikke situation underrette den dataansvarlige/databehandleren om afslaget eller afvisningen af klagen.

10.2 Udtrykket "Afslag/afvisning"

221. Begreberne afslag og afvisning kan have forskellige definitioner på nationalt plan og dermed også forskellige proceduremæssige/administrative virkninger. I den generelle forordning om databeskyttelse henvises imidlertid altid til begge foranstaltninger, dvs. et afslag eller en afvisning⁸².

222. Ifølge Domstolens faste praksis skal ordlyden af en EU-retlig bestemmelse, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med henblik på at fastlægge dens betydning og rækkevidde, normalt i hele Unionen undergives en selvstændig og ensartet fortolkning, som skal søges under hensyntagen ikke alene til bestemmelsens ordlyd, men ligeledes til den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår, og det formål, som forfølges med den pågældende lovgivning. Dette følger af behovet for en ensartet anvendelse af EU-retten og af lighedsprincippet⁸³.

⁸² De berørte tilsynsmyndigheder vil på forhånd være nået til enighed om de materielle følger af afgørelsen. Følgerne skal gennemføres i overensstemmelse med national ret, f.eks. gennem et afslag eller gennem en afvisning.

⁸³ Se f.eks. sag C-617/15, Hummel Holding, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis.

223. Mere specifikt hvad angår fortolkningen af, hvad afslag/afvisning indebærer, kan der henvises til ordlyden af artikel 60, stk. 9, hvor afslag/afvisning står i modsætning til en afgørelse om at "*behandle*" klagen. Det skal bemærkes, at der i artikel 60, stk. 9, henvises til den ledende tilsynsmyndighed, der vedtager afgørelsen "*for den del, der vedrører foranstaltninger over for den dataansvarlige*", i hvilket tilfælde den ledende tilsynsmyndighed meddeler afgørelsen til den dataansvarlige/databehandleren, mens der henvises den berørte tilsynsmyndighed vedtager afgørelsen "*for den del, der vedrører afslag eller afvisning af klagen*", i hvilket tilfælde den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, underretter klageren om afgørelsen. Artikel 60, stk. 9, sammenholdt med artikel 60, stk. 8, kan således fortolkes således, at afslag/afvisning af en klage som resultat af en artikel 60-procedure indebærer, at den endelige afgørelse eller dele heraf, der skal vedtages, ikke indeholder foranstaltninger, som skal træffes over for den dataansvarlige.

224. Ud fra dette synspunkt kan denne afgørelse anses for at være til skade for klageren. Dette bekræftes af lovgivningsprocessen i forbindelse med den generelle forordning om databeskyttelse, hvor der blev henvist mere generelt til afgørelser "*til skade*" for klageren⁸⁴. Den udtrykkelige henvisning til adgangen til effektive retsmidler og nærheden til klageren (som nævnt ovenfor, navnlig i punkt 213) tyder også på, at afgørelser til skade for klagerne bør falde ind under denne kategori. Hvis klagen ikke følges på noget niveau i den endelige afgørelse, og den ledende tilsynsmyndighed ikke træffer foranstaltninger over for den dataansvarlige/databehandleren i den pågældende afgørelse, vil den dataansvarlige/databehandleren ikke have interesse i retsmidler i den medlemsstat, hvor den har sin hovedvirksomhed. Klageren vil på den anden side have en interesse i at anfægte afgørelser til skade for klageren i sin egen medlemsstat og på sit eget sprog⁸⁵.

225. En afgørelse om afslag eller afvisning af en klage (eller dele heraf) bør således forstås som en situation, hvor den ledende tilsynsmyndighed i forbindelse med behandlingen af klagen har konstateret, at der ikke er nogen grund til at træffe foranstaltninger vedrørende klagerens krav, og ikke træffes foranstaltninger over for den dataansvarlige. I så fald skal klagen afslås eller afvises i den afgørelse, der træffes af den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet⁸⁶.

226. Meddelelse modtaget i medfør af artikel 60, stk. 8, kan anvendes af klageren til at udøve retten til retsmidler mod en tilsynsmyndigheds afgørelse. Da denne afgørelse skal træffes af den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, vil dette gøre det muligt for klageren at være tæt på den kompetente domstol i henhold til artikel 78, stk. 3, og artikel 47 i chartret om grundlæggende

⁸⁴ Se <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14788-2014-REV-1/en/pdf>. I denne version havde bestemmelsen følgende ordlyd: "*Vedrører den afgørelse, der er opnået enighed om i fællesskab, en klage, og i det omfang den er til skade for klageren, navnlig hvis klagen afslås, afvises eller kun imødekommes delvist, vedtager hver tilsynsmyndighed, der har modtaget en sådan klage, en afgørelse vedrørende klagen og giver klageren meddelelse herom.*", s. 36.

⁸⁵ Se også generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-645/19, Facebook. I punkt 105 i forslaget til afgørelse hedder det: "*Hensigten med disse mekanismer, hvormed kompetencen til at træffe afgørelser og om nødvendigt eventuelt at træffe afgørelser på to trin (den ledende tilsynsmyndighed over for den dataansvarlige og databehandleren og den lokale myndighed over for klageren), er netop at undgå, at de registrerede skal "gå fra domstol til domstol" i hele Den Europæiske Union for at anlægge sag mod passive tilsynsmyndigheder.*"

⁸⁶ Eventuelt i overensstemmelse med de gældende nationale bestemmelser, hvis de definerer det nøjagtige omfang af afslaget/afvisningen.

rettigheder (ved at indbringe sagen for en domstol i den medlemsstat, hvor klageren er etableret, da afgørelsen vil blive vedtaget af den berørte tilsynsmyndighed i den pågældende medlemsstat⁸⁷).

227. I den afgørelse, som samarbejdsproceduren munder ud i, bør det med henblik på anvendelsen af artikel 60, stk. 8 og 9, og artikel 60, stk. 7, sidste punktum, således klart fastsættes, at klagen skal afslås eller afvises, eller at den ledende tilsynsmyndighed skal træffe foranstaltninger over for den dataansvarlige, således at den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed kan lede den efterfølgende vedtagelse af de respektive nationale afgørelser i overensstemmelse hermed i henhold til artikel 60, stk. 8, 9 eller 7.
228. Hvis fastsat i national ret bør tilsynsmyndighederne basere sig på disse definitioner af afslag /afvisning samt på national administrativ praksis i forbindelse med afslag/afvisning af en klage og i sådanne sager handle i overensstemmelse hermed⁸⁸. Udkastet til afgørelse forelagt som anført i de foregående afsnit bør under alle omstændigheder indeholde en klar begrundelse for, hvorfor klagen afslås/afvises i henhold til den relevante nationale lovgivning.
229. Det er vigtigt at bemærke, at et afslag eller en afvisning på dette tidspunkt adskiller sig fra en eventuel konklusion om afslag eller afvisning i klageprocedurens undersøgelsesfase. Som fremhævet i punkt 50 går denne undersøgelse forud for enhver indgivelse af klagen til den ledende tilsynsmyndighed og foretages af den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet. I så fald vil klagen blive afslået eller afvist inden indledningen af samarbejdsfasen.
230. Det bør også anerkendes, at der kan være situationer, hvor den registreredes interesser ikke påvirkes negativt af resultatet af one-stop-shop-proceduren på grund af de skridt, som den ledende tilsynsmyndighed har taget i forbindelse med behandlingen af klagen. I sådanne tilfælde er den afgørende faktor den påviste fjernelse af grundlaget for at træffe foranstaltninger — dvs. at klagerens rettigheder er blevet beskyttet gennem den ledende tilsynsmyndigheds foranstaltninger over for den dataansvarlige, som i mellemtiden har opfyldt klagerens krav. I sådanne tilfælde kan den ledende tilsynsmyndighed, forudsat at klageren i løbet af proceduren er blevet underrettet om det positive resultat, beslutte ikke at iværksætte foranstaltninger over for den dataansvarlige, således at ingen af ovennævnte faktorer vedrørende afslag/afvisning eller iværksættelse af foranstaltninger finder anvendelse.
231. Dette er navnlig tilfældet i forbindelse med forlig — dvs. en situation, hvor sagen er blevet løst til den registreredes tilfredshed, når den ledende tilsynsmyndighed har identificeret den påståede overtrædelse i klagen, og klageren har indvilliget i en mindelig løsning på den pågældende klage. Denne situation falder ind under anvendelsesområdet for artikel 60, stk. 7. Som allerede nævnt er afgørelsen ikke til skade for klageren, som har givet udtryk for sin tilfredshed med det foreslåede forlig, og den skal som sådan ikke vedtages af den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, i henhold til artikel 60, stk. 8, eller 9, da der ikke er tale om et afslag eller en afvisning. Det vil være op til den

⁸⁷ Se betragtning 141: *"have adgang til effektive retsmidler i overensstemmelse med artikel 47 i chartret [...], hvis tilsynsmyndigheden [...] delvist eller helt afslår eller afviser en klage [...]"*.

⁸⁸ Tilsynsmyndighederne bør sikre, at anvendelsen af sådanne definitioner er i overensstemmelse med forståelsen af begreberne i dette afsnit.

ledende tilsynsmyndighed at vedtage den endelige afgørelse i et sådant tilfælde⁸⁹ og gøre status over det opnåede forlig i sin egenskab af den dataansvarliges/databehandlerens eneste kontakt i henhold til artikel 56, stk. 6.

232. Dette gælder også i sager, der ikke er omfattet af forliget, da den ledende tilsynsmyndighed ikke har forsøgt eller ikke har haft mulighed for at forsøge at få et sådant forlig i stand, men hvor dens indgriben under behandlingen af klagen har foranlediget den dataansvarlige til at bringe overtrædelsen til ophør og fuldt ud imødekomme klagerens krav. I lyset af dette resultat og de særlige omstændigheder i sagen kan den ledende tilsynsmyndighed beslutte, at den mest hensigtsmæssige afgørelse i forbindelse med den foreliggende klage er at afslutte behandlingen af sagen under hensyntagen til den opnåede løsning og uden at træffe foranstaltninger over for den dataansvarlige⁹⁰.
233. Da den ledende tilsynsmyndighed faktisk har konstateret en overtrædelse, skal afgørelsen om ikke at træffe foranstaltninger over for den dataansvarlige imidlertid baseres på en omhyggelig vurdering af omstændighederne i forbindelse med klagen som helhed for at bevare det samme niveau af garantier for de registrerede.
234. På den anden side vil den endelige afgørelse i denne sammenhæng ikke blive udstedt af den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, men af den ledende tilsynsmyndighed, jf. stk. 7, selv om der ikke skal træffes foranstaltninger over for den dataansvarlige på grundlag af en sådan endelig afgørelse — i anerkendelse af den ledende tilsynsmyndigheds rolle som den eneste kontakt for den dataansvarlige, som den omhandlede klage er rettet mod, og som følge af den omstændighed, at konstateringen af en overtrædelse kan være til skade for den dataansvarlige. Dette ville gøre det umuligt for klageren at anfægte afgørelsen i den medlemsstat, hvor klagen blev indgivet, uanset om klageren stadig har grund til at anlægge sag mod en tilsynsmyndighed. Det er op til domstolene at afgøre dette i den konkrete sag. Når dette scenarie foreligger, bør den ledende tilsynsmyndighed derfor gennem den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, sikre, at klageren er behørigt underrettet om det positive resultat og om det forventede udfald af klagen og ikke giver udtryk for uenighed.
235. Endelig skal det bemærkes, at den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder også skal nå til enighed om afgørelsen om ikke at træffe foranstaltninger over for den dataansvarlige, selv når der er begået en overtrædelse, hvilket forudsætter, at der er taget behørigt hensyn til alle sagens omstændigheder, herunder klagerens sikrede rettigheder og frihedsrettigheder.

Eksempel 10: Utilfreds kunde indgiver en klage til sin lokale tilsynsmyndighed i medlemsstat A. Tilsynsmyndigheden foretager den indledende undersøgelse og videresender klagen til den ledende tilsynsmyndighed. Efter at have modtaget klagen og undersøgt sagen kan den ledende tilsynsmyndighed ikke finde dokumentation til at underbygge klagen. Den ledende tilsynsmyndighed er derfor ikke i stand til at fastslå overtrædelsen og konkluderer, at klagen skal afslås/afvises, da der ikke træffes foranstaltninger over for den dataansvarlige. Den ledende tilsynsmyndighed forelægger et udkast til afgørelse herom, og da der ikke gøres indsigelse, vil den tilsynsmyndighed, til hvilken

⁸⁹ Da dette er den generelle regel, se også Domstolens dom i sag C-645/19 præmis 56: "*I henhold til nævnte forordnings artikel 60, stk. 7, påhviler det i princippet den ledende tilsynsmyndighed at vedtage en afgørelse angående den omhandlede grænseoverskridende behandling [...].*"

⁹⁰ Dette berører ikke vurderingen af, i hvilket omfang klagen skal undersøges i henhold til artikel 57, stk. 1, litra f) — "*for så vidt det er hensigtsmæssigt*" — og det er op til tilsynsmyndighederne at vurdere dette.

klagen er indgivet, i henhold til artikel 60, stk. 8, vedtage den endelige nationale afgørelse om afslag/afvisning af klagen og meddele denne til klageren.

Eksempel 11: En klager anfører, at vedkommende har sendt en anmodning til en dataansvarlig og ikke har modtaget noget svar. Databeskyttelsesmyndigheden modtager ikke noget svar på sine indledende undersøgelsesforanstaltninger. Den myndighed, til hvilken klagen er indgivet, sender sagen til den ledende tilsynsmyndighed. Den ledende tilsynsmyndighed bemærker, at anmodningen blev sendt til en forkert/ikkeeksisterende adresse i forhold til, hvad der er angivet på den dataansvarliges websted (klageren synes at have anvendt adressen contact@XXX.com uden at have kontrolleret de kontaktadresser, der er nævnt på webstedet). Den ledende tilsynsmyndighed forelægger et udkast til afgørelse, ifølge hvilken klagen skal afslås/afvises, da det kun er klageren, der har begået en fejl. Da der ikke gøres indsigelse, vedtager den myndighed, til hvilken klagen er indgivet, den endelige afgørelse om afslag/afvisning i henhold til artikel 60, stk. 8, og meddeler denne til klageren.

Eksempel 12: Utilfreds kunde indgiver en klage til sin lokale tilsynsmyndighed i medlemsstat A og hævder, at webstedet HappyCompany krænker vedkommendes rettigheder. Efter at have foretaget den indledende undersøgelse af klagen videresendes klagen til den ledende tilsynsmyndighed i medlemsstat B. Den ledende tilsynsmyndighed indleder en undersøgelse, men kan ikke få adgang til det pågældende websted. Efter yderligere undersøgelser konstaterer den, at den dataansvarlige i mellemtiden er blevet opløst. Undersøgelsen kan derfor ikke fortsættes, og den ledende tilsynsmyndighed kan ikke finde tilstrækkelig dokumentation til at underbygge klagerens påstande. Den ledende tilsynsmyndighed forelægger et udkast til afgørelse om afslag på klagen, da grundlaget for klagen er forsvundet. Da der ikke gøres indsigelse, vedtager den myndighed, til hvilken klagen er indgivet, den endelige nationale afgørelse om afslag/afvisning af klagen i henhold til artikel 60, stk. 8, og meddeler denne til klageren.

Eksempel 13: En utilfreds kunde indgiver en klage til sin lokale tilsynsmyndighed med den begrundelse, at hendes oplysninger opbevares og behandles ulovligt af HappyCompany, hvilket krænker hendes rettigheder. Efter den indledende screening af klagen henvises klagen til den ledende tilsynsmyndighed. Den ledende tilsynsmyndighed indleder en undersøgelse og underrettes af den dataansvarlige om, at klagerens oplysninger rent faktisk opbevares i den dataansvarliges sagsakter på grund af et svigt i kundesressourceforvaltningen, som ikke har slettet oplysningerne rettidigt (præferencer, købshistorik osv.). De slettede imidlertid straks oplysningerne efter brevet fra den ledende tilsynsmyndighed, og dette er godtgjort over for den ledende tilsynsmyndighed. Den ledende tilsynsmyndighed forelægger derfor et udkast til afgørelse, når den konstaterer, at den dataansvarlige har begået en overtrædelse, og den redegør for situationen, efter at den er blevet afhjulpes som følge af den ledende tilsynsmyndigheds indgriben, uden at foreslå korrigerende foranstaltninger over for den dataansvarlige, navnlig fordi det var første gang en sådan overtrædelse blev begået. Den ledende tilsynsmyndighed foreslår derfor, at den selv vedtager den endelige afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 7. Da der ikke gøres indsigelse, vedtager den ledende tilsynsmyndighed en endelig national afgørelse i overensstemmelse hermed og meddeler denne til den dataansvarlige, og den tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage, underretter klageren om den pågældende afgørelse.

10.3 Vedtagelse af afgørelsen

236. Den tilsynsmyndighed, der skal vedtage afgørelsen, er den tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage. Dette kan omfatte flere tilsynsmyndigheder og bør ske som foreskrevet i national ret. Selv når den tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage, er den ledende tilsynsmyndighed, skal dens afgørelse træffes efter proceduren i stk. 8 som en undtagelse fra stk. 7 (lex specialis-reglen). Den tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage, som vedtager afgørelsen, kan derfor enten være

den ledende tilsynsmyndighed, en anden berørt tilsynsmyndighed eller begge (eller alle) afhængigt af antallet og arten af klager.

237. Når klagen indgives til en eller flere berørte tilsynsmyndigheder, udarbejder den ledende tilsynsmyndighed udkastet til afgørelse om afslag/afvisning af klagen, og de berørte tilsynsmyndigheder træffer en endelig afgørelse i Databeskyttelsesrådets informationssystem, de vedtager den også på nationalt plan og indfører de nødvendige nationale lovbestemmelser.
238. Den berørte tilsynsmyndighed skal, når den udsteder en afgørelse, give fuld virkning til udkastet til afgørelse, som er bindende for den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 60, stk. 6, og/eller til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a)⁹¹.

10.4 Underrette og meddele

239. Når afgørelsen er vedtaget, giver den myndighed, til hvilken klagen er indgivet, klageren meddelelse herom og underretter den dataansvarlige/databehandleren⁹². Dette skal gøres af hver tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, i henhold til national ret og praksis og på det sprog, der er fastsat i disse bestemmelser. Med henblik herpå kan den myndighed, til hvilken klagen er indgivet, få bistand fra den ledende tilsynsmyndighed til at underrette den dataansvarlige/databehandleren på dennes vegne. Den myndighed, til hvilken klagen er indgivet, skal under alle omstændigheder underrette både klageren og den dataansvarlige om deres mulighed for at indbringe sagen for domstolene i deres medlemsstat.
240. Den myndighed, til hvilken klagen er indgivet, bør derefter underrette de andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet, herunder sende dem et resumé af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser, som forklaret i afsnit 9.4. Dette skyldes baggrunden for den underretningspligt, der er nævnt i artikel 60, stk. 7, vedrørende den ledende tilsynsmyndigheds afgørelse, som skal sikre konsekvens ved at underrette de andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet som helhed. Udvekslingen af oplysninger om den konkrete endelige nationale afgørelse — uanset hvilken tilsynsmyndighed der vedtager denne endelige nationale afgørelse — har til formål at sikre gensidigt kendskab til nationale afgørelser og undgå, at der opstår uoverensstemmelser i gennemførelsen af EU-retten. Selv om artikel 60, stk. 8, ikke udtrykkeligt pålægger den berørte tilsynsmyndighed at fremlægge et resumé af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser, er dette tilsyneladende et overordnet krav, der har til formål at sikre en ensartet håndhævelse af den generelle forordning om databeskyttelse.

11 ARTIKEL 60, STK. 9 — AFSLAG/AFVISNING AF DELE AF EN KLAGE

241. Artikel 60, stk. 9, er primært et proceduremæssigt skridt i artikel 60-proceduren, som finder anvendelse, når de involverede tilsynsmyndigheder er blevet enige om og er bundet af et udkast til afgørelse, der både indeholder dele, der er blevet behandlet, og dele, der er blevet afslået/afvist⁹³.

⁹¹ Omfanget af eventuelle ændringer er anført i punkt 207.

⁹² Se afsnit 10.4 om forskellen mellem at meddele og underrette.

⁹³ Se afsnit 10.2. Betydningen af disse begreber er den samme i begge stykker.

242. I praksis betyder dette, at der på dette tidspunkt af proceduren allerede er truffet afgørelse om delvis afslag/afvisning, og at de dele af udkastet til afgørelse, der vedrører afslaget/afvisningen, og de dele, der vedrører yderligere foranstaltninger fra den ledende tilsynsmyndigheds side, er blevet klart angivet i udkastet til afgørelse. Tilsynsmyndighederne behøver nu kun at formalisere denne gennem de nødvendige vedtagelsesprocedurer, der er beskrevet i artikel 60, stk. 9. Dette munder ud i endelige nationale afgørelser, som skal give fuld virkning til udkastet til afgørelse, som er bindende for alle berørte tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 60, stk. 6, og/eller til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a).
243. De tilknyttede meddelelses- og underretningspligter er derfor opdelt mellem den ledende tilsynsmyndighed og de tilsynsmyndigheder, til hvilken der er indgivet klage. Den ledende tilsynsmyndighed vedtager en afgørelse for de dele af klagen, der hverken blev afslået eller afvist, som beskrevet i afsnit 10.2. Den ledende tilsynsmyndighed giver den dataansvarlige meddelelse om sin afgørelse og underretter klageren herom. I denne forbindelse mener Databeskyttelsesrådet, at den ledende tilsynsmyndighed kan få bistand fra den eller de tilsynsmyndigheder, til hvilken der er indgivet klage, til at videregive sådanne oplysninger til klageren eller klagerne af hensyn til administrativ effektivitet. Hver tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage, vedtager en afgørelse for de dele, der blev afslået/afvist i den klage indgivet til myndigheden, i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er beskrevet i det foregående afsnit (jf. navnlig punkt 239).

Eksempel 14: En utilfreds kunde indgiver en klage til sin lokale tilsynsmyndighed med den begrundelse, at hendes oplysninger opbevares og behandles ulovligt af HappyCompany, hvilket krænker hendes rettigheder. Efter den indledende screening af klagen henvises klagen til den ledende tilsynsmyndighed. Den ledende tilsynsmyndighed indleder en undersøgelse og underrettes af den dataansvarlige om, at klagerens oplysninger rent faktisk opbevares i den dataansvarliges sagsakter på grund af et svigt i kundesressourceforvaltningen, som ikke har slettet de unødvendige oplysninger rettidigt (præferencer, købshistorik osv.). Nogle af klagerens oplysninger skal dog lagres længere på grund af finansielle og skattemæssige krav, og dette dokumenteres over for den ledende tilsynsmyndighed. Den ledende tilsynsmyndighed forelægger derfor et udkast til afgørelse, når den behandler dele af klagen ved at pålægge den dataansvarlige at slette de unødvendige oplysninger og udstede en irettesættelse til den dataansvarlige og samtidig anerkende den dataansvarliges ret til at opbevare de resterende personoplysninger som krævet i lovgivningen og behovet for, at den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, afviser denne del af klagen. Da der ikke gøres indsigelse, vedtager den ledende tilsynsmyndighed en endelig national afgørelse, der pålægger den dataansvarlige at efterkomme klagerens anmodning om sletning af de unødvendige oplysninger, og den meddeler denne til den dataansvarlige og underretter klageren herom. Den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, vedtager en endelig national afgørelse om afslag på klagen for så vidt angår anmodningen om sletning af de nødvendige oplysninger og meddeler denne til klageren og underretter den dataansvarlige herom. Den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed giver via Databeskyttelsesrådets informationssystem de andre tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet et resumé af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser for de pågældende endelige nationale afgørelser.

12 ARTIKEL 60, STK. 10 — MEDDELELSE OM DE FORANSTALTNINGER, SOM DEN DATAANSVARLIGE ELLER DATABEHANDLEREN HAR TRUFFET, TIL DEN LEDENDE TILSYNSMYNDIGHED/DE BERØRTE TILSYNSMYNDIGHEDER

244. Stk. 10 omhandler den situation, der opstår inden for rammerne af one-stop-shop-mekanismen, når den ledende tilsynsmyndighed har underrettet den dataansvarlige eller databehandleren om en afgørelse vedtaget vedrørende den dataansvarlige eller databehandleren, som pålægger den dataansvarlige eller databehandleren at behandle klagen.
245. Denne afgørelse meddeles enten i henhold til artikel 60, stk. 7 eller 9, når den ledende tilsynsmyndighed kun behandler nogle af de klagepunkter, der er indeholdt i klagen mod den dataansvarlige eller databehandleren.
246. Artikel 60, stk. 10, første punktum, vedrører den dataansvarliges eller databehandlerens forpligtelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af afgørelsen, hvilket indebærer anvendelse af de korrigerende beføjelser, der er tillagt ved artikel 58, stk. 2.
247. Den dataansvarlige eller databehandleren er forpligtet til at sikre, at disse foranstaltninger gennemføres af alle vedkommendes etableringer i EØS, hvor den pågældende behandling finder sted.
248. Artikel 60, stk. 10, andet punktum, vedrører den dataansvarliges eller databehandlerens forpligtelse til at underrette den ledende tilsynsmyndighed om enhver foranstaltning, den har truffet for at overholde afgørelsen, hvis afgørelsen indebar korrigerende foranstaltninger. Denne forpligtelse sikrer en effektiv håndhævelse. Den danner også grundlag for eventuelle nødvendige opfølgende foranstaltninger, der skal iværksættes af den ledende tilsynsmyndighed, også i samarbejde med de andre berørte tilsynsmyndigheder⁹⁴.
249. Artikel 60, stk. 10, andet punktum, vedrører også den ledende tilsynsmyndigheds forpligtelse til at underrette de andre berørte tilsynsmyndigheder om de foranstaltninger, som den dataansvarlige eller databehandleren har truffet for at overholde den afgørelse, der er truffet vedrørende vedkommende. Selv om der ikke er fastsat nogen frist for den ledende tilsynsmyndigheds videregivelse af disse oplysninger til de andre berørte tilsynsmyndigheder, bør disse oplysninger videregives, så snart den ledende tilsynsmyndighed modtager oplysningerne fra den dataansvarlige eller databehandleren.

Når den ledende tilsynsmyndighed underretter de andre berørte tilsynsmyndigheder, bør den også overveje at fremlægge sin vurdering, hvis den konkluderer, at de trufne foranstaltninger er utilstrækkelige, navnlig med henblik på at afgøre, om der er behov for yderligere foranstaltninger.

13 ARTIKEL 60, STK. 11 — HASTEPROCEDURE

250. Artikel 60, stk. 11, omhandler de "*ekstraordinære omstændigheder*", hvorunder en tilsynsmyndighed kan anvende hasteproceduren i artikel 66 i forbindelse med en artikel 60-procedure.

⁹⁴ Se afsnit 4.

251. I disse retningslinjer vil der derfor primært blive fokuseret på ordlyden af artikel 60, stk. 11, dvs. på betingelserne for at påberåbe sig artikel 66 i forbindelse med en one-stop-shop-procedure, og på de konsekvenser, dette har for den igangværende one-stop-shop-procedure.

13.1 Betingelserne for påberåbelse af artikel 66

252. Følgende **kumulative** betingelser skal være opfyldt, for at en tilsynsmyndighed kan påberåbe sig hasteproceduren i artikel 66 i henhold til artikel 60, stk. 11:

-)] Tilsynsmyndigheden er en berørt tilsynsmyndighed.
-)] Der foreligger ekstraordinære omstændigheder.
-)] Den berørte tilsynsmyndighed mener, at det er nødvendigt at handle omgående.
-)] Denne hastende karakter har til formål at beskytte registreredes interesser.

Nedenfor gives en redegørelse for hver enkelt betingelse.

253. I artikel 60, stk. 11, henvises til den berørte tilsynsmyndighed som led i en artikel 60-procedure, dvs. til en berørt tilsynsmyndighed, der deltager i en one-stop-shop-procedure⁹⁵. En sådan berørt tilsynsmyndighed kan påberåbe sig artikel 66, hvis alle de gældende betingelser er opfyldt. Da den ledende tilsynsmyndighed også er en berørt tilsynsmyndighed i henhold til definitionen i artikel 4, stk. 22, kan en ledende tilsynsmyndighed i princippet også påberåbe sig artikel 60, stk. 11, hvis alle de øvrige betingelser er opfyldt.

254. For så vidt angår begrebet "*ekstraordinære omstændigheder*" kan de forekomme i situationer, hvor det som følge af situationens hastende karakter ikke er muligt at anvende almindelige samarbejds- eller sammenhængsprocedurer inden for en passende tidsfrist. Den ekstraordinære karakter af sådanne omstændigheder skal fortolkes restriktivt. Dette gælder navnlig, hvis den berørte tilsynsmyndighed på trods af en igangværende artikel 60-procedure i overensstemmelse med artikel 60, stk. 11, agter at anmode Databeskyttelsesrådet om at vedtage en hasteudtalelse eller en hurtig bindende afgørelse i henhold til artikel 66, stk. 3 — dvs. når det vurderes, at en kompetent tilsynsmyndighed (sandsynligvis den ledende tilsynsmyndighed som sådan) "*ikke har truffet de fornødne foranstaltninger*". Tilsynsmyndigheden bør på forhånd gøre ethvert uformelt forsøg på at få den kompetente tilsynsmyndighed til at træffe foranstaltninger, og dette er klart også i overensstemmelse med det mål om enighed, der ligger til grund for hele artikel 60-proceduren.

255. Med hensyn til "*behovet for at handle omgående*" og de kriterier, som den berørte tilsynsmyndighed skal anvende for at vurdere den hastende karakter under de ekstraordinære omstændigheder, kan der henvises til betragtning 137, hvori det hedder, at dette navnlig er tilfældet, "*hvis der er fare for væsentlig vanskeliggørelse af håndhævelsen af en registerets rettigheder*". I henhold til europæisk retspraksis er det ikke nødvendigt, at skadens overhængende karakter påvises med absolut sikkerhed, idet det er tilstrækkeligt at godtgøre, at skaden kan forudses med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed⁹⁶.

⁹⁵ Se punkt 22 ff.

⁹⁶ Se kendelse i sag T-346/06, R IMS mod Kommissionen, Sml. 2007 II, s. 1781, præmis 121 og 123.

256. Med hensyn til den fjerde betingelse skal det påpeges, at der i artikel 60, stk. 11, ikke henvises til "*registreredes rettigheder og frihedsrettigheder*" i modsætning til i artikel 66, men mere generelt til deres "*interesser*". Da den procedure, der skal anvendes, er "*den i artikel 66 omhandlede*", mener Databeskyttelsesrådet imidlertid, at sådanne interesser er sammenfaldende med de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, jf. artikel 66.

257. Som nævnt ovenfor er disse betingelser kumulative, og det er den berørte tilsynsmyndigheds ansvar at begrunde de enkelte betingelser, uanset om den agter at træffe hasteforanstaltninger i henhold til artikel 66, stk. 1, eller anmode om en hasteudtalelse eller en hurtig bindende afgørelse fra Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 66, stk. 2, eller 3.

258. Desuden bør en berørt tilsynsmyndighed overveje flere yderligere faktorer ud over de betingelser, der er fastsat i artikel 60, stk. 11, inden der tages et sådant skridt, f.eks.:

-) de elementer, der er indsamlet fra one-stop-shop-proceduren
-) udvekslinger med de andre berørte tilsynsmyndigheder (herunder den ledende tilsynsmyndighed)
-) udvekslinger med den dataansvarlige/databehandleren og, hvor det er relevant, klageren om den pågældende grænseoverskridende behandling
-) fasen i artikel 60-proceduren (navnlig hvor tæt proceduren er på at blive afsluttet, og dermed hvornår der skal træffes håndhævelsesforanstaltninger over for den dataansvarlige eller databehandleren).

259. Med hensyn til "*behovet for at handle omgående*" bør den berørte tilsynsmyndighed navnlig tage hensyn til det sidste punkt.

13.2 Samspillet med en igangværende artikel 60-samarbejdsprocedure

260. Hasteproceduren i artikel 66 afviger fra artikel 60-proceduren på grund af dens ekstraordinære karakter, men den berøres dog ikke heraf. Hvis en berørt tilsynsmyndighed anvender en hasteprocedure i overensstemmelse med artikel 60, stk. 11, og alle de relevante betingelser er opfyldt, bringer den således ikke den eksisterende one-stop-shop-procedure til ophør. Konsekvenserne af den berørte tilsynsmyndigheds vedtagelse af foreløbige foranstaltninger i henhold til artikel 66, stk. 1, og/eller af en hasteudtalelse eller en hurtig bindende afgørelse vedtaget af Databeskyttelsesrådet på anmodning i henhold til artikel 66, stk. 2, eller 3, skal derfor tages i betragtning i den pågældende one-stop-shop-procedure.

261. Generelt kan der sondres ud fra karakteren af de ønskede hasteforanstaltninger:

-) Den berørte tilsynsmyndighed har vedtaget foranstaltninger, der er midlertidige og tidsbegrænsede og på dens nationale område i henhold til artikel 66, stk. 1, og agter ikke at anmode Databeskyttelsesrådet om endelige foranstaltninger.
-) Den berørte tilsynsmyndighed har vedtaget foreløbige foranstaltninger i henhold til artikel 66, stk. 1, og agter at anmode endelige foranstaltninger ved anvendelse af artikel 66, stk. 2, eller den berørte tilsynsmyndighed agter at anmode endelige foranstaltninger direkte ved anvendelse af artikel 66, stk. 3.

262. I forbindelse med anvendelsen af artikel 66, stk. 1, kan one-stop-shop-proceduren munde ud i vedtagelsen af endelige foranstaltninger efter den ledende tilsynsmyndigheds anvisninger, uden at den berørte tilsynsmyndigheds foreløbige foranstaltninger har særlige konsekvenser for one-stop-shop-proceduren. I det scenarie, hvor artikel 66, stk. 2 eller 3, anvendes, er de hasteforanstaltninger, som den berørte tilsynsmyndighed har anmodet Databeskyttelsesrådet om, endelige. I et sådant scenarie vil den hurtige bindende afgørelse eller hasteudtalelsen vedtaget af Databeskyttelsesrådet derfor nødvendigvis påvirke den igangværende one-stop-shop-procedure, navnlig da den ledende tilsynsmyndighed skal gennemføre den omgående. Den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder vil derfor skulle suspendere behandlingen af sagen, indtil udstedelsen af en sådan hurtig bindende afgørelse eller hasteudtalelse.
263. Når Databeskyttelsesrådet har udstedt sin hasteudtalelse eller hurtige bindende afgørelse, kan one-stop-shop-proceduren genoptages, og virkningerne af hasteproceduren skal tages i betragtning i one-stop-shop-proceduren. Det bør dog tages i betragtning, at den ledende tilsynsmyndighed skal vedtage sin endelige afgørelse i henhold til en sådan hasteudtalelse eller hurtig bindende afgørelse fra Databeskyttelsesrådet inden for en meget begrænset tidsfrist, der fastsættes af Databeskyttelsesrådet fra sag til sag (f.eks. to uger eller en måned), netop på grund af sagens hastende karakter som godkendt af Databeskyttelsesrådet.
264. Den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder har de bedste forudsætninger for at fastslå, om spørgsmålene behandlet i den igangværende one-stop-shop-procedure er fuldt ud omfattet af den ledende tilsynsmyndigheds endelige afgørelse vedtaget på grundlag af Databeskyttelsesrådets hurtige bindende afgørelse eller hasteudtalelse, eller om der er udestående spørgsmål.
265. I førstnævnte tilfælde vil one-stop-shop-proceduren blive afsluttet efter den ledende tilsynsmyndigheds vedtagelse af den endelige afgørelse, hvorefter de proceduremæssige skridt reguleret i artikel 60, stk. 7-9, alt efter omstændighederne, vil blive truffet. Dette kan betyde, at den ledende tilsynsmyndighed, da sagen er afsluttet, ikke vil forelægge et udkast til afgørelse i overensstemmelse med artikel 60, stk. 3⁹⁷. Er der yderligere spørgsmål, som skal behandles ud over dem, der har været genstand for hasteudtalelsen eller den hurtige bindende afgørelse, skal den ledende tilsynsmyndighed klart identificere, hvilke spørgsmål i udkastet til afgørelse der endnu ikke er blevet behandlet inden for rammerne af den igangværende one-stop-shop-procedure, og hvilke spørgsmål der er blevet løst via den hurtige bindende afgørelse eller hasteudtalelsen vedtaget af Databeskyttelsesrådet. I så fald vil den igangværende artikel 60-procedure blive genoptaget, når den ledende tilsynsmyndighed har vedtaget og meddelt sin endelige afgørelse, på det trin, hvor den blev suspenderet på grund af hasteproceduren.

⁹⁷ Under alle omstændigheder blev der allerede taget hensyn til de andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter i den hurtige bindende afgørelse eller hasteudtalelsen vedtaget af Databeskyttelsesrådet.

HURTIG REFERENCEVEJLEDNING

I. INDLEDNING

Dette bilag er baseret på den generelle forordning om databeskyttelse og Databeskyttelsesrådets retningslinjer om anvendelse af artikel 60 og bør læses sammen med de relevante afsnit heri med henblik på ethvert spørgsmål om juridisk fortolkning.

Dette dokument har til formål at give hurtige referenceoplysninger om procedurerne vedrørende samarbejdet mellem den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder i forbindelse med grænseoverskridende behandling. Dokumentet er derfor struktureret i overensstemmelse med rækkefølgen af de trin, der skal gennemføres i en artikel 60-procedure, ved at fremhæve både retlige forpligtelser og fælles bedste praksis som fastsat heri.

Med hensyn til fasen forud for indledningen af en artikel 60-procedure, navnlig udpegelsen af den ledende tilsynsmyndighed og den indledende undersøgelse af sager, henvises til WP244 rev.01 og til andre relevante retningslinjer.

De vigtigste faser i en one-stop-shop-procedure er beskrevet nedenfor:

FASE 0: Udpegelse af ledende tilsynsmyndighed

Dette vedrører bekræftelsen af, at den grænseoverskridende behandling finder sted, og placeringen af den dataansvarliges/databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste etablering (artikel 56).

FASE I: Udveksling af relevante oplysninger og undersøgelse

Artikel 60, stk. 1

Eventuelt artikel 60, stk. 2:
gensidig bistand og fælles aktiviteter

FASE II: Udarbejdelse af afgørelse

Artikel 60, stk. 3-5

FASE III: Vedtagelse af afgørelse

Artikel 60, stk. 6-10

Possibly Art. 60 (2):
mutual assistance & joint operations

Databeskyttelsesrådets
informationssystem

Artikel 60, stk. 12

II. TRINVIS PROCEDURE

FASE I: Udveksling oplysninger og undersøgelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	Databeskyttelsesrådets informationssystem (IMI)
1a	Artikel 60, stk. 1 — Den ledende tilsynsmyndighed samarbejder [...] med de andre berørte tilsynsmyndigheder med henblik på at nå til enighed. [...]	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed og berørt tilsynsmyndighed i lige høj grad Hvornår: Under hele samarbejdsproceduren Hvad: - Obligatorisk samarbejde - Aktivt samarbejde (fair og konstruktivt) for at forebygge tvister i et forsøg på at nå til enighed (42)	- En stor og beslutsom indsats fra tilsynsmyndighedernes side med henblik på at nå til enighed som et retligt mål (39) - Enighed omkring foranstaltninger bør være reglen (41) - Anvend alle mulige redskaber til at nå til enighed (40, 42) - Vælg samarbejdsmetoder, der passer bedst til den foreliggende sag (43) - Giv hinanden mulighed for at udtrykke synspunkter (42); - Tag hensyn til hinandens synspunkter (42, 127).	
1b	Artikel 60, stk. 1 — [...] Den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder udveksler alle relevante oplysninger med hinanden.	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed og berørt tilsynsmyndighed i lige høj grad Hvornår: Under hele samarbejdsproceduren, rettidigt Hvad: - Obligatorisk udveksling af alle relevante oplysninger om sagen - Udveksling af nødvendige dokumenter og synspunkter inden forelæggelsen af udkastet til afgørelse	- Udveksling af alle oplysninger (faktiske omstændigheder og retlige begrundelser), der er nødvendige for at nå frem til en konklusion i sagen (46) - Uformelle udvekslinger mellem tilsynsmyndigheder i tidligere faser og drøftelse af mulige spørgsmål, inden der tages formelle skridt, for at øge sandsynligheden for at nå til enighed (55-57). - Udvekslingen af oplysninger bør være passende og forholdsmæssig, således	Artikel 60 Uformel høring

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	Databeskyttelsesrådets informationssystem (IMI)
			at tilsynsmyndighederne kan udfylde deres rolle (47). - For den ledende tilsynsmyndighed: relevante oplysninger i kontakten med den dataansvarlige eller databehandleren (resultater, rapporter, udvekslinger med organisationen) (48-50). - For den berørte tilsynsmyndighed: relevante oplysninger om sagen (klage, yderligere korrespondance, meddelelse om databrud, eventuelle yderligere resultater osv.) (50). - Videregiv kun personoplysninger, hvis det er nødvendigt for at behandle sagen (51). - Angiv specifikke spørgsmål som fortrolige for at opfylde nationale lovkrav (52).	
2	Artikel 60, stk. 2 — Den ledende tilsynsmyndighed kan til enhver tid anmode andre berørte tilsynsmyndigheder om at yde gensidig bistand i henhold til artikel 61 [...], navnlig med henblik på at foretage undersøgelser [...]	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Til enhver tid inden forelæggelse af udkast til afgørelse Hvad: - Mulighed for at anmode en eller flere berørte tilsynsmyndigheder om gensidig	- Anmodninger kan omfatte: yderligere oplysninger fra klageren, faktiske omstændigheder, der skal kontrolleres, dokumentation, der skal indsamles, inspektioner, der skal foretages i den dataansvarliges eller databehandlerens etablering (70-73).	Artikel 61 Gensidig bistand Artikel 61 Frivillig gensidig bistand

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	Databeskyttelsesrådets informationssystem (IMI)
		bistand, herunder for at undersøge en igangværende grænseoverskridende sag. - Sådanne anmodninger følger reglerne i artikel 61 (grunden til anmodningen, svarfrister). - Svar fra berørte tilsynsmyndigheder uden unødigt forsinkelse og senest en måned efter modtagelsen af anmodningen.		
3	Artikel 60, stk. 2 — Den ledende tilsynsmyndighed [...] kan (gennemføre fælles aktiviteter i henhold til artikel 62, navnlig med henblik på at foretage undersøgelser [...]).	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Til enhver tid inden forelæggelse af udkast til afgørelse Hvad: - Mulighed for at iværksætte en fælles aktivitet for at undersøge en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret i en anden medlemsstat. - Reglerne i artikel 62 finder anvendelse på en sådan fælles aktivitet.	- Den ledende tilsynsmyndighed kan tilrettelægge den fælles aktivitet, eller den kan tilrettelægges af den ledende tilsynsmyndighed og iværksættes i en eller flere medlemsstater, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret, hvis det er relevant i den specifikke sag (79-80). BEMÆRK: Artikel 60, stk. 2, kan også anvendes efter afslutningen af one-stop-shop-proceduren til at foretage kontrol i henhold til 60, stk. 10 (se nedenfor) (74, 80).	Artikel 60 Uformel høring Artikel 62 Fælles aktiviteter

Fase II: Udarbejdelse af afgørelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
1a	Artikel 60, stk. 3 — Den ledende tilsynsmyndighed underretter straks de andre berørte tilsynsmyndigheder om sagens relevante oplysninger.	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Straks Hvad: - Giv de berørte tilsynsmyndigheder de relevante oplysninger om den foreliggende sag.	- Oplysninger, der skal gives hurtigt til de berørte tilsynsmyndigheder afhængigt af omstændighederne i den konkrete sag (87-88). - Den ledende tilsynsmyndighed bør proaktivt og hurtigt overveje at fremlægge en tidsplan for de skridt, der skal tages frem til forelæggelsen af udkastet til afgørelse (89-90, 102). - Når undersøgelsen er afsluttet, bør den ledende tilsynsmyndighed sende et resumé af resultaterne til de berørte tilsynsmyndigheder med henblik på feedback inden for en kort og rimelig frist. Den ledende tilsynsmyndighed deler sin vurdering af den modtagne feedback (94). - "Relevante oplysninger" omfatter yderligere udvekslinger om kontroversielle spørgsmål eller divergerende synspunkter i overensstemmelse med målet om enighed (93-95). - Den ledende tilsynsmyndighed kan oplyse de andre berørte tilsynsmyndigheder om indholdet af og de vigtigste konklusioner i udkastet til afgørelse forud for den	Artikel 60 Uformel høring

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
			formelle forelæggelse af udkastet, således at de berørte tilsynsmyndigheder kan bidrage til den overordnede procedure (57, 93). - Ved udarbejdelsen af udkastet til afgørelse bør den ledende tilsynsmyndighed tage hensyn til de synspunkter, som de berørte tilsynsmyndigheder indledningsvis har givet udtryk for (93-94). - I enkle sager, hvor udkastet til afgørelse er umiddelbart forståeligt, og/eller der kun er behov for at udveksle meget få relevante oplysninger, kan de relevante oplysninger kun videregives sammen med udkastet til afgørelse (104). BEMÆRK: Se fase 1, trin 1b.	
1b	Artikel 60, stk. 3 — Den forelægger straks de andre berørte tilsynsmyndigheder et udkast til afgørelse med henblik på deres udtalelse [...]	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Så hurtigt som muligt efter at have indsamlet alle faktiske omstændigheder og udvekslet oplysninger og synspunkter med de berørte tilsynsmyndigheder, hvilket	- Forelæggelsen af et udkast til afgørelse finder anvendelse på alle one-stop-shop-procedurer, herunder i situationer, hvor: klagen trækkes tilbage inden for rammerne af en igangværende artikel 60-procedure, parterne når frem til en	Artikel 60 Udkast til afgørelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
		afhænger af sagernes kompleksitet og særlige karakter. Hvad: - Obligatorisk forelæggelse af et udkast til afgørelse for de berørte tilsynsmyndigheder i alle artikel 60-sager med henblik på høring. EKSTRAORDINÆRE OMSTÆNDIGHEDER: Hvis der er nye faktorer, herunder bemærkninger fra de berørte tilsynsmyndigheder eller yderligere indgivelser fra den dataansvarlige eller databehandleren, kan den ledende tilsynsmyndighed trække sit udkast til afgørelse tilbage inden for høringsfristen på fire uger i henhold til 60, stk. 4, med tydelig angivelse af begrundelsen herfor og forelægge de berørte tilsynsmyndigheder et nyt udkast til afgørelse så hurtigt som muligt, hvorefter en ny frist indledes (163).	mindelig løsning, overtrædelsen er ophørt, sagen skal afsluttes, der ikke er nogen planlagte foranstaltninger i forbindelse med den dataansvarlige eller databehandleren, eller hvor den ledende tilsynsmyndighed ikke udsteder den endelige afgørelse (97-100). - Udkastet til afgørelse bør i form og indhold svare til den afgørelse, der skal vedtages i den specifikke sag, og opfylde alle formelle krav til en retligt bindende foranstaltning (109-110, 114-117). - Udkastet til afgørelse bør være skriftligt og have en klar og utvetydig ordlyd med angivelse af udstedende tilsynsmyndighed, udstedelsesdato, og det bør være underskrevet af tilsynsmyndighedens autoriserede personale og indeholde en henvisning til retten til effektive retsmidler (109). - Udkastet til afgørelse bør også indeholde en beskrivelse af relevante faktiske omstændigheder, en solid begrundelse og en korrekt juridisk vurdering, således at de berørte tilsynsmyndigheder fuldt ud	

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
			forstår konklusionerne (104, 111,113). - Det bør klart fremgå af udkastet til afgørelse, om det påtænkes at udstede afgørelsen i henhold til artikel 60, stk. 7, 8 eller 9. I forbindelse med artikel 60, stk. 9, bør det være klart, hvad den ledende tilsynsmyndighed vil udstede, og hvad den eller de tilsynsmyndigheder, til hvilken der er indgivet klage, vil udstede (227). - Fristen på fire uger indledes ved forelæggelsen af udkastet til afgørelse (103,135). - Den ledende tilsynsmyndighed bør sikre, at arbejdsgangen kun udløses på arbejdsdage, og at fristen ikke udløber på en EU-fri- eller helligdag (138). - Den ledende tilsynsmyndighed bør sikre, at udkastet er i fuld overensstemmelse med de nationale regler for retten til at blive hørt, og at der henvises til de skridt, der er taget i denne henseende, i udkastet til afgørelse (105).	
1c	Artikel 60, stk. 3 — [Den ledende tilsynsmyndighed]	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Så hurtigt som muligt	- Den ledende tilsynsmyndighed bør tage hensyn til alle berørte	

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
	tager behørigt hensyn til deres synspunkter	Hvad: - Tag hensyn til de berørte tilsynsmyndigheders synspunkter vedrørende udkastet til afgørelse for at nå til et enighed.	tilsynsmyndigheders synspunkter (129). - Den ledende tilsynsmyndighed bør forklare, hvordan myndigheden agter at tage behørigt hensyn til de synspunkter, som skal følges, og dem, der ikke skal følges, herunder fordi de er indbyrdes modstridende (129). - Den ledende tilsynsmyndighed bør tage størst muligt hensyn til synspunkterne hos den tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, da denne myndighed er klagerens eneste kontakt og desuden kan pålægges at vedtage og forsvare en afgørelse (130). BEMÆRK: Se fase I, trin 1a, om opnåelse af enighed og fase II, trin 1a, om udarbejdelse af udkastet til afgørelse.	
2a	Artikel 60, stk. 4 — Hvis en af de andre berørte tilsynsmyndigheder inden for fire uger efter at være blevet hørt [...] fremkommer med en relevant og begrundet indsigelse mod udkastet til afgørelse [...]	Hvem: Den eller de berørte tilsynsmyndigheder, der deltager i one-stop-shop-proceduren. Hvornår: Senest fire uger efter den ledende tilsynsmyndigheds forelæggelse af udkast til afgørelse	- Opnåelse af enighed bør prioriteres højere end indledning af tvistbilæggelsesproceduren, og de tidligere trin bør derfor følges nøje (133). - Den berørte tilsynsmyndighed bør fremkomme med alle sine indsigelser på én gang, men dog klart skelne mellem de forskellige indsigelser (139).	Artikel 60 Udkast til afgørelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
		Hvad: Mulighed for at fremsætte en relevant og begrundet indsigelse mod udkastet til afgørelse. BEMÆRK: Se Databeskyttelsesrådets retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse.	- Hvis den berørte tilsynsmyndighed ønsker at ændre sin indgivelse, kan den stadig gøre dette inden for fristen på fire uger ved at slette den tidligere version og uploade en ny version i IMI (139). - En godkendelse af eller henvisning til en anden berørt tilsynsmyndigheds indsigelse er ikke en relevant og begrundet indsigelse. Hver berørt tilsynsmyndighed bør således indgive sin egen indsigelse i overensstemmelse med retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse (142-145).	
2b	<i>[...] den ledende tilsynsmyndighed forelægger, hvis den ikke følger den relevante og begrundede indsigelse eller er af den opfattelse, at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet, sagen for den sammenhængsmekanisme [...]</i>	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Så hurtigt som muligt efter fristen for høring om udkastet til afgørelse på fire uger Hvad: - Obligatorisk forelæggelse af sagen for Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), hvis den ledende tilsynsmyndighed ikke følger den relevante og begrundede indsigelse/er af den opfattelse,	- Opnåelse af enighed bør prioriteres højere end indledning af tvistbilæggelsesproceduren, og de tidligere trin bør derfor følges nøje (133,149). - Som svar på den relevante og begrundede indsigelse bør den ledende tilsynsmyndighed fremlægge sin første vurdering og anføre, hvilken indsigelse den agter at følge, og i hvilket omfang, og hvilken indsigelse den ikke agter at følge, og præcisere sin holdning, samtidig med at den eller de berørte tilsynsmyndigheder får	Artikel 65 — Tvistbilæggelse ved Databeskyttelsesrådet

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
		at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet. BEMÆRK: Se Databeskyttelsesrådets retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse.	mulighed for at uddybe indsigelserne (146-149). - Et sådant supplerende samarbejde kan antage forskellige former, herunder tilrettelæggelse af møder eller anvendelse af uformelle høringsprocedurer (146, 159). - Efter den ledende tilsynsmyndigheds forklaringer, og hvis de modstridende synspunkter kun er marginale, kan den eller de berørte tilsynsmyndigheder overveje at trække den relevante og begrundede indsigelse tilbage. I så fald bør den berørte tilsynsmyndighed udtrykkeligt angive, at den trækker sin indsigelse tilbage (147-149). - Den ledende tilsynsmyndighed bør dokumentere tilbagetrækningen og straks underrette den eller de andre berørte tilsynsmyndigheder (148). - Hvis der ikke opnås enighed, bør den ledende tilsynsmyndighed så hurtigt som muligt henvise sagen til Databeskyttelsesrådet (151-153, 174, 181). BEMÆRK: Hvis den ledende tilsynsmyndighed ønsker at følge visse indsigelser, men ikke ønsker at følge andre	

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
			indsigelser og/eller ikke anser dem for at være relevante og/eller begrundede, bør den ledende tilsynsmyndighed forelægge et revideret udkast inden for rammerne af proceduren i henhold til artikel 60, stk. 5, i overensstemmelse med følgende afsnit. → Den ledende tilsynsmyndighed bør gennem en uformel udveksling klart angive, hvilke indsigelser den agter at følge i det reviderede udkast til afgørelse, og hvordan den agter at gøre dette. Den ledende tilsynsmyndighed bør endvidere klart angive, hvilke indsigelser der eventuelt kan blive genstand for en senere tvistbilæggelse i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a) (154).	

3a	Artikel 60, stk. 5 — Agter den ledende tilsynsmyndighed at følge den relevante og begrundede indsigelse, forelægger den de andre berørte tilsynsmyndigheder et revideret udkast til afgørelse med henblik på deres udtalelse.	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Så hurtigt som muligt (princippet om god forvaltningskik) Hvad: - Forelæggelse af et revideret udkast til afgørelse for den eller de berørte tilsynsmyndigheder er kun obligatorisk, hvis den ledende tilsynsmyndighed agter at følge en relevant og begrundet indsigelse. BEMÆRK: Se fase II, trin 1b, om forelæggelse af udkastet til afgørelse.	- Den ledende tilsynsmyndighed kan ikke forelægge et revideret udkast til afgørelse alene på grund af bemærkninger (162-163 og Databeskyttelsesrådets retningslinjer 9/2020). - Efter vurderingen af den relevante og begrundede indsigelse bør den ledende tilsynsmyndighed klart meddele alle berørte tilsynsmyndigheder, at den agter at forelægge et revideret udkast til afgørelse (169-170). - Tidsrummet mellem indgivelsen af den relevante og begrundede indsigelse og forelæggelsen af et revideret udkast til afgørelse bør være så kort som muligt og passende i forhold til one-stop-shop-proceduren (167-168). - Forud for den formelle forelæggelse kan den ledende tilsynsmyndighed forelægge et foreløbig revideret udkast til afgørelse via en uformel høring for at sikre, at der er enighed om de indførte ændringer, og at der kan opnås enighed (170). - I den relevante og begrundede indsigelse bør der være fuld fokus på de risici, som det oprindelige udkast til afgørelse udgør for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder	Artikel 60 Revideret udkast til afgørelse

			som påpeget i den relevante og begrundede indsigelse (158).	

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
3b	Artikel 60, stk. 5 — [...] Dette reviderede udkast til afgørelse er underlagt den i stk. 4 omhandlede procedure inden for en frist på to uger.	Hvem: Den ledende tilsynsmyndighed og den eller de berørte tilsynsmyndigheder, der deltager i one-stop-shop-proceduren. Hvornår: Se trin 2a/2b i fase II. Hvad: Se trin 2a/2b i fase II. BEMÆRK: Hvis der ikke fremsættes relevante og begrundede indsigelser, finder artikel 60, stk. 6, anvendelse.	- Det reviderede udkast til afgørelse bør betragtes som et andet retligt instrument end det, der blev forelagt i henhold til punkt 60, stk. 4 (183). - En berørt tilsynsmyndighed kan fremsætte en relevant og begrundet indsigelse mod det reviderede udkast til afgørelse, selv om myndigheden ikke har gjort indsigelse mod udkastet til afgørelse 183-184). - En berørt tilsynsmyndighed bør ikke fremsætte en relevant og begrundet indsigelse mod et revideret udkast til afgørelse, hvis der ikke er fremsat en relevant og begrundet indsigelse mod dette specifikke spørgsmål, og den ledende tilsynsmyndighed ikke har revideret udkastet til afgørelse for så vidt angår dette spørgsmål (186). BEMÆRK: Se fase II, trin 2a/2b om indgivelse af relevant og begrundet indsigelse. EKSTRAORDINÆRE OMSTÆNDIGHEDER: Hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder, som ikke er set tidligere, hvor den ledende tilsynsmyndighed nøje	Artikel 60 Revideret udkast til afgørelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
			agter at følge en relevant og begrundet indsigelse fremsat i denne seneste høringsperiode, som gør det muligt at nå til enighed og undgå at henvise sagen til Databeskyttelsesrådet, da der ikke længere er en tvist, som skal bilægges, kan den ledende tilsynsmyndighed forelægge et udkast til afgørelse, der er revideret eller revideret på ny (176-180).	

Fase III: Vedtagelse af endelig afgørelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
1	Artikel 60, stk. 6 — Har ingen af de andre berørte tilsynsmyndigheder gjort indsigelse mod udkastet til afgørelse, som den ledende tilsynsmyndighed har forelagt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4 og 5, anses den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder for at være enige i dette udkast til afgørelse og er bundet af det.	Hvem: Den ledende tilsynsmyndighed og den eller de berørte tilsynsmyndigheder, der deltager i one-stop-shop-proceduren. Hvornår: Fire uger efter forelæggelse af udkast til afgørelse (artikel 60, stk. 4) eller to uger efter forelæggelse af (sidste) reviderede udkast til afgørelse (artikel 60, stk. 5) Hvad: - Enighed mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om udkast til afgørelse/revideret udkast til afgørelse, da der ikke er fremsat relevante og begrundede indsigelser. - Da den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder er bundet af udkast til afgørelse/revideret udkast til afgørelse →, kan det ikke længere trækkes tilbage eller ændres, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder (187, 191).	- Ingen grund til at handle, enighed er underforstået, da der ikke er fremsat relevante og begrundede indsigelser (stiltiende aftale) 188. - Endelig national afgørelse vedtaget af ledende tilsynsmyndighed/berørt tilsynsmyndighed [se 2a/2b] bør ikke afvige fra bindende udkast til afgørelse/revideret udkast til afgørelse (189-191). - Bindende virkning begrænset til specifikke konkrete sager, der behandles (196). - En berørt tilsynsmyndighed, der agter at deltage i proceduren i denne fase, bør overveje at indlede en særskilt one-stop-shop-procedure (ellers vil den automatisk være bundet af udkast til afgørelse/revideret udkast til afgørelse) (192-195). - Tekst/konklusioner i bindende udkast til afgørelse/revideret udkast til afgørelse kan genanvendes i efterfølgende one-stop-shop-procedure (samme eller en anden dataansvarlig, samme overtrædelse),	

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
			hvis dette kan fremskynde sagsbehandlingen (197-198).	
2a	Artikel 60, stk. 7 — (l) Den ledende tilsynsmyndighed vedtager og meddeler afgørelsen til den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste etablering, alt efter omstændighederne, og underretter de andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet om den pågældende afgørelse, herunder et resumé af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser.	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Så hurtigt som muligt fra bindende virkning i henhold til 60, stk. 6 (princippet om god forvaltning) (206)/BEMÆRK: Senest en måned efter Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse i henhold til 65, stk. 1, litra a), (206). EKSTRAORDINÆRE OMSTÆNDIGHEDER: Nye begrænsninger i denne periode (f.eks. relevant EU-retspraksis/relevant EU-lovgivning) kan kræve, at den ledende tilsynsmyndighed afholder sig fra at vedtage en national endelig afgørelse og forelægger et nyt udkast til afgørelse for de berørte tilsynsmyndigheder efter at have underrettet de berørte tilsynsmyndigheder herom (207). Hvad: - Vedtagelse af den endelige nationale afgørelse 203-205, 230-235).	- Fremsend fuldstændig kopi af endelig national afgørelse (ifølge national ret) til den dataansvarlige eller databehandleren (210). - Underret også den dataansvarlig/databehandler om deres forpligtelser i henhold til 60, stk. 10 (214). - Brug IMI-felterne "Final Decision" til at underrette andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet om den endelige nationale afgørelse (211-212). - Brug IMI-felterne "Final Decision" til at give andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet et resumé af relevante faktiske omstændigheder og begrundelser (215-216). - Det anbefales også at fremsende en kopi af endelig national afgørelse på engelsk til berørte tilsynsmyndigheder via IMI (217).	Artikel 60 Endelig afgørelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
		- Meddelelse om endelig national afgørelse til den dataansvarliges/databehandlerens etablering (ifølge national ret) (208-209) - Underretning af andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet om endelig national afgørelse - Resumé af faktiske omstændigheder og begrundelser i afgørelsen		
2b	Artikel 60, stk. 7 – (II) Den tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage, underretter klageren om afgørelsen.	Hvem: Den berørte tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage som omhandlet i den bindende afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 6, eller artikel 65, stk. 1, litra a), hvori den ledende tilsynsmyndighed træffer foranstaltninger vedrørende klagen. Hvornår: Så hurtigt som muligt (princippet om god forvaltningsskik) efter oplysninger fra ledende tilsynsmyndighed om vedtagelse af endelig national afgørelse Hvad: Oplysninger til klager om endelig national afgørelse vedtaget af den ledende tilsynsmyndighed	- Klager bør underrettes i overensstemmelse med national lovgivning og praksis (213). - Klager bør underrettes om, at eventuel klageadgang skal udøves i den ledende tilsynsmyndigheds medlemsstat (national lovgivning) (213).	Artikel 60 Endelig afgørelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
3	Artikel 60, stk. 8 — Hvis en klage er blevet afslået eller afvist, vedtager den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, uanset stk. 7, afgørelsen og meddeler denne til klageren og underretter den dataansvarlige herom.	Hvem: Den berørte tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage som omhandlet i den bindende afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 6, eller artikel 65, stk. 1, litra a), hvis klagen afslås eller afvises (218-219, 236-238). Hvornår: Så hurtigt som muligt (princippet om god forvaltningsskik) efter bindende virkning i henhold til artikel 60, stk. 6/senest en måned efter bindende virkning i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a). Hvad: - Vedtagelse af national endelig afgørelse om afslag/afvisning af klage (national lovgivning) (221-225, 228-229). - Meddelelse af endelig national afgørelse til klager (national lovgivning) (219, 226). - Underretning til dataansvarlig om endelig national afgørelse (national lovgivning) (220) - Underretning til andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet om endelig national afgørelse	- Den berørte tilsynsmyndighed kan få bistand fra den ledende tilsynsmyndighed til at videregive oplysninger om endelig national afgørelse til dataansvarlig/databehandler (239). - Brug IMI-felterne "Final Decision" til at underrette andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet om endelig national afgørelse (240). - Brug IMI-felterne "Final Decision" til at give andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet et resumé af relevante faktiske omstændigheder og begrundelser (240). - Dataansvarlige/databehandler bør underrettes om, at eventuel klageadgang skal udøves i den berørte tilsynsmyndigheds medlemsstat (national lovgivning) (239). - En kopi af endelig national afgørelse på engelsk kan også fremsendes til berørte tilsynsmyndigheder via IMI (240).	Artikel 60 Endelig afgørelse

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
		- Resumé af faktiske omstændigheder og begrundelser i afgørelsen		
4a	Artikel 60, stk. 9 — (1) Hvis den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder er enige om at afslå eller afvise dele af en klage og at behandle andre dele af klagen, vedtages der en særskilt afgørelse for hver af disse dele af sagen.	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed og berørt tilsynsmyndighed bundet af aftale (jf. artikel 60, stk. 6)/bundet af afgørelse (jf. 65, stk. 1, litra a), til at afslå/afvise dele af en klage og behandle dele af en klage (241-242) Hvornår: Så hurtigt som muligt (princippet om god forvaltningsskik) efter bindende virkning i henhold til artikel 60, stk. 6/senest en måned efter bindende virkning i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a). Hvad: - Den ledende tilsynsmyndigheds og den berørte tilsynsmyndigheds vedtagelse af særskilte nationale endelige afgørelser vedrørende forskellige resultater af den samme klage (242)		

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
4b	Artikel 60, stk. 9 – (II) Den ledende tilsynsmyndighed vedtager afgørelsen for den del, der vedrører foranstaltninger over for den dataansvarlige, meddeler dette til den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste etablering på dens medlemsstats område og underretter klageren herom	Hvem: Den ledende tilsynsmyndighed træffer foranstaltninger vedrørende en del af en klage i forhold til den dataansvarlige Hvornår/Hvad: Se trin 2a for ledende tilsynsmyndighed BEMÆRK: Den ledende tilsynsmyndighed skal underrette klageren om den endelige nationale afgørelse, den har vedtaget (243).	Se trin 2a for ledende tilsynsmyndighed BEMÆRK: Den ledende tilsynsmyndighed kan få bistand fra den berørte tilsynsmyndighed til at videregive oplysninger om endelig national afgørelse til klager (243).	Artikel 60 Endelig afgørelse
4c	Artikel 60, stk. 9 – (III) [...] tilsynsmyndigheden for klageren vedtager afgørelsen for den del, der vedrører afslag eller afvisning af klagen, og underretter klageren herom og meddeler dette til den dataansvarlige eller databehandleren.	Hvem: Den berørte tilsynsmyndighed, der afslår eller afviser en del af en klage. Hvornår/Hvad: Se trin 3 for berørt tilsynsmyndighed	Se trin 3 for berørt tilsynsmyndighed	Artikel 60 Endelig afgørelse
5a	Artikel 60, stk. 10 – (I) Den dataansvarlige eller databehandleren træffer efter at være blevet underrettet om den ledende tilsynsmyndigheds afgørelse i henhold til stk. 7 og 9 de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af afgørelsen for	Hvem: Dataansvarlig/databehandler Hvornår: Den ledende tilsynsmyndigheds meddelelse om national endelig afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 7 eller 9 (244-245)		

	Lovkrav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
	<i>så vidt angår behandlingsaktiviteter i forbindelse med alle vedkommendes etableringer i Unionen.</i>	Hvad: Iværksættelse af og underretning om foranstaltninger til at sikre overholdelse af den ledende tilsynsmyndigheds nationale endelige afgørelse (243, 246-248).		
5b	Artikel 60, stk. 10 – (IIa) Den dataansvarlige eller databehandleren underretter den ledende tilsynsmyndighed [...] om de foranstaltninger, der er truffet for at overholde afgørelsen			
5c	Artikel 60, stk. 10 – (IIb) [den ledende tilsynsmyndighed], der underretter de andre berørte tilsynsmyndigheder.	Hvem: Ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Så hurtigt som muligt efter den dataansvarliges/databehandlerens underretning (249) Hvad: Oplysninger til berørte tilsynsmyndigheder om foranstaltninger truffet af den dataansvarlige eller databehandleren	- Den ledende tilsynsmyndighed bør overveje at give berørte tilsynsmyndigheder en vurdering af foranstaltninger truffet af dataansvarlige/databehandlere (249). - Den ledende tilsynsmyndighed kan anmode andre berørte tilsynsmyndigheder om at yde gensidig bistand i henhold til 60, stk. 2, for at kontrollere den dataansvarliges/databehandlerens overholdelse i relevante etableringer (62, 69; 74; 80).	

Artikel 60, stk. 11 — HASTEPROCEDURE

	Krav	Hvem, hvornår og hvad	Anbefalinger og bedste praksis	IMI
U	Artikel 11 — Hvis en berørt tilsynsmyndighed under <i>ekstraordinære omstændigheder har grund til at mene, at det er nødvendigt at handle omgående for at beskytte registreredes interesser, finder den i artikel 66 omhandlede hasteprocedure anvendelse.</i>	Hvem: Berørte tilsynsmyndigheder og ledende tilsynsmyndighed Hvornår: Til enhver tid under en one-stop-shop-procedure, hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder. Hvad: Anvendelse af hasteproceduren i artikel 66 BEMÆRK: Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse vedtaget efter hasteproceduren i artikel 66, stk. 3, kan indebære vedtagelse af en national endelig afgørelse uden udkast til afgørelse/revideret udkast til afgørelse (265).	- Tilsynsmyndigheder bør tage hensyn til forskellige faktorer, navnlig fasen i one-stop-shop-proceduren, inden det påberåbes, at det er nødvendigt at handle omgående (252-259) - Berørte tilsynsmyndigheder og ledende tilsynsmyndigheder bør i fællesskab overveje, hvordan resultatet af artikel 66-proceduren bedst kan indarbejdes i den igangværende one-stop-shop-procedure (260-265)	Artikel 66 Vedtagne foreløbige foranstaltninger Artikel 66 Hasteudtalelse/hurtig bindende afgørelse fra Databeskyttelsesrådet